

પૂજ્યપાદ પ્રાતઃસ્મરણીય શાસનપ્રભાવકે સ્વ. આચાર્યદેવ ૧૦૦૮.

શ્રીમાન્ વિજયમોહનસૂરીશ્રી મહારાજ.

શ્રી મુક્તિકમલ જૈન મોહનમાળા ગ્રંથાંક ૫૬
શાસનપ્રભાવક, પ્રતિભાશાલી આચાર્ય શ્રી,

વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી- જીવન સૌરભ

[આ પુસ્તિકામાં અન્યત્ર પ્રગટ થયેલી જીવન અને
કવન અંગેની નોંધોનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે.]

—: આર્થિક ઉપદેશક અને પ્રેરક :—

‘પરમપૂજ્ય વિદ્વદ્વર્ચ’ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજય-
પ્રતાપસૂરીશ્વરજીના શિષ્ય રત્ન શાન્તમૂર્તિ પૂજ્ય
પંન્યાસજી શ્રીમાન્ માણેકવિજયજી ગણિ.

: પ્રકાશક :

શ્રી મુક્તિકમલ જૈન મોહનમાળા.
રાવપુરા. મહાજન ગલી. વડોદરા.

વિ. સં. ૨૦૧૨] આવૃત્તિ ૧ લી [નકલ ૧૦૦૦

❀ મુદ્રક ::— કલ્યાણ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ—પાલીતાણા ❀

❀
:: સ ❀ મ ❀ પ ❀ જ ::

પૂજ્યપાદ શાંતતપોમૂર્તિ શાસ્ત્રવિશારદ
શાસનદીપક, સચ્ચારિત્ર ચૂડામણિ પૂજ્ય
આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયપ્રતાપસૂરી-
શ્વરજી મહારાજ શ્રીની પવિત્ર સેવામાં.

આપશ્રીએ સંયમ રતનનું પ્રદાન કરી મારા
ઉપર જે મહદ્ ઉપકાર કર્યો છે, એથી
આપશ્રીના કર કમલમાં આ નાનીશી પુસ્તિકા
સવિનય વંદનાપૂર્વક સમર્પણ કરું છું.

: સેવક :

માણેકવિજય

❀

પૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય શાસનપ્રભાવક આચાર્ય શ્રીમદ્
વિજયભોઈનસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્મલંકાર.

:: અચ્યારિત્રચૂડામણિ ::

પૂઠ આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયપ્રતાપસૂરીશ્વરજી મ.

:: આભાર દર્શન ::

પૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય શાસનપ્રભાવક આચાર્યદેવ શ્રીમદ્
વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્મલંકાર સચ્ચા-
રિત ચૂડામણી પૂજ્ય આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયપ્રતાપસૂરી-
શ્વરજી મહારાજના શિષ્ય શાંતમૂર્તિ પંન્યાસ શ્રી માણે-
કવિજયજી ગણિવરના સદ્ગુણદેશથી નીચેના સદ્ગુણસ્થો
તરફથી આ પુસ્તકમાં મદદ મળી છે.

૧૨૫-૦-૦ બવાલ (મારવાડ) જૈન સંઘ
૧૦૧-૦-૦ શાહ પીતાંબરદાસ દેવચંદ (ભાલકવાલા)
સોલાપુર —

૫૧-૦-૦ નરસીંગપુર (સી. પી.) જૈન સંઘ
૫૧-૦-૦ સોલાપુર (દક્ષિણ) જૈન સંઘ
૫૧-૦-૦ રાયસાહેબ લક્ષ્મીચંદજી સુચન્તિ પાવાપુરી
તીર્થના મેનેજર જિહાર સરીફ (પટના)
૪૧-૦-૦ બાબુસાહેબ કેસરીચંદજી સુચન્તિ જિહાર
સરીફ (પટના)

૨૧-૦-૦ ભાલકવાળા શાહ જળલદાસ ફતેહચંદના
પુન્યાર્થે તેમના સુપુત્ર શાહ અંબાલાલ
જળલદાસ (મામલતદાર) વાઘોડીઆ (વડોદરા)

આ પુસ્તકમાં દ્રવ્ય સહાય કરવા બદલ દરેકના અમે
આભારી છીએ.

:: પ્રકાશક ::

: ટૂંક નિવેદન :

સંસાર એ વાસ્તવિક અસાર છે, પણ સંસારમાં ગળાડૂગ આત્માઓને સંસાર અસાર લાગવો, એ માનીએ એટલું સંકેત અને સંકેત નથી. જે મહાપુરૂષો સંસારનાં પ્રલોભનોને ત્યજી તપ અને શ્રધ્ધા-જ્ઞાન-ચારિત્ર સ્વરૂપ તત્ત્વત્રયીની આરાધનામાં સન્નત રહી પોતાના જીવનને ધન્ય બનાવી ગયા છે એ જ મહાપુરૂષો સંસારસાગરનો પાર પામી ગયા છે.

સંસારસાગરનો પાર પામવા માટે મહોપકારી મહાપુરૂષોએ ભૌતિકી પ્રવૃત્તિ અંગીકાર કરવાનો રાહદારી માર્ગ બતાવ્યો છે. જૈનશાસ્ત્રમાં આજ લગીમાં અનેક પુણ્યવાન આત્માઓએ સંયમ અંગીકાર કર્યો છે, અને પોતાના જીવનને પવિત્ર બનાવવા સાથે મરનાં કલ્યાણ માટે જીવી ગયા છે.

આ નાનીશી પુસ્તિકામાં પૂજ્યપાદ શાસનપ્રભાવક પૂઠ આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીની જીવનરૂપરેખા અને ઉત્સવાદિકના છુટાછવાયા પ્રસંગો આલેખવામાં આવ્યા છે. તેમના જીવનમાં રહેલા અનેક સદ્ગુણો અને તેમની શુભપ્રેરણાથી થયેલા શુભકાર્યો એટલા બધા છે કે, તે બધાને

પૂજ્યપાદ શાસનપ્રભાવક આચાર્યદેવ શ્રી વિજયપ્રતાપ-
સૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના વિદ્વાન શિષ્યરત્ન

શ્રી વિજયપ્રતાપ-
સૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના
વિદ્વાન શિષ્યરત્ન

: સમર્થ વ્યાખ્યાનકાર :

પૂ. આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ

ન્યાય આપવા જતાં એક મોટો એવો ગ્રંથ જાને એમ છે, પણ હાલ તો સમય, સંજોગ અને સાધનને અનુલક્ષી આ નાનીશી પુસ્તિકા જ પ્રગટ કરીએ છીએ.

પૂ૦ ગુરુદેવનો જન્મ સુપ્રસિદ્ધ તીર્થાધિરાજ શ્રી શત્રુંજયની શીતળ છાયામાં આવેલ પાલીતાણા શહેરમાં થયો હતો. માત-પિતા સંસ્કારી, સુશીલ અને ધર્મનિષ્ઠ હોવાથી શ્રી મોતીચંદલાઈને નાની વયમાં ધાર્મિક સંસ્કારો અને ધાર્મિક શિક્ષણ પ્રાપ્ત થયું હતું. જ્યારે-જ્યારે મહાપુરૂષોનો સુયોગ પ્રાપ્ત થતો હતો ત્યારે-ત્યારે તેમના સહવાસમાં રહી જીવનને મુસંસ્કારોથી મધમધતું બનાવવાની કોશીય કર્યે જતા હતા.

થોડો વળત પાલીતાણા શહેરની જૈન પાઠશાળામાં ધાર્મિક શિક્ષક તરીકે જોડાયા હતા, અને સુંદર કામગીરી બજાવી હતી. તેમનું મન સંયમપ્રતિ દિન-પ્રતિદિન વધુ ખેંચાયે જતું હતું. એવામાં પૂજ્યપાદ શાંતતપોમૂર્તિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મહારાજનો સદુપદેશ મળતાં મહેસાણાખાતે શ્રી મોતીચંદલાઈએ દીક્ષા અંગીકાર કરી.

મહાપુરૂષોનું જીવન સંસારના પ્રાણીઓને આદર્શરૂપ હોય છે. મહાપુરૂષોના જીવનની ખુશખો જગત પર પ્રસરતાં સંસારના તાપથી સંતપ્ત આત્માઓને શીતળતા અર્પે છે. મહાપુરૂષોના ગુણની સ્તવનાથી સંસારી જીવોને જીવનમાં આત્માસન અને

શાંતન મળે છે. આ બધું પરોપકારી મહાપુરૂષોના જીવનમાંથી આપણને મળી રહે છે.

પૂર્વ આચાર્યશ્રીની સ્મરણશક્તિ ગજળની હતી. એક જ દિવસમાં ભક્તભર સ્તોત્ર કે જે કંઈ કંઈ હતું. વ્યાખ્યાનશક્તિ એવી બહુભરી હતી કે વ્યાખ્યાનના સમય પહેલાં સેંકડો સ્ત્રી-પુરૂષો રસપૂર્વક સાંભળવા માટે હાજર થઈ જતાં. એમના સ્વ-ર્જવાસ પછી આવેલા પત્રમાં એક વિચારશીલ વિદ્વાને લખેલું કે, 'તેમની વ્યાખ્યાનશૈલી અને કહેવાની છટા વર્તમાનમાં સહુથી અનોખી જ હતી. તેમના જવાથી એ વિશિષ્ટ શૈલી પણ અસ્ત થઈ છે.' ગુરુદેવનું શાસ્ત્રીયજ્ઞાન અબેડ અને અદ્ભૂત હતું. જૈનસિદ્ધાંતો અને પરંપરાની માન્યતાઓના પરમશ્રદ્ધાળુ ને હિમાયતી હતા, સાહિત્યપ્રેમ, ક્રિયારૂચિ, નિખાલસતા, શુષ્ક-આહાર, સમયસૂચકતા, ગંભીરતા આદિ અનેક ગુણો ખાસ કરીને તેમના જીવનમાં ઓતપ્રોત હતા.

સૂરિદેવે જૈનસમાજના અભ્યુદય માટે અને જૈનધર્મની પ્રભાવના કાળે ઘણી જહેમત ઉઠાવી છે, અને એ અંગેનું આ પુસ્તિકામાંથી અવગાહન કરતાં દરેક સુમુક્ષુજનોને જણાઈ આવશે. સંતપુરૂષોનું જીવન પરોપકાર માટે હોય છે. સંસારની રંગભૂમિ પર અથડાતા, કુટાતા, રીઝાતા, અને મૂંઝાતા પ્રાણીઓને સાચી સમજ, સાચી સલાહ અને સાચું માર્ગદર્શન આપનાર જો કોઈ

હોય તો તે ત્યાગી-વૈરાગી સાધુ-મહાપુરુષો જ છે.

પૂઠ આચાર્યશ્રીની શુભપ્રેરણાથી અને સદુપદેશથી સંઘયાત્રા, અંજનશલાકા, પ્રતિષ્ઠા, ઉજમણાં, ઉપધાનો, છર્ણુખ્યાર. દીક્ષા-વડીદીક્ષાઓ વગેરે શાસનપ્રભાવનાનાં શુભકાર્યો અનેક ગામોમાં થયાં છે, અને મહોત્સવો ખૂબ ધામધૂમથી ઉજવાયા છે.

પૂઠ ગુરુદેવની જીવનપ્રભાને હાથમાં લેતાં સ્વર્ગીય સૂરિ-દેવનો દેહ જાણે નજર સમક્ષ તરી આવે છે. મહોપકારી મહા-પુરુષ પોતાનું જીવન જીવી ગયા છે, અને ખીજત અનેકને જીવતાં શીખવાડી ગયા છે. પોતાની પાછળ વિદ્વાન સારો એવો શિષ્ય-પ્રશિષ્યાદિ સમુદાય તૈયાર કરતા ગયા છે. પરમપૂજ્ય આઠ શ્રી વિજયપ્રતાપસૂરીશ્વરજી મહારાજ, પૂઠ આઠ શ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ, પૂઠ પાંચ શ્રી માણેક-વિજયજી ગણિવર, પૂઠ મુનિપ્રવર યશોવિજયજી મહારાજ અને પૂઠ મુનિરાજ શ્રી જ્યાનંદવિજયજી મહારાજ આદિ મુનિવરો આજે પણ શાસનની અનુપમ સેવા ણજવી રહ્યા છે.

સ્વઠ આચાર્યદેવ જૈનસમાજમાં એક અનેક પ્રતિભાશાળી સૂરિવર હતા. તેમના જીવનની અહિં તો ફક્ત ઝાંખી કરાવાઈ છે. બાકી અવસરે બ્યવસ્થિત સવિસ્તર યશગાથા આલેખાવી છપાવવા ભાવના છે.

શ્રીયુત્ સોમચંદ ડી. શાહે રસ લઈને આ પુસ્તિકા પ્રગટ કરવામાં જે સહાનુભૂતિ બતાવી છે, તેને પણ યાદ કરવી રહી.

આ પુસ્તિકામાં થયેલ ખર્ચ શાંતભૂતિ પંચાસજી મહારાજ શ્રીમાન્ માણેકવિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી જેઓ તરફથી મળેલ છે તેઓનો અત્ર આભાર માનીએ છીએ.

આ પુસ્તિકામાં જે કાંઈ રખલના થવા પામી હોય તેની ક્ષમા પ્રાર્થવા માથે વાંચકગણ અમારું તે પ્રતિ લક્ષ્ય જેવુંજે એવી આશા વ્યક્ત કરીએ છીએ.

સૂરિદેવના જીવનચરિત્રને સૌ કોઈ વાંચકો વાંચી-વિચારી મહાકર્તવ્યતા પથે આગળ વધો, અને આત્મધનને પ્રાપ્ત કરવા તત્પર બનો, એ જ અમારી અંતરની મનીષા છે.

અમર રહેા સાધુશિરોમણિ આચાર્યદેવ !

: નિવેદક :

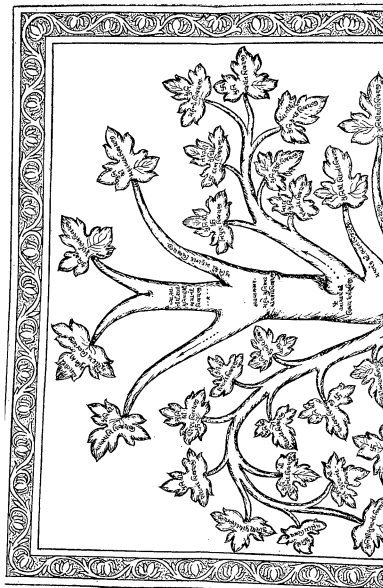
શ્રી મોહનપ્રતાપીનન્દ ચરણપાસક

લાલચંદ

પૂજ્યપાદ શાસનપ્રભાવક આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયપ્રતાપ-
સૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના શિષ્યરત્ન

પૂજ પંચાસજી શ્રી માણેકવિજયજી ગણિવર.

॥ મહાપ્રભાવક—શ્રીશંખેશ્વર—પાર્વનાથસ્વામિને નમોનમઃ ॥

॥ અનન્તલઙ્ઘિનિધાનાય શ્રીમતે ગૌતમગણધરેન્દ્રાય નમોનમઃ ॥

પુન્યનામધેય સૂરીશ્વરજીનો

સંક્ષિપ્ત

જીવનપટ

અનાદિકાલથી અખિલવિશ્વમાં જન્મ-મરણનો અનંત પ્રવાહ ચાલુ છે, જન્મ અને મૃત્યુ એ સંસારી જીવો માટે તત્ત્વદષ્ટિએ કોઈ આશ્ચર્યકારક ઘટના નથી. આત્મા અનાદિ છે, આત્મા અને કર્મનો સંયોગ પણ અનાદિ છે, અને કર્મના સંયોગજન્ય આત્માની જન્મ-મરણની પરંપરા પણ અનાદિકાલની છે, અનાદિથી ભાનભૂલેલો આત્મા પોતાના વિપરીત આચરણના પ્રતાપે ક્ષણે ક્ષણે નવાં નવાં કર્મો ગ્રહણ કરે છે. એજ આત્મા જ્યારે મનુષ્યભવની પ્રાપ્તિ સાથે કોઈ સાચા સંતના સમાગમને પામી, તે સંતના ઉપદેશામૃતનું પાન કરી પોતાના વાસ્ત-

વિક સ્વરૂપને સમજે છે ત્યારે અનાદિથી ચાલતી કર્મબંધની પરંપરામાં એકદમ પલટો આવે છે, એટલું જ નહિં પણ અમુક સમય પછી સમ્યક્શ્રદ્ધાન, નિર્મળબોધ અને સ્વભાવરમણતાદિ મોક્ષસાધક યોગોની આરાધનાના પ્રભાવે આત્મા પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ (મોક્ષ) પ્રાપ્ત કરે છે.

સદ્ગુરુનું સ્વરૂપ:

માનવજીવન જેવા સર્વોત્તમ જીવનને પ્રાપ્ત કર્યા બાદ તેની સંપૂર્ણ સફળતાનો આધાર આત્માનું સાચું સ્વરૂપ જાણવામાં અને જાણ્યા બાદ તે સ્વરૂપને પ્રગટ કરી આત્મિક સામ્રાજ્ય પ્રાપ્ત કરવામાં રહેલો છે. જે મનુષ્યો પ્રારબ્ધયોગે મલિન અને પાશવી સર્વ વૃત્તિઓને તિલાંજલિ આપવા સાથે એ આત્મિક સામ્રાજ્યની પ્રાપ્તિના પુનિત પંથે પ્રયાણ કરે છે અને કેવલ પ્રભુલક્ષિત, તત્ત્વચિંતન વગેરે પવિત્ર વિચારશ્રેણિમાં જ મગ્ન બનેલા હોય છે, તે પુનિત આત્માઓ આ વિશ્વમાં સાચા સંત-સદ્ગુરુ તરીકે પૂજ્ય છે, એ સાચા સંતો સ્વયં સત્કારસન્માનથી પ્રાયઃ નિઃસ્પૃહવૃત્તિવાળા હોવા છતાં તેઓના આત્મિકગુણવૈભવ-પ્રતિ ખેંચાયેલા રાજા-મહારાજા, કોટિધ્વજો અને લક્ષાધિપતિઓથી રંકસુધીના સમગ્રગુણગ્રાહી માનવો તે સંતના ચરણારવિંદમાં પોતાનાં શિર ઝુકાવે છે. એ સંતપુરુષો સ્વ-કલ્યાણની સાધનામાં તો મસ્ત હોય છે, સાથે સાથે કલ્યાણાલિલાથી અન્ય સંખ્યાબંધ આત્માઓને કલ્યાણમાર્ગની સાધનાને સંદેશો સુણાવતા રહે છે ‘સદ્ગુરુ’ જેવા પવિત્ર હોદ્દાના અધિકારી કેાણ હોઈ શકે ? તે બાબત

કલિકાલસર્વજ્ઞ ભગવાન્ હેમચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજાએ શ્રી યોગ-
શાસ્ત્રમાં એ જ વિષયનો નિર્દેશ આ પ્રમાણે કર્યો છે.

મહાવ્રતધરા ધીરા, મૈક્ષમાત્રોપજીવિનઃ ।

સામાયિકસ્થા ધર્મો-પદેશકા ગુરવો મતાઃ ॥ ૧ ॥

અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય, સંતોષાદિ પ્રતિજ્ઞાને ધારણુ
કરનારા, ગમે તેવી અનુકૂળ પ્રતિકૂળ આપત્તિના પ્રસંગમાં પણ
પ્રતિજ્ઞાથી બ્રહ્મ ન થતાં ધીરતાને ધારણુ કરનારા, માધુકરી-ગોચરી
વૃત્તિથી જ ઉદરનિર્વાહમાં સંતોષ માનનારા, સર્વદારાગ્રહેષની પરિણતિ
ઓછી કરી સમભાવમાં રહેનારા અને દેવાધિદેવના શુદ્ધ ધર્મનો
સંદેશ જગતને સુણાવનારા સદ્ગુરુઓ કહેવાય છે.

આચાર્યશ્રીની જન્મભૂમિ-માતા પિતા વિગેરે.

ઉપર જણાવેલા પવિત્ર ગુણોથી વિભૂષિત સ્વપરકલ્યાણુ
સાધનામાં પરાયણુ સમર્થ ઉપદેશક પુન્યનામધેય સદ્ગુણગરિ
પ્રાતઃસ્મરણીય જૈનશાસનના સ્થંભ સમાન સંવિજ્ઞપાદિક તપાગ-
ચ્છીય જે જૈનાચાર્યનું પવિત્ર જીવન સંક્ષિપ્તપણે અહિં રજુ
કરવામાં આવે છે, તે પૂજ્યપ્રવર સદ્ગત આચાર્ય ૧૦૦૮ શ્રીમાન
વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી મહારાજ વર્તમાન યુગના આગેવાન
જૈનાચાર્યોમાંના એક હતા. ધર્મશ્રદ્ધાં તેઓશ્રીના અસંખ્ય આત્મ-
પ્રદેશોમાં અસ્થિમજ્જા સમાન જ્યોતપ્રેત બની હતી અને તેઓ સ્વક-
લ્યાણુ સાથે લોકકલ્યાણુની સાધનામાં જીવન સમર્પણુ કરનાર ધન્ય
પુરુષ હતા.

તેઓશ્રીનો પવિત્ર જન્મ તીર્થાધિરાજ શ્રી રાત્રુંજય ગિરિ-

રાજની પાવનકારી છાયામાં આવેલા પાલીતાણુ શહેરમાં શ્રી ગોડીપાર્શ્વનાથજી મહારાજના લવ્ય જિનાલય સામે ગાંધી શેરીમાં ગાંધી કુટુંબના આગેવાન શ્રેષ્ઠિવર્ય મૂલચંદભાઈનાં ધર્મપત્ની સુશીલ માતા જડાવબાઈની કુક્ષિથી વિ. સં. ૧૯૩૩ ના વૈશાખ શુદ્ધ ૧૩ ના દિવસે થયો હતો. સમર્થ ધર્મોપદેશક સદ્ગત શ્રીયુત્ વીરચંદ રાઘવજી બેરીસ્ટર અને આપણા આચાર્યશ્રી એક જ કુલના બે-ત્રણ પેઢી જેટલા નજીકના બંધુરૂપે સંબંધીઓ હતા, એક વ્યક્તિએ ગૃહસ્થપણમાં રહીને અમેરિકા-યુરોપ વગેરે પાશ્ચાત્ય પ્રદેશોમાં સનાતન સિદ્ધાંતો અને પવિત્ર સંદેશોએ જનતાના ચરણે ધર્યાં ન્યારે ખીજી વ્યક્તિએ ત્યાગ-માર્ગનો પુનિતપંથ સ્વીકારી હિંદના ઘણાખરા વિભાગોમાં પાઠવિહારથી વિચરી આત્મકલ્યાણના અનુપમ આદર્શો રજૂ કર્યા હતા.

બાલ્યવયમાં જ્ઞાનાભ્યાસ:

બાલ્યવયમાં જ બ્યાવહારિક શિક્ષણના અભ્યાસ સાથે તપાગચ્છાધિપતિ શ્રી મૂલચંદજી મહારાજના ન્યાયનિષ્ઠાત સમર્થ વિદ્વાન પંતખી શ્રીમાન્ દાનવિજયજી મહારાજ, પૂર્વ બાલપ્રદક્ષ્યારી પરમકારણિક સૂરિસમ્રાટ આચાર્યદેવ શ્રીમાન્ વિજયનેમિ-સૂરીશ્વરજી મહારાજદિ ત્યાગી અને પવિત્ર મુનિવરોનો સંહવાસ, તેઓશ્રીની નિર્મલ છાયામાં જ્ઞાનાભ્યાસની સુંદર પ્રવૃત્તિ, એક જ દિવસમાં ભક્તભર સ્તોત્ર કંઠે કરી આપવાની અદ્ભૂત શક્તિ વગેરે સાધનોદ્વારા તેઓશ્રીએ આત્મવિકાસમાં સુંદર પ્રગતિ કરી. આવશ્યક સૂત્રોનો અર્થસહિત અભ્યાસ કરવા

ઉપરાંત જીવવિચાર, નવતત્ત્વાદિ પ્રકરણો, કર્મથંથ, ખંડેત્સંઘેહણી, શ્વેતસમાસ, તત્ત્વાર્થસૂત્ર, લોકપ્રકાશ વગેરે મૌલિક ગ્રંથોના સદ્-ખોધમાં તો પ્રવીણતા પ્રાપ્ત કરી. પરંતુ ન્યાય, વ્યાકરણ અને સાહિત્ય જેવા વિષયોમાં પણ તેઓશ્રી ખૂબ જ આગળ વધ્યા, અને એ બધાય કરતાં તીર્થાધિરાજની યાત્રાર્થે પધારતા પવિત્ર મુનિવરોના સંસર્ગે તેઓશ્રીના આત્મમંદિરમાં પ્રભુશાસનની અપૂર્વ શ્રદ્ધા સાથે ત્યાગ-વૈરાગ્યના સંસ્કારો વિશેષ દીપ્તિ-માન બનાવ્યા.

પાલીતાણા પાઠશાળામાં ધાર્મિક શિક્ષક:

પરિણામે પવિત્ર ભૂમિ પાલીતાણામાં બાબુ બુદ્ધિસિંહજી નૈન પાઠશાળાના પ્રધાન ધાર્મિક અને સંસ્કૃત શિક્ષક તરીકે તેઓશ્રીની વરણી થઈ, ધાર્મિક અભ્યાસ માટે તેમની પાસે આવનાર અનેક સાધુ-સાધ્વીઓનો પરિચય વધવા લાગ્યો. શાંત તપોમૂર્તિ-બાલગ્રહચારી આચાર્ય શ્રી વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મહારાજ અને ગચ્છાધિપતિ ૧૦૦૮ શ્રીમાન્ મૂલચંદજી (મુક્તિ-વિજયજી ગણી) મહારાજના પવિત્ર હસ્તથી દીક્ષિત થયેલ પ્રવર્તિની સાધ્વીજી શ્રી ગુલાબશ્રીજીના સંસર્ગમાં આપણા સદ્-ગત આચાર્યશ્રી વધુ પ્રમાણમાં આવતાં ત્યાગ-વૈરાગ્યના રંગો વિશેષ ઓજસ્વી બન્યા. હજુ એ રંગો મૂર્તિ સ્વરૂપમાં આવે તે અગાઉ પાદરા-ડલોઈ વગેરે સ્થળોએ શાંતમૂર્તિ મુનિ મહારાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના શિષ્યવર્ચ પં૦ શ્રીમાન્ સંપતવિજયજી વગેરેને અધ્યયન કરાવવા નિમિત્તે પણ તેઓશ્રીએ થોડો કાળ નિર્ગમન કર્યો.

સંયમધર્મનો સ્વીકાર અને સુંદર સ્વાધ્યાય:

અંતરની ભાવના બુદ્ધિ જ પ્રકારની છતાં કુટુંબીઓના આગ્રહની આધીનતાએ આપણા ચરિત્રનાયક શ્રી મોતીચંદભાઈ પાલીતાણાથી દશ ગાઉ ઉપર આવેલ રંધોળા ગામના રહીશ શેઠ શ્રી બહેચરદાસના સુપુત્રી અચરતબેન સાથે લગ્નગ્રંથીથી બેઠાયા. પરંતુ મોતીચંદભાઈએ બરાબર મક્કમતા કેળવી અને ટૂંક સમયમાં જ પોતાના અંતરમાં રમી રહેલ વૈરાગ્યના આદર્શને સિદ્ધ કર્યો. અવસર મેળવી મહેસાણા બિરાજમાન પૂઠ ગાલપ્રહ્મચારી આચાર્ય શ્રી વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મહારાજ પાસે તેઓશ્રી પહોંચ્યા, સંયમની તીવ્ર ભાવના પૂઠ ગુરુદેવ પાસે બાહેર કરી. ધર્મશ્રદ્ધાળુ સદ્ગત શેઠ વેણીચંદ સુરચંદના કાકા કર્તુરચંદભાઈનો સંપૂર્ણ સહકાર મળ્યો, અને એ મોતીચંદભાઈ પાલીતાણા-પાઠશાળાના શિક્ષક મટીને થોડા જ વખતમાં આત્માના શિક્ષક તરીકે મુનિવર્ચ શ્રી મોહનવિજયજી બન્યા. અને તેઓના સંસારી ધર્મપત્ની શ્રી અચરતબેને પણ સં. ૧૯૫૭ ના અસાડ શુદ્ધિ ૧૧ ના દિવસે વિજાપુર (જિ. ગૂ.) ખાતે તપગચ્છાધિપતિ શ્રી મુક્તિવિજયજી ગણિના (શ્રી મુલચંદજી) આજ્ઞાવર્તી સાધ્વી શ્રી ગુલાબશ્રીના શિષ્યા તરીકે ભાગવતી પ્રવ્રજ્યા અંગીકાર કરી, જેઓનું નામ શણગારશ્રીજી રાખવામાં આવ્યું. હાલ પણ સંયમની આરાધના કરી રહ્યાં છે. જેઓની ઉંમર ૭૫ વર્ષ લગભગની છે. ચરિત્ર-નાયક ને ગૃહસ્થપણના જ્ઞાનાભ્યાસે સંયમમાં ખૂબ જ સાથ આપ્યો. દિવસ અને રાત્રિના મળી ચૌદ ચૌદ કલાક પર્યંત સ્વાધ્યાય કરવાના અભિગ્રહો લેવાયા, કાયાની પરવા કર્યા સિવાય

જ્ઞાનવિકાસ અને સંયમવિશુદ્ધિમાં આપણા ચરિત્રનાયકે ખૂબ ઝંપલાવ્યું. રીતસરનો જ્ઞાનાભ્યાસ તો ગૃહસ્થપર્યાયથી હતો જ.

સુસ્વર નામકર્મેદયથી કંઠનું માધુર્ય પણ કોઈ અનુપમ હતું, અને જન્માન્તરીય કુદરતી બક્ષીસ તરીકે વક્રત્વ શક્તિએ એ મહાત્માના કંઠમાં વરમાળતું આરોપણ કર્યું હતું. સાંભળ્યું છે કે, દીક્ષા લઈને પ્રથમ આતુર્ભાસ વીજપુર-ગુજરાતમાં કરેલું, તે વખતે પણ આયંબિલની ઓળી પ્રસંગે શ્રીપાલરાજાનો રાસ વાંચતા ત્યારે જૈન-જૈનેતરો સેંકડોની સંખ્યામાં એ કંઠમાધુર્યને શ્રવણ કરવા માટે કલાકો સુધી સ્થિર થઈ જતા. જ્ઞાનાભ્યાસ માટેની રૂચિ એ મહાત્માની ગજબ કોટીની હતી, જીવનની છેલ્લી અવસ્થા સુધી જ્યારે જીવ્યો ત્યારે ઉત્તમ શાસ્ત્રોનું અવલોકન એકધારે ચાલુ જ હોય, કોઈ વાત કરવા માટે આવે તો પણ ખાસ ધાર્મિક પ્રસંગ સિવાય વાત કરવાની તેઓશ્રીની અભિલાષા ન દેખાય, પોતાના અને અન્ય સમુદાયના સાધુઓને શાસ્ત્રોનું અધ્યયન કરાવે અને બિહાર દરમ્યાન ચાલુ રસ્તામાં પણ બૃહત્સંબ્રહ્મણી, કર્મવ્રથ વગેરે પ્રકરણોની ગાથાઓના અર્થ સમજાવે, સાંજનું પ્રતિક્રમણ થયા બાદ શિષ્યાદિ વર્ગને પોતાની પાસે બોલાવી સંયમની સુંદર આરાધના માટે શાંત સદ્બોધ આપે, અભ્યાસ માટે તપાસ કરે અને પ્રમાદ ન આવે તે માટે સારણા-વારણા-ચોયણા-પડિચોયણા કરવામાં પણ સાવધ રહે.

એ બોધાય પ્રસંગે આચાર્યશ્રીની સ્વાધ્યાયરૂચિની તીવ્રતાના અનોઠ પૂરાવાઓ છે. આવી સુંદર સ્વાધ્યાયરૂચિના પરિણામે શાસ્ત્રીય બોધમાં તેઓશ્રી ખૂબ જ આગળ વધ્યા અને જૈન

સમાજમાં વિદ્વાન તરીકે ગણાતા મુનિવરોમાં તેઓશ્રીની પણ ગણના થવા લાગી. તેઓશ્રીની અપૂર્વ વિદ્વત્તા તેમજ અધ્યયન અધ્યાપનના પ્રેમને અંગે અન્ય સમુદાયના આચાર્યો પણ પોતાના શિષ્યોને ભણાવવા માટે આપણા ચરિત્રનાયક પાસે અમુક સમય પર્યંત સોંપતા અને આચાર્યશ્રી પણ કોઈપણ જાતનો ભેદભાવ રાખ્યા સિવાય સ્વશિષ્યો કરતાં પણ વધુ લાગણીથી તે સાધુઓને ભણાવવામાં તત્પર રહેતા. પૂરું પરમકૃપાળુ ગુરુદેવ આચાર્ય શ્રી વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મહારાજ તો આપણા ચરિત્રનાયકને 'પંડિતજી' એવા ઉપનામથી જ બહુધા સંબોધતા હતાં.

સૂરીશ્વરજીનો સાહિત્યપ્રેમ:

સાહિત્યજ્ઞાનના સંરક્ષણ તેમજ પ્રચાર માટે પણ સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રીના અંતઃકરણમાં અથાગ પ્રેમ હતો. દીક્ષિત થયા પછી લગભગ બે-ત્રણ વર્ષો બાદ અમુક વર્ષો પર્યંત કાયમ બે-ત્રણ ત્રણ કે ચાર લઢિયાઓ પોતાની સાથે તેઓશ્રી રાખતા, પ્રાચીન હસ્તલિખિત પ્રતિઓ ઉપરથી પ્રત્યંતર (નકલ) લખાવતા. જેટલું લખાણ થયું હોય તેને સાંગે તપાસી લેતા. પાલીતાણા-વડોદરામાં રહેલા આચાર્યશ્રીના જ્ઞાનભંડારોમાં હજારોની સંખ્યામાં હસ્તલિખિત પ્રતિઓ સુંદર સ્વરૂપે આજે જે મળી આવે છે તે ઉપર જણાવ્યા મુજબના પરિશ્રમનું જ ફળ છે. સાહિત્યનાં સંરક્ષણ માટેની તેઓશ્રીની કાળજી ઘણી પ્રશંસનીય હતી. ધાંગધ્રા, વડોદરા અને છેલ્લા છેલ્લા પાલીતાણા જેવા સ્થળોમાં જ્ઞાનમંદિર-સાહિત્યમંદિરોરૂપી જે ભવ્ય કીર્તિસ્તંભો ઉભા છે તે જ તે બાબતની સાક્ષી આપી રહ્યા છે. મુદ્રિત સાહિત્યના

પ્રચાર માટે પણ આચાર્યશ્રીના દિલમાં સુંદર ધગશ હતી. શ્રી સુક્તિકમલ જૈન મોહનભાણા નામની અંધપ્રકાશન સંસ્થા અને તેમાંથી પ્રગટ થયેલાં લગભગ પચાસ ઉપરાંત જૈન સમાજના કલ્યાણ માટે અતિ ઉપયોગી અંધપ્રકાશનો એ સદ્ગત આચાર્યશ્રીના સાહિત્યપ્રચાર સંબંધી સચોટ ઉપદેશનું જ પરિણામ છે.

સદ્ગત આચાર્યશ્રીની અદ્ભૂત વ્યાખ્યાનશક્તિ:

સ્વં આચાર્યશ્રીમાં વિવિધ પ્રકારની સ્વ-પરકલ્યાણસાધક અનેક શક્તિઓ જો કે હતી, પરંતુ એ શક્તિઓમાં તેઓશ્રીની અસાધારણ વ્યાખ્યાનશક્તિએ જૈન-જૈનેતર જનતાનું ખૂબ જ આકર્ષણ કર્યું હતું. સ્વં ધ્રાંગધ્રા મહારાજ નામદાર રાજસાહેબ, પાલીતાણા ઠાકોર સાહેબ, ગોંડલ મહારાજ સર ભગવતસિંહજી, સાયલા ઠાકોર સાહેબ, વીરપુર ઠાકોર સાહેબ, રાજકોટ દિવાન સાહેબ સ્વં વીરાવાળા તથા વિશ્વનાથસિંહજી, ભીલોડીયા દરબાર સાહેબ વગેરે સંખ્યાબંધ રાજકીય પુરૂષો તેમજ હજારો જૈન-જૈનેતરો તેઓશ્રીનાં પ્રભાવશાલી વ્યાખ્યાનોનાં શ્રવણ માટે પડાપડી કરતા હતા. મુંબઈ-અમદાવાદના ચોમાસા દરમિયાન વ્યાખ્યાનની શરૂઆત કરવાના ટાર્કમ પછી પાંચ મીનીટ બાદ તેઓશ્રીના વ્યાખ્યાનમાં જનારને જગ્યાના અભાવે નિરાશ વદને પાછું ફરવું પડતું હતું. પૂં ગુરુદેવ શ્રી વિજયકમલ-સૂરીશ્વરજી મહારાજને અનેક વિદ્વાન શિષ્યોનો સુયોગ છતાં વ્યાખ્યાન માટે આપણા ચરિત્રનાયકની જ શ્રોતાઓ તરફથી ઘણા ભાગે પસંદગી કરવામાં આવતી હતી.

ધર્મશ્રખાલુ સંઘપતિ શ્રેષ્ઠિવર્થ શ્રીમાન્ માણેકલાલ મનસુખભાઈ તેમજ સંઘપતિ ઉદારચરિત શ્રેષ્ઠિવર્થ શ્રીમાન્ પોપટલાલ ધારશી-ભાઈના છ,રી પાળવા સાથેના મહાન સંઘોમાં ‘વ્યાખ્યાનકાર’ તરીકે બહુધા સદ્ગત આચાર્યશ્રીની વરણી થતી હતી, અને તેથી જ અત્યેક વ્યાખ્યાનકાર તરીકે જાહેર પ્રભુએ તેઓશ્રીને સંબોધ્યા હતા. દ્રવ્યાનુયોગ, ચરણકરણાનુયોગ અને ધર્મકથાનુયોગ એ ત્રણેય અનુયોગની સમ્મીલિત વ્યાખ્યાન કરવાની અનુપમ શૈલી તેઓશ્રીને જ વરી હતી. બાલવર્ગને બાલવર્ગ લાયક, કિયારુચિવર્ગને કિયારુચિ લાયક અને તત્ત્વજિજ્ઞાસુઓને તાત્ત્વિક ભાવોભરી વાતો તેઓશ્રીના વ્યાખ્યાનોમાંથી મળી આવતી. ત્યાગ અને વૈરાગ્યના ઝરણાંઓ તો તેઓશ્રીના અમીવચનોમાંથી વારં-વાર નીકળી આવતાં. શ્રાવકવર્ગની સુધારણા માટે તેઓશ્રીનાં વ્યાખ્યાનો પ્રથમ નંબરે પંકાતાં. તે ઉપરાંત સંયમધર્મોપદેશની સુંદરતાને શ્રવણ કરનારા અનેક આત્માઓ ત્યાગમાર્ગના પુનિત-પથે પ્રયાણ કરી એ ગુરુદેવના વ્યાખ્યાનો માટે પ્રશંસાનાં પુષ્પો વેરતા હતા. મુંબઈમાં મગનભાઈની ટોળીનો મોટો ભાગ જે આજે ત્યાગમાર્ગમાં જોડાયો છે, દીક્ષિત થયો છે. તે સર્વને ત્યાગમાર્ગની પ્રાથમિક શ્રમ્મા કરાવનાર અને ચારિત્ર લેવા માટે અભિશ્રદ્ધા આપનાર આપણા આચાર્યશ્રી હતા. તેઓશ્રીના ઉપ-દેશથી વૈરાગ્ય પામી તેમની પાસે તેમજ અન્ય સમુદાયમાં ચારિત્ર શ્રદ્ધા કરનારની સંખ્યાનો એકંદર જો સરવાલો કરવામાં આવે તો લગભગ સો-સવાસોની સંખ્યા થવા સંભવ છે. અન્યાન્ય સમુદાયમાં રહેલા કેટલાક તે કૃતજ્ઞ મુનિવરો આજે પણ ચારિત્ર

અહણુ કરવામાં તેઓશ્રીનો ઉપકાર માની ઉપરની બાળત માટે પ્રતીતિ કરાવી રહ્યા છે. ટૂંકમાં-વર્તમાન સાધુ સમુદાયમાં “ સમર્થ વ્યાખ્યાનકાર ” તરીકેનું બિરુદ પ્રાપ્ત કરવાનો સુચશ સદ્ગત આચાર્યશ્રીને વર્યો હતો.

શુદ્ધ પ્રરૂપક તરીકે સૂરિજીની પ્રસિદ્ધિ:

શ્રી જૈનસંઘમાં સદ્ગત આચાર્યશ્રી, શુદ્ધપ્રરૂપક તરીકે ખૂબ જ પંકાયો હતા. દેવદ્રવ્ય, દીક્ષા, લાલન-શિવજી-પૂજા પ્રકરણુ વિગેરે અનેક પ્રસંગોમાં તેઓશ્રીએ પોતાની સર્વ શક્તિઓનો ભોગ આપ્યો હતો. દરેક શાસનની રક્ષાના પ્રસંગમાં તેઓશ્રીએ પ્રભુશાસનની વક્ષાદારી જીવનની અન્તિમ પળ સુધી સાચવી હતી. વ્યાખ્યાનના પ્રસંગોમાં શાસ્ત્રવિરૂદ્ધ બાળતોના રદીયાઓ, શાસ્ત્રીય પાઠો સાથે આપવામાં તેઓશ્રી એકા હતા, અને તેમ કરતાં વિરોધીઓ તરફથી તેમના ઉપર અયોગ્ય આક્રમણો કરવામાં આવતા હતા, તોપણ તેની જરાય પરવા કર્યા સિવાય શુદ્ધ માર્ગની દેશના આપવાનું તેઓશ્રીએ એક સરખા જીરુસાથી ચાલુ રાખ્યું હતું. સમર્થવ્યાખ્યાનકાર તરીકેની શક્તિ સાથે શુદ્ધ પ્રરૂપક તરીકેના ગુણથી જૈનસંઘના મહાન આચાર્યો તેમજ આગેવાન શ્રાવકો તરફનો ખૂબ જ સદ્ભાવ તેઓશ્રીએ પ્રાપ્ત કર્યો હતો.

સૂરીશ્વરજીનો ધર્મયૌવનકાલ:

તેઓશ્રીનો આરંભપર્યાય લગભગ ૪૪-૪૫ વર્ષનો હતો એ સર્વકાળમાં એક સરખી રીતે જ પ્રાય: તેઓએ સ્વ-પરકલ્યાણની સાધનામાં આત્મિક શક્તિઓ ખર્ચી હતી. તો પછી વિ.

સં. ૧૯૬૩ થી ૧૯૮૫ સુધીનો સમય એ મહાપુરુષ માટે ધાર્મિક પ્રગતિની દૃષ્ટિએ યૌવનકાળ હતો. વિ. સં. ૧૯૭૨-૭૩ ની સાલમાં અમદાવાદ (ઉજમ ક્ષેત્રની ધર્મશાલામાં) થયેલ આતુર્માસ, સં. ૧૯૭૭ માં થયેલ મુંબઈનું આતુર્માસ, ૧૯૭૮-૭૯ નું સુરત-અમદાવાદનું ક્રમશઃ આતુર્માસ, સં. ૧૯૮૧-૮૨ માં થયેલ ખંભાત તથા તલાજનનું ચોમાસું, ૧૯૮૬ માં થયેલ પાલીતાણાનું આતુર્માસ ખૂબ જ જાહોજલાલીભર્યાં થયાં હતાં. દરેક સ્થળે વ્યાખ્યાનોમાં જુઓ તો હજારોની માનવમેદની, સ્થળે સ્થળે થયેલ ભવ્ય બાદશાહી સ્વાગતો, ઉપધાન ઉજમણાં, પ્રતિષ્ઠા, પાઠશાળા વગેરે શાસનપ્રભાવનાનાં મહાન કાર્યો અને સર્વવિરતિ-દેશવિરતિ ધર્મનો જાહોજો પ્રચાર સદ્ગત આચાર્યશ્રીએ ખૂબ જોરશોરથી ચાલુ રાખ્યો હતો.

લોકોત્તર જૈનશાસનની અનુપમ પ્રભાવના એ આચાર્યશ્રીના જીવનનું મુખ્ય ધ્યેયમિંદુ હતું. તેઓશ્રીની અધ્યક્ષતામાં પ્રતિષ્ઠા, અંજનશલાકા, ઉપધાન, ઉજમણાં, દીક્ષા, વડીદીક્ષા, ધ્વજદંડારોપણ વગેરે શુભ પ્રસંગોએ સ્થળે સ્થળે થયેલા ભવ્ય મહોત્સવો, અદ્ભૂત તીર્થરચનાઓનાં દર્શ્યો, રથયાત્રા, જલયાત્રા વગેરે મહાન દબદબાભર્યા વરઘોડાઓ ઇત્યાદિ સત્કાર્યોથી જૈન-જૈનેતર સમાજમાં જૈનધર્મની ખૂબ જ અનુમોદના થતી હતી. અંજનશલાકા જેવો સર્વોત્તમ પ્રસંગ પંજી વેરાવળમાં તેઓશ્રીની અધ્યક્ષતામાં ભવ્ય સમારોહથી ઉજવાયો હતો.

સર્વ ક્ષેત્રોનાં પોપણુ માટે સૂરિજીનો સચોટ ઉપદેશ પ્રવાહ:

શાસનપ્રભાવના, અને તે નિમિત્તેના લબ્ધ મહોત્સવો, વરુ ઘોડાઓ વગેરે ઉપર આચાર્યશ્રીને જો કે ખૂબ પ્રેમ હતો તોપણ કેવલ મહોત્સવોના મહિમામાં જ તેઓશ્રીએ આત્મસંતોષ માન્યો ન હતો. પ્રાથમિક ધાર્મિક વિદ્યાભ્યાસ માટે સ્થળે સ્થળે પાઠ-શાળાઓની સ્થાપના તેઓશ્રીએ કરાવી હતી. વિદ્યાભ્યાસમાં ઉચ્ચ કક્ષાએ પહોંચેલા તેમજ પહોંચવા માટે પ્રયત્નશીલ વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ તથા ગ્રુપ મદદની યોજનાનાં દ્વાર તેઓશ્રીએ ખુલ્લાં રાખ્યાં હતાં. અંતરાયના ઉદયે સાધારણ સ્થિતિએ પહોંચેલા જૈનકુટુંબોને કોઈ અન્ય વ્યક્તિઓ ન જાણે તે પ્રમાણે સહાય કરાવવા માટે આચાર્યશ્રીએ પોતાના ચિરપરિચીત શ્રીમંત ભક્તોદ્ધાર સેંકડો-હજારોની રકમો મદદ તરીકે અપાવેલ હતી. સંપત્તિનો સદુપયોગ કરવા માટે તેઓશ્રીનો ઉપદેશ એકદેશીય નહિ પણ સર્વદેશીય હતો. દાનગુણની મહત્તા વર્ણવવાની શક્તિ તેઓશ્રીએ અજબ રીતિએ ખીલવી હતી. મુંબઈનાં ચાતુર્માસ દરમ્યાન ભાયખાલાની જમીન સંરક્ષણના પ્રસંગે અંગે થયેલા પૂજ્યશ્રીના એક જ વ્યાખ્યાનમાં ૩૦ થી ૪૦ લાખની રકમ ખર્ચવા માટે એક જ ભાગ્યવાન આત્મા તૈયાર થઈ ગયા હતા. ખંભાત શ્રી સ્થંભન પાર્શ્વનાથજીના જીર્ણોદ્ધાર માટે હજારોની રકમનો ફાળો ખંભાતમાંથી જ કરાવી આપનાર આપણા એ આચાર્યશ્રીનો ઉપદેશ હતો.

સૂરીશ્વરજીના સદ્ગુણો:

ક્ષમા અને સહિષ્ણુતા, ઔદાર્ય અને ગાંભીર્ય, સુશીલતા

અને સરલતા ઇત્યાદિ અનેક સદ્ગુણો તો આચાર્યશ્રીનાં જીવનસૂત્રો જેવા હતા. ગમે તેવી સંસારના ત્રિવિધ સંતાપથી સંતપ્ત થયેલ વ્યક્તિ તેઓશ્રી પાસે જાય એટલે તેઓશ્રીના શાંત સ્વભાવ અને ગંભીર મુદ્રા જોઈ સ્વયં પણ ઉપશાંત અવસ્થામાં આવી સંસારના સંતાપને ભૂલી જતી હતી. આવનાર વ્યક્તિની સાથે વાત કરવાની શક્તિ તેઓશ્રીમાં ઘણી જ સુંદર રીતે ખીલી હતી. કોઈ મહાશય વ્યાખ્યાન પ્રસંગે અથવા ગમે તે ટાઈમે ધાર્મિક ચર્ચા કરવા માટે આવે તો તેની સાથે બહુ જ શાંતિથી ચર્ચા કરી શાસ્ત્રીય પૂરાવાઓ તેમજ યુક્તિઓ દ્વારા સમાધાન આપવા માટે તેઓશ્રી તૈયાર રહેતા. પૂછનાર વ્યક્તિ પરીક્ષા કરવાની બુદ્ધિથી પૂછે છે તે વસ્તુ પણ તેઓશ્રી તૂર્ત જ પારખી લઈ વ્યક્તિને લાયક જવાબો આપતા. યોગ્ય ધાર્મિકચર્ચા કરવામાં તેઓશ્રીમાં જરા પણ કંટાળો ન હતો. ચર્ચામાં રાત્રિના બાર વાગે તો પણ અવિશ્રાંતપણે પ્રશ્ન કરનાર મહાશયને સંતોષ આપવા માટે આચાર્યશ્રી હંમેશાં પરાયણ રહેતા હતા. નાસ્તિક જેવા આત્માઓને પણ મીઠાશથી અપનાવવાની ગજબ શક્તિ તેઓશ્રી ધરાવતા હતા.

આચાર્યશ્રીનું માનસિક ગાંભીર્ય તો ખૂબ જ પ્રશંસનીય હતું. કોઈ પણ નાની-મોટી વાતને હૃદયમાં પચાવવાની શક્તિ તેઓશ્રીમાં સુંદર હતી. તેઓશ્રીનો ઓજસ્વી અને કઠાવર પડછંદકાય પુષ્ટ દેહ તેમજ પ્રશાંત મુખમુદ્રા જ તેઓના ગાંભીર્ય ગુણ માટે સાક્ષી આપનાર હતાં. પ્રશંસક અને નિંદક બંન્નેના આત્માઓ તેઓશ્રીની દૃષ્ટિએ સમાન હતા, કોઈવાર તો પ્રશંસક કરતાં પણ નિંદક વ્યક્તિને કર્મનિર્જરામાં સહાયક માની વિશેષ આવકારતા.

શિષ્યાદિ સાધુસમુદાયમાં તેમજ શ્રાવકવર્ગમાં કોઈ ને કોઈ વખતે કાંઈ પણ હિતબુદ્ધિથી મીઠું કે કડવું કહેવામાં આવતું તો પણ તે વ્યક્તિના હૃદયમાં જરાય શક્ય ન રહી જાય તે માટે ક્ષમાપનાના અણુભેદ સૂત્રને તેઓશ્રી હંમેશાં અગ્રપદે રાખતા હતા. સદ્ગત આચાર્યશ્રી જ્યાં જ્યાં વિહાર કરીને પધારતા ત્યાં ત્યાં સંઘના સંગઠન તેમજ સંઘની અભિવૃદ્ધિ માટે ખૂબ પ્રયાસ કરતા હતા. આચાર્યશ્રીના વિહાર પ્રદેશ વિશેષે ચૌરાષ્ટ્ર, ગુજરાત, મુંબઈ ઇલાકો હતો, એ પૂજ્યમહર્ષિએ જ્યાં જ્યાં વિહાર કરી જે જે ક્ષેત્રોને પાવન કરેલ છે, તે તે ક્ષેત્રોનાં શ્રાવકો આજે પણ આચાર્યશ્રીનાં ગુણકીર્તન કરી તેઓશ્રીના પુનિત આત્માને ભાવવંદન કરી કૃતાર્થ બને છે.

સૂરીશ્વરજીનું શાસ્ત્રીય જ્ઞાન:

તેઓશ્રીનું શાસ્ત્રીય જ્ઞાન ઘણું જ વિશાળ અને ઉચ્ચકક્ષાનું હતું. આગમ વગેરે શાસ્ત્રીય ગ્રંથોના સતત પરિશીલનનો પ્રભાવ એજ એમાં મુખ્ય કારણ હતું. સૂત્રોનાં પઠન-પાઠન માટે તો આચાર્યશ્રીનો ખૂબ પ્રેમ હતો જ, તે સાથે શાસ્ત્રકાર લગવાન હરિભદ્રસૂરિજી, કલિકાલસર્વજ્ઞ-લગવાન હેમચન્દ્રસૂરીશ્વરજી તેમજ વાચકશેખર પૂ. ઉપાધ્યાયજી યશોવિજયજી મહારાજે રચેલા ગ્રંથો વાંચવા તરફ તેઓશ્રીને વિશેષ રૂચિ હોવાથી એકથી વધુ વખત એ મહાપુરુષોના ગ્રંથોનું વાંચન, મનન અને નિદિધ્યાસન તેઓશ્રીએ કર્યું હતું. યોગશાસ્ત્ર, અષ્ટકજી, જ્ઞાનસાર વગેરે અમુક અમુક ગ્રંથો તો આચાર્યશ્રીને કંઠસ્થ હતા. વ્યાખ્યાનના પ્રસંગમાં ઉપર જણાવેલા સમર્થ આચાર્યોના ગ્રંથોની સાક્ષિઓ

તેઓશ્રીના મુખારવિંદમાંથી વારંવાર શ્રવણ થતી હતી. પોતાના શિષ્ય-પ્રશિષ્યાદિ સાધુવર્ગને તેમજ યોગ્ય શ્રાવક વગેરેને યથા-યોગ્ય-આગમો તેમજ તત્ત્વાર્થ, લોકપ્રકાશ વગેરે શાસ્ત્રગ્રન્થોનું અધ્યયન બનતા સુધી પોતે જ કરાવવાની કાળજી રાખતા હતા.

આચાર્યશ્રીના વર્તમાન શિષ્ય-પ્રશિષ્યો આચાર્યશ્રી વિજય-પ્રતાપસૂરીશ્વરજી મહારાજ, આચાર્ય શ્રીમાન્ વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ, મુનિપ્રવર શ્રીમાન્ યશોવિજયજી મહારાજ તેમજ પંડિત મુનિવર શ્રી જ્ઞાનંદવિજયજી મહારાજ વગેરે આજે જે વિશાલ શાસ્ત્રીય બોધ ધરાવે છે તેમાં સદ્ગત આચાર્યશ્રીની સ્વયં અધ્યાપન કરાવવાની રૂચિ એ જ પ્રધાન કારણ છે. સદ્ગત વકીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ અને વડોદરાના લોકેશ નાયક દિવાન વકીલ શ્રીયુત છોટાલાલ ઝવેરભાઈ સુતરીયા (જેઓ જન્મે પાટીદાર કોમના છે. આચાર્યશ્રીની પાસે ૩૫ વર્ષની યુવાનવયે જેમણે બ્રહ્મચર્યનો સ્વીકાર કરેલ છે) તથા શ્રીયુત તારાચંદભાઈ (એ. જી. જી. ના મુખ્ય સેક્રેટરી) વગેરે અનેક ઉત્તમ આત્માઓએ આચાર્યશ્રી પાસે જ શ્રી તત્ત્વાર્થાદિ સૂત્રોનું અધ્યયન કરેલ છે.

આચાર્યશ્રીના વિશાલ શાસ્ત્રીય બોધની વિશેષ પ્રસિદ્ધિ હોવાના કારણે-સાધુ સમુદાય તેમજ શ્રાવક વર્ગ પૈકી અનેક વ્યક્તિઓ તરફથી રૂબરૂ તેમજ પત્રોદ્વારા તેઓશ્રીને અનેક પ્રશ્નો પૂછવામાં આવતા હતા. અને આપણા ચરિત્રનાયક એ સેંકડો પ્રશ્નોના ઉત્તરો પણ શાસ્ત્રીય પુરાવા સાથે યુક્તિઓ સહિત સચોટપણે આપવા હંમેશા તૈયાર રહેતા. વિદ્વદ્વર્થ પં. શ્રીમાન

ખાન્તિવિજયજી ગણિવરે મુંબઈના ચાતુર્માસ દરમ્યાન ઉદભવેલી શંકાઓ અંગે સંખ્યાબંધ પ્રશ્નો પૂછેલા અને આચાર્યશ્રી તરફથી તેના સુયોગ્ય જવાબો અપાયેલા, જેને અંગે શ્રી ખાન્તિવિજયજીને ખૂબ જ સંતોષ થતાં એમણે એકવાર એ શબ્દો લખ્યા હતા કે “ મહારા આટલા વર્ષોના ચારિત્રપર્યાયમાં શાસ્ત્રાધારે સચોટ ખુલાસાઓ મને ક્યાંઈથી પણ પ્રાપ્ત થયા હોય તો આપશ્રીની પાસેથી જ પ્રાપ્ત થયા છે.”

આચાર્યપદ પ્રતિષ્ઠાનો અનુપમ પ્રસંગ :

વર્તમાન જૈનશાસનના અધિપતિ પ્રૌઢપ્રભાવશાલી બાલપ્રહ્લાચારી સૂરિસમ્રાટ પૂજ્યપ્રવર શ્રીમાન્ વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજના જેવા સમર્થ મહાપુરુષનાં વરદ હસ્તે સદ્ગત આચાર્યશ્રીને સૂરિપદાર્પણનો વાસશ્લેષ પ્રાપ્ત થયો હતો અને એ મહાપુરુષના વાસશ્લેષને સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રીએ આચાર્ય તરીકેની પોતાની ફરજો અદા કરી જીવનની અંતિમ ઘડી પર્યંત યથાયોગ્ય સફલ કર્યાં હતાં. તેઓશ્રીનો સૂરિપદાર્પણ મહોત્સવનો લખ્ય પ્રસંગ વિ. સં. ૧૯૮૦ ની સાલમાં રાજનગરના આંગણે નગરશેઠ કસ્તુરભાઈ મણિભાઈ વિગેરે હજારોની માનવમેદિની સમક્ષ બાદશાહી ઠાઠથી ઉજવાયો હતો, મુંબઈના સુપ્રસિદ્ધ શેઠ દેવકરજી મુલજી, શેઠ મોતીલાલ મુલજી, શેઠ નરૈત્તમ ભાણજી, શેઠ રણુછોડભાઈ રાયચંદ, શેઠ ફકીરચંદ નગીનચંદ કપુરચંદ, શેઠ ભાઈચંદ નગીનચંદ મંજુભાઈ વિગેરે નાગરિક આગેવાનો ઉપરાંત સુરત-વડોદરા-પાટીતાણા-ખારડોલી-બુહારી વિગેરે અનેક સ્થલોએથી સંકટો શ્રીમંતો પધાર્યા હતા. લગભગ ઘણા વર્ષે અમદાવાદને આંગણે આવે

લેખ્ય આચાર્યપદાર્પણ મહોત્સવ અને તે નિમિત્તે શેઠ ભગુભાઈ-ના વંડામાં અષ્ટાપદજી-મેરૂપર્વત-પાવાપુરી-સમવસરજી અને તાલ-ધ્વજગિરિ એમ પાંચ તીર્થોની રચનાના ખૂબ જ સુંદર દ્રશ્યો તેમજ તે તીર્થરચનાના દર્શન માટે હંમેશા આવતી હજારોની માનવમેદિની એ બધાં બાહ્ય-અભ્યંતર સંભારણું આજે પણ રાજનગરની પ્રજા અવસરે અવસરે યાદ કરે છે.

તપાગચ્છાધિપતિ-સુવિહિતાચ્છી શ્રીમાન્ મુક્તિવિજયજી (મૂલચંદજી) મહારાજ અને તેઓશ્રીના પદ્મપ્રભાવક બાલપ્રદ્ય-ઓરી આચાર્ય શ્રી વિજયકમલસૂરીશ્વરજી મહારાજના સમુદાયમાં યદ્યપિ અનેક પ્રસિદ્ધ મુનિવરો વિદ્યમાન છે, છતાં એ પૂજ્ય વડિલો અને ગચ્છ-સમુદાયમાં ગૌરવ લઈ શકાય તેવી વિશિષ્ટ વ્યક્તિ તરીકે તો આપણા આચાર્યશ્રી અને તેમના સમુદાયની જ સૌથી આગળ ગણના કરવામાં આવે છે.

પૂં સૂરિસમ્રાટનો ચરિત્રનાયક પ્રતિ સદ્ભાવ:

સદગત આચાર્યશ્રીના દીક્ષાગુરુ જો કે પૂજ્યપ્રવર વિજય-કમલસૂરીશ્વરજી મહારાજ હતા, પરંતુ તેઓના સ્વર્ગગમન બાદ અને તે પહેલાં પણ સૂરિસમ્રાટ પૂં નેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાથે આપણા ચરિત્રનાયકને ધનિષ્ઠ ધર્મસંબંધ હતો. આચાર્યપદાર્પણ થયા બાદ તો શિષ્યગુરુ જેવો સંબંધ ઘર્ષ ગયો હતો. અને તે કારણે કોઈ કોઈવાર, આપણા આચાર્યશ્રી સૂરિસમ્રાટની છત્રછાયામાં રહેતા હતા, પોતાની અમુક શક્તિઓ ઘણી સુંદર છતાં વડિલોની છાયામાં રહેવાનું સદ્ભાવ્ય પ્રાપ્ત થવા માટે તેઓ એક જાતનો અપૂર્વ આનંદ અનુભવતા. એક વખતે પૂ.

સૂરિસમ્રાટના શ્રીમુખેથી એ શબ્દો નીકળ્યા હતા કે—“મહારા સર્વ શિષ્યોમાં ઉદયસૂરિજી—નંદનસૂરિજીને કદાચ બાળ્યમાં રાખીએ તો તમારામાં જેવું વિનય-વિવેક અને લક્ષિતમાં એકાગ્રપણું જોવાય છે, તેવું બીજે ક્યાંઈ જોવામાં આવ્યું નથી. વિનયી, વિવેકી અને લક્ષિતપ્રધાન શિષ્યોની સંપત્તિ તો તમને જ વરેલી છે.” આજે શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક સમ્પ્રદાયના વિદ્યમાન સાધુ સમુદાય તથા શ્રાવક સંઘમાં સદ્ગત આચાર્યશ્રી-ના પદ્ધર શ્રીમાન વિજયપ્રતાપસૂરિજી, તેમના પદ્ધર આચાર્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરિજી મહારાજ તેમના પદ્ધર મુનિપ્રવર શ્રીમાન યશોવિજયજી, અને તેમના પદ્ધર મુનિરત્ન શ્રી જયાનંદવિજયજીના વિનય-વિવેક અને લક્ષિતપ્રધાનતાના ગુણો લગભગ સર્વત્ર પ્રસિદ્ધ છે.

આચાર્યશ્રીનો વિહારપ્રદેશ :

આગળ કરેલા ઉલ્લેખ પ્રમાણે આચાર્યશ્રીનો વિહાર પ્રદેશ ત્રિશેષે ગુજરાત-કાઠિયાવાડ હતો અને તેમાં પણ કાઠિયાવાડના વિહારપ્રદેશમાં સ્થાનકવાસી સંપ્રદાય સાથે ઘણીવાર તેઓશ્રીને સંઘર્ષજીનો પ્રસંગ આવતો હતો. પ્રભુમૂર્તિની સ્થાપનાના વિષયોમાં આચાર્યશ્રીના બ્યાખ્યાનો પ્રથમ નંબરે પંકાતા અને તેથી ઘણીવાર સ્થાનકવાસી વિદ્વાનો સાથે મૂર્તિવિષયક ચર્ચાના પ્રસંગો પણ ઉભા થયા હતા. પરંતુ આચાર્યશ્રીનો વિશાલ શાસ્ત્રીયબોધ, યુક્તિ-યુક્ત દલિલો સાથે ચર્ચા કરવાની સુંદર શક્તિ અને અપૂર્વ ચારિત્રપ્રભાવ વિગેરે કારણે ચર્ચાના પ્રસંગમાં તેમની સામે કોઈ ટકી શકતું નહિ. રાજકોટ-ગોંડળ-જેતપુર-ધ્રાંગધ્રા જુનાગઢ-

દામનગર વિગેરે સ્થલો કે જ્યાં સેંકડો અને હજારો સ્થાનકવાસી
જેનોની વસતી છે ત્યાં તેમના જ ઉપાશ્રયોમાં અથવા ધર્મશાલા-
ઓમાં આચાર્યશ્રીના પ્રભાવશાલી વ્યાખ્યાનો થતાં અને અન્ય
સંપ્રદાયોની જેમ સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયના ભાઈઓ પણ સેંકડો-
હજારોની સંખ્યામાં વ્યાખ્યાનશ્રવણનો લાભ ઉઠાવતા હતા.

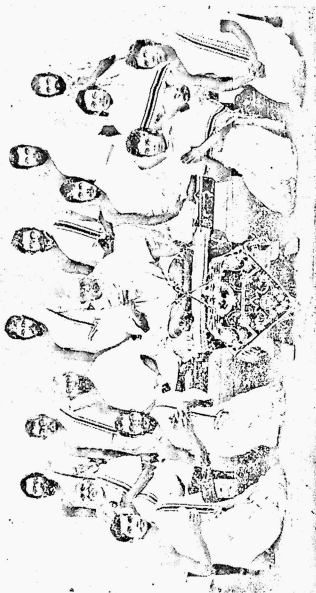
અન્યાન્ય નામાંકિત આચાર્યો સાથે સંબંધ :

આગમોદ્ધારક અસાધારણ વિદ્વાન્ પૂ. આ. શ્રી સાગરાનંદસૂરી-
શ્વરજી મહારાજ પ્રતિ તેઓશ્રીની વિદ્વત્તા અને અનુપમ શાસનસેવા
માટે આપણા ચરિત્રનાયકને જેવો પૂજ્યભાવ હતો તે જ પ્રમાણે
પૂ. સાગરાનંદસૂરિજી મહારાજનો પણ સદ્ગત આચાર્યશ્રીના
શાસનપ્રેમ અને શુશ્ર્વપરૂપકપણું વિગેરે ગુણો માટે સારો સદ્ભાવ
હતો. તીર્થોદ્ધારક આચાર્યશ્રી વિજયનીતિસૂરીશ્વરજી મહારાજ અને
આપણા આચાર્યશ્રી એ બન્નેને પણ પરસ્પર સારો ધર્મસ્નેહ
સંબંધ હતાં. જેની જેની સાથે સદ્ગત આચાર્યશ્રીએ સંબંધ
રાખ્યો હતો, તે સંબંધને તેઓશ્રીએ ઠેઠ સુધી સાચવી રાખ્યો
હતો. આચાર્યશ્રીની જીભાનમાં એવું વશીકરણ હતું કે પ્રાયઃ
તેમના સમ્પર્કમાં આવનાર સર્વ કોઈ તેઓશ્રી સાથે યથાયોગ્ય
સમ્બંધ રાખતા હતા.

આચાર્યશ્રીનો દીર્ઘ દીક્ષાપર્યાય અને પરિવાર :

સદ્ગત આચાર્યશ્રીનો જન્મ વિ. સં. ૧૯૩૨ વૈશાખ શુ.
૧૩ પાલીતાણામાં, દીક્ષા સં. ૧૯૫૭ માઘ વદિ ૧૦ મહેસાણામાં,
(વડીદીક્ષા-વિજાપુરમાં) ગણી પંચાસપદ વિ. સં. ૧૯૭૩ માઘ

—: યાદગીર શિવ મંદિર :—

શુદ્ધિ ૬ અમદાવાદમાં, શ્રી આચાર્યપદ ૧૯૮૦ માધ વદિ ૧૦ અમદાવાદમાં અને તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસ વિ. સં. ૨૦૦૧ પોષ શુદ્ધિ ૯ (અગ્નિસંસ્કાર પોષ શુદ્ધિ ૧૦) દર્ભાવતી-ડભોઈમાં થયો હતો. લગભગ ૬૮ વર્ષની ઉંમરમાં જીવનનો એ તૃતીયાંશ ભાગ તો તેઓશ્રીએ સ્વ-પર કલ્યાણની સાધનાવાળા સંયમમાર્ગમાં જ પસાર કરેલ છે. લગભગ પચાસ જેટલા આત્મ-કલ્યાણાભિલાષી ભાઈઓ અને લગભગ તેટલી જ પુણ્યવંતી બહેનો તેઓશ્રીના વૈરાગ્યમય ઉપદેશને શ્રવણ કરી સંયમમાર્ગનો સ્વીકાર કરવા માટે ભાગ્યશાળી બન્યા છે. આજે પણ આચાર્ય શ્રી વિજયપ્રતાપસૂરિજી મહારાજ વંગેરે લગભગ ૩૦-૩૨ સાધુઓ અને પ્રવર્તિની કલ્યાણશ્રીજી વંગેરે લગભગ ૭૫ સાધ્વીઓ સદ્ગત આચાર્યશ્રીના આજ્ઞાવર્તી સમુદાય તરીકે વિદ્યમાન છે. પૂજ્ય આચાર્યશ્રીની પવિત્ર દેશનાને શ્રવણ કરી સમ્યક્ત્વ મૂલ બાર વ્રતને ગ્રહણ કરનાર, ચતુર્થ બ્રહ્મચર્ય વ્રતને ધારણ કરનાર અને મહામંગલકારી શ્રી ઉપધાન જેવા ઉત્તમ વ્રતને આચરનાર શ્રાવક-શ્રાવિકાઓની સંખ્યાને ગણવામાં આવે તો હજારોની થવા સંભવ છે. પ્રાયઃ ડોઢ વર્ષ એવું ન હોય કે જે વર્ષમાં દીક્ષા-વડીદીક્ષા-વ્રતોચ્ચારણ તથા ઉપધાન વગેરે નિમિત્તે ઓછામાં ઓછી પાંચ-સાત વખત નાણુ માંડવામાં ન આવી હોય.

વિરતિમય જીવન તરફ આચાર્યશ્રીને જેમ ખૂબ પ્રેમ હતો તે પ્રમાણે જ્ઞાનોદ્યોત અને દર્શનોદ્યોતના સાધનોમાં પણ તેઓશ્રીને ખૂબ જ રૂચિ હતી. અગાઉ જણાવી ગયા તે મુજબ સ્વયં

સ્વાધ્યાયમાં તલાલીન રહેવા સાથે સાધુઓને પઠનપાઠન કરાવવાની કાળજી, નાના-મોટા ગામેમાં ધાર્મિકશિક્ષણના પ્રચાર માટે પાઠ-શાળાઓની સ્થાપના અને પ્રાચીન-અર્વાચીન જ્ઞાન-સાહિત્યના સંરક્ષણ તેમજ વિકાસ માટે જ્ઞાનમંદિર-સાહિત્યમંદિર અને અને ગ્રંથમાલાઓની યોજના માટે તેઓએ સતત ઉપદેશ ચાલુ રાખ્યો હતો. દર્શનોદ્યોતના સાધન તરીકે તેઓ ધાર્મિક મહોત્સવમાં પણ ખૂબ માનવાવાળા હતા. અને તેથી જ પ્રાયઃ પ્રતિ-વર્ષે તેમની નિશ્રામાં શાસનપ્રભાવક લબ્ય મહોત્સવો ઉજવાતા. પ્રાયઃ કેઈ વર્ષ તેવું ન હોય કે જે વર્ષમાં એક-બે, કે તેથી વધુ વખત તેઓશ્રીની અધ્યક્ષતામાં અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર-શાંતિસ્નાત્ર વગેરે સાથે મહોત્સવો ન ઉજવાયા હોય. એકંદરે શાસન-પ્રભાવક આચાર્યોની નામાવલીમાં તેમનો નંબર પ્રથમ પંક્તિમાં આવતો હતો.

પાલીતાણામાં ઉજવાયેલો જૈન સાહિત્ય મંદિરનો

મહોત્સવ

આમંત્રિત ગૃહસ્થો અને પાલીતાણા નરેશની હાજરીમાં
થયેલો મેળાવડો

પ્રમુખપદેથી જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજીનું

- પ્રવચન -

જે રાજ પ્રજાના ધાર્મિક કાર્યોમાં મદદ કરે તે

પુણ્યનો છઠો હીસ્સો, અને નડતર કરે તે
પાપનો છઠો હીસ્સો મેળવે છે.

વરધોડો, શાંતિસ્નાત્રની ક્રિયાઓ, નવકારશીનું જમણુ,
બ્રજેવાર પાલીતાણુનરેશ અને રાજમંડળનું આગમન

શુભેચ્છા ધરછતા આવેલા સંખ્યાબંધ તારો.

પાલીતાણુ તા. ૩૦ મી એપ્રિલ

સુપ્રસિદ્ધ મહાન્ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી
મહારાજશ્રીના સદુપદેશથી હળરોને ખર્ચે તૈયાર થએલી ભવ્ય
અને આલીશાન જૈન સાહિત્ય મંદિરની બિલ્ડીંગની ઉદ્ઘાટન
ક્રિયાનો મહોત્સવ ભારે ધામધુમથી અહીં પાલીતાણુ ખાતે
ઉજવવામાં આવ્યો હતો. ગયું આખુંએ અઠવાડિયું પાલીતાણુ
માટે અપૂર્વ આનંદ અને ઉત્સાહમય બન્યું હતું, અને તમામ
વિધિઓ ફત્તેહમંદ રીતે સાંગોપાંગ પાર ઉતરી ગઈ હતી.

ઉત્સવાર્થે ભવ્ય શણગાર :

આ મહોત્સવ પ્રસંગે પંચરંગી આમંત્રણ પત્રિકાઓ નક્કી
થયેલા કાર્યક્રમ મુજબ ભારતભરમાં રવાના કરવામાં આવી હતી.
તે મુજબ વૈશાખ સુદિ એકમથી મહોત્સવ શરૂ થનાર હોવાથી
તકામાર તૈયારીઓ ચાલી રહી હતી. ખીજી બાજુ સુકામતું બહાર-
રતું કાર્ય પણ ધમધોધારથી છેલ્લા અઠવાડિયામાં લેવામાં આવ્યું
હતું. ઘણી ઉતાવળને અંતે ચૈત્ર વદ ચૌદસે તમામ કાર્ય બંધ

કરી નાંખવામાં આવ્યું. અમાસના ફાજલ દિવસે તમામ કાર્ય અને જગ્યા સુવ્યવસ્થિત થતાં મુકામ આગળના બહોર રસ્તાઓ, ગિલ્ડિંગના વિભાગોને ધ્વજા-પતાકા તેમજ સોનેરી સ્વાગત બોર્ડોથી ભવ્ય રીતે શણગારવામાં આવ્યા. ગિલ્ડિંગની કમાનોને પણ શણગારવામાં આવી.

તેમજ મહોત્સવ જે હોલમાં થનાર હતો તેમાં તો અઠવાડિયાથી કામની શરૂઆત થઇ ચૂકી હતી. તે માટે એક અલગ મંડપ કરી નાખવામાં આવ્યો હતો. નાટકશાળાની પશ્ચતિથી રેશમી કમાનો વડે, હજારોની કિંમતના જરીયાન ચંદરવા છોડોથી ખૂબ જ શણગારવામાં આવ્યો હતો, તેમાં એક બાબુ ગીરનાર પર્વતની, બીજી બાબુ શ્રી સમેતશિખર પર્વતની, વચ્ચેમાં ત્રિગડાગઢની અને તેની બંને બાબુ સુંદર જ્ઞાનસ્થાપના અને તેની બંને બાબુએ એક તરફ ઈલાયચીકુમારનું વેરા-અના રંગો દર્શાવતું સ્ટેચ્યુ-દષ્ટાંત, તેવી જ રીતે સંસારની અસારતા દર્શાવતું મધુબિન્દુનું દષ્ટાંત વગેરે કલાત્મક દૃષ્ટિએ ઘણા જ આકર્ષક બનાવવામાં આવ્યા હતા.

વ્યાખ્યાન હોલનો શણગાર:

વ્યાખ્યાન હોલને બોધક બોર્ડો, પ્લોકો, કીંમતી ફ્રેટાઓ, તકતાઓ, હારતોરાઓ, ધ્વજાઓ, હાંડી-ગુમરો વગેરેથી સુંદર રીતે શણગારવામાં આવ્યો હતો.

આ બધી વિવિધ તૈયારીઓ સંપૂર્ણ થતાં વૈશાખ સુદ એકમે પોતાના વિશાળ કુટુંબ સાથે આવેલા શેઠ સુંદરજી

હરચંદે વાજતે ગાજતે રથમાં પ્રભુજી આવતાં તૈયાર થયેલ રચનાઓ ઉપર સ્થાપન કર્યા હતા. આમ આનંદ અને ઉત્સાહ વચ્ચે ઉત્સવારંભ થયો.

ખડું થતું સ્વર્ગીય દ્રશ્ય:

હંમેશાં વિવિધ પૂજાઓ, ભવ્ય અંગરચનાઓ થતી હતી. રાત્રિના સમયે જૈન સાહિત્ય મંદિરનું આલીશાન મુકામ સેકંડો ઇલેક્ટ્રીક રોશનીની વચ્ચે સ્વર્ગીય દ્રશ્ય ખડું કરતું હતું. મુકામના ભાવવાદી અવનવા દ્રશ્યો હરેક પ્રેક્ષકને આનંદમાં તરબોળ કરી કંઈ નવીન જ પ્રેરણા આપતા હતા. ઝુલતા છબીને ઉપાડી લઈ જતા જે ભવ્ય હાથીઓનો લાક્ષણિક દેખાવ કંઈ નવીન જ ચેતન દાખવતો હતો.

હજારો માણસોનો દરોડો:

હંમેશાં હજારો માણસોનો દરોડો પડ્યો શરૂ થયો. તેમાં ખાસ કરીને નવીન પદ્ધતિનો ઇલાયચીકુમારનો ઐશ્વર્યભર્યો દેખાવ પ્રત્યેક જનતાને વધુ આકર્ષણ કરતો હતો.

દબદબાભર્યો વરઘોડો:

પાંચમના દિવસે વડીદીક્ષાનો વિધિ તેમજ કુંભસ્થાપનનો વિધિ થયો હતો. છઠ્ઠી વહેલી સવારે રથયાત્રા તેમજ શ્રી જ્ઞાનપ્રવેશ નિમિત્તે એક દબદબાભર્યો ભવ્ય વરઘોડો અમદાવાદવાળા શેઠ જેસંગભાઈ વાડીવાળા તરફથી ચઢાવવામાં આવ્યો હતો. વરઘોડો જૈનસાહિત્યમંદિરથી સવારના નવ વાગે ચઢી શહેરના તમામ લતાઓમાં ફરી અગીયાર વાગે ઉતર્યો હતો.

વરઘોડાની વિવિધ સામગ્રી:

વરઘોડામાં જૈનશાસનનો વિજય ડંકો ગજવતા ડંકો નિશાન, ત્યારબાદ જૈનધર્મનો વિજયધ્વજ ફરકાવતી અમર પતાકાઓથી શોભતો ધન્દ્રધ્વજ, બાદ શહેરીઓનો સંદેશો પહોંચાડતી શરણાધ્યો, ત્યારબાદ રંગબેરંગી વસ્ત્રોથી શોભતા કુમાર-કુમારીઓનાં વિકટોરીયા તથા મોટરોનાં સાંભેલાઓ, ત્યારબાદ વિજય વરમાળાથી થનગની રહેલી ઘોડેસ્વારોની ટુકડી તેમજ પાયદળ ટુકડી, જૈન બાલાશ્રમનો કિશોર વિદ્યાર્થી વર્ગ, ત્યારબાદ શહેરના વિશાળ રસ્તાઓને પોતાના મધુર સ્વરોથી ગજવતું સ્ટેટ બેન્ડ, ત્યારબાદ સાજનની મોખરે ગંભીર અને સન્મિતવદને શોભતા પ્રખર જૈનાચાર્ય શ્રી વિજય-મોહનસૂરીશ્વરજી પોતાના પદ્ધતિ જૈનાચાર્યશ્રી વિજયપ્રતાપ-સૂરિજી તથા પં. ધર્મવિજયજી તથા મુ. શ્રીચશોવિજયજી આદિ અન્ય સંખ્યાબંધ મુનિરાજોની સાથે ગજરાજ ગતિએ ગમન કરતા સહુ કોઈનાં વંદન-નમન સત્કારને ઝીલતા ચાલતા હતા. તેમનો યશસ્વી પુણ્ય દેહ, અને અજળ તેજભરી દષ્ટિ સહુ કોઈને આંજી નાખતી હતી. તે સાધુમંડળની મોખરે રાજહંસગતિથી ચાલતા હસમુખા બાલમુનિ શ્રી જ્યાનંદવિજયજી તથા અન્ય બાલમુનિઓ સૌનું ધ્યાન ખેંચતા હતા. સાધુવિભાગની પાછળ સોરડી, કંઠાળ, ગુજરાતી, કાઠિયાવાડી, કચ્છી, મારવાડી, મેવાડી પંજાબી વગેરે દેશોની શોભતી પાઘડીઓથી શોભતો ગંભીર પગલાં પાડતો શ્રીમંત વર્ગ, ત્યારબાદ આબાલગોપાલ વર્ગ, ત્યારબાદ રૂમઝુમના પડધા પાડતો ભવ્ય આંદોનો રથ, ત્યારબાદ સ્ત્રીસમાજનું આદર્શભૂત ગણાતું સાધ્વીમંડળ અને તેમની પાછળ કોકિલ કંઠે ગવાતા

મધુર અને મંગળ ગાણાંઓથી શહેરના રસ્તાઓને ગળવતું નવ-
રંગી પોષાકમાં સજ્જ થયેલું વિશાળ મહિલામંડળ ચાલતું હતું.

આવી રીતે અનેક પ્રકારની વિવિધ સામગ્રીથી શોભતું સર-
ઘસ સહુ કોઈનું ધ્યાન ખેંચી રહ્યું હતું. ઠેર ઠેર જયનાદોની
પ્રચણ્ડ ઘોષણાથી ગાજતું ભવ્ય સરઘસ શાંતિથી સમાપ્ત થયું હતું.

ધામધુમથી ઉદ્ઘાટન:

જે દિવસ પાછળ આટલી બધી પૂર્વ તૈયારીઓ અને ધામ-
ધુમ ચાલી રહી હતી, તે દિવસ વૈશાખ સુદિ સાતમનો આવી
પહોંચ્યો હતો. સહુનો હર્ષ વૃદ્ધિગત થઈ રહ્યો હતો. સાતમની
વહેલી સવારથી જ સહુ કોઈનાં પગલાં જૈન સાહિત્યમંદિરના
દ્વારે પડી રહ્યાં હતાં. આઠ વાગતાં લગભગ વિશાળ સમૂહ વચ્ચે
વિધિપૂર્વક દ્વારોદ્ઘાટની ક્રિયા એક ગુજરાતી શ્રીમંત સદ્ગૃહસ્થ
શેઠ ભગુભાઈ સુતરીયાના હસ્તે થયા બાદ મૂકામમાં દાખલ
થઈ સહુ કોઈએ બુલંદ જયનાદો વચ્ચે પોતપોતાનું સ્થાન લીધા
બાદ પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી આદિ વ્યાખ્યાનપીઠ ઉપર ખીરાન્યા,
બાદ બોલી બોલતાં ડા. ૨૦૧ માં શેઠ સુદરણ હરચંદ પ્રભાસ-
પાટણવાળાએ વિશાળ કળાટમાં પોતાની ધર્મપત્ની સાથે શ્રી
ભગવતીસૂત્રની ઘંટા અને થાળીઓનાં ઝણઝણાટ વચ્ચે અને
જનતાના જયનાદો સાથે સ્થાપના કરી; જેની મુખ્યતા હતી
તે જ્ઞાનપ્રવેશ-સ્થાપના આનંદભેર થઈ ગઈ. બાદ ઘડીઆળનો
કાંટો આઠના પોઈન્ટથી ખસીને સાડાઆઠના આંકડા ઉપર ધસીને
જઈ રહ્યો હતો.

પાલીતાણા નરૈશનું આગમન:

સાડાઆઠ વાગ્યા કે પાલીતાણાના રાજવી શ્રી બહાદુર-
સિંહજી પોતાના એ. ડી. સી. સાથે આવી પહોંચતાં સ્ટેટ બેન્ડે
સલામી આપી હતી. બાદ વ્યાખ્યાન સભામાં પધારતાં તેઓએ
પોતાનું સ્થાન મહારાજ શ્રી મોહનસૂરીશ્વરજી આહેબ સન્મુખ
સંભાળી લીધું. તે અગાઉ રાજકીય તમામ અમલદારો, અને
જાણીતા તમામ સદગૃહસ્થો અને આદ્યપુરના નાઠ કુમારશ્રીએ
પણ હાજરી આપી દીધી હતી. સભામાં નિરવ શાંતિ
પથરાઈ ગઈ.

બુદ્ધ બુદ્ધ વક્તાઓનાં ભાષણો:

બાદ શ્રાવિકાશ્રમની બાળાઓએ સાહિત્યમંદિર અંગેનું
સુંદર સંગીત ગાયું. બાલમુનિ શ્રી જ્ઞાનદંવિજયજીએ પવિત્ર
શ્લોકોચ્ચાર કર્યો. માસ્તર કુંવરજીભાઈએ ઉદ્દેશ જણાવી પૂજ્ય
આચાર્યશ્રીની સુંદર પીછાણ આપી પચીસ વર્ષની અમારી
અરજ અને મહારાજશ્રીની ભાવના આજે મૂર્તસ્વરૂપમાં જોતાં
જેનકોમે લેવી જોઈતી મગરૂરી માટે ભાર મૂક્યો હતો. બાદ
વિદ્વદ્વર્ધ પૂજ્ય પંચાસજી શ્રી ધર્મવિજયજી મહારાજે જૈન,
બૌદ્ધ અને વેદિકસંસ્કૃતિએ ગુજરાત-સૌરાષ્ટ્રમાં કેવો ભાગ ભજ-
વ્યો છે, તેમજ પ્રાચીન પ્રતિઓનું કેવું સુંદર સંરક્ષણ જૈન-
સમાજના આગેવાનોએ કર્યું છે, તે દર્શાવી જૈન જ નહિ પણ
ભારતવર્ષને તે મગરૂરી લેવા જેવું છે.

શ્રી મોહનસૂરીશ્વરજીનું પ્રવચન:

ત્યારબાદ જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી મહારાજે

પોતાની વિદ્વત્તાભરી ગંભીર અને લાક્ષણિક શૈલીથી નવથી સાડા નવ સુધી પ્રવચન કર્યું હતું. રાજવી ભારે ખુશી થયા હતા. તેમનું અસરકારક પ્રવચન એકચિત્તે સાંભળ્યું હતું. તેમનાં પ્રવચનનો મુખ્ય વિષય જ્ઞાન ઉપર અને આવી સંસ્થા એની જરૂરીયાતના હેતુએ ઉપર હતો. તેમણે જણાવ્યું હતું કે “ જ્ઞાન એ જગતને કલ્યાણને માર્ગે ઘસડી જવામાં મહત્ત્વનો ભાગ ભજવે છે. આજે પણ જગતમાં જ્ઞાનની કિંમત વધુ જોવાય છે. એ જ્ઞાનનું સંરક્ષણ કરવું રાજર્ષિ કે મહર્ષિ સહુનું કર્તવ્ય છે. ગુજરાત-પાટણની પ્રસિદ્ધ ભૂમિ ઉપર રાજર્ષિ તેમ જ મહર્ષિઓએ અથાગ શ્રમથી સ્થાપેલા જ્ઞાનભંડારોની-તૈયાર કરેલા પુસ્તકસંગ્રહની વિગતો તપાસો. એ સઘળું શું બતાવે છે કે પ્રાચીન સાહિત્યના સંરક્ષણ માટે જરીયે દુર્લભ કરી શકાય તેમ નથી.

વધુમાં આગળ ચાલતાં જણાવ્યું હતું કે “ ઘણા વખત મારી ઇચ્છા શ્રીમંતોના સહકારથી અમલી બની છે. તેમાં વળી આ પવિત્ર ભૂમિ ઉપર ન્યાં આર્ય-હિંદુ રાજવીઓ શાસનકર્તા છે, ત્યાં થઈ છે, એટલે જો રાજાઓ પોતાની ભૂમિ ઉપર થતાં ધાર્મિક કાર્યોમાં મદદગાર નીવડશે તો આર્ય ઉકિત મુજબ તેના પૂણ્યનો છઠ્ઠો હિસ્સો તે રાજવીને ફાળેજશે અને જે રાજવીઓ નડતરકર્તા બનશે તેનો પાપનો છઠ્ઠો હિસ્સો પણ તે રાજવીને જોજો જઈ પડશે.”

આ વખતે સભામાં ભારે હસાહસ થઈ હતી. મહારાજશ્રી પણ આવું નમ્રસત્ય કહેનાર મહારાજશ્રીના શબ્દોથી હસી પડ્યા હતા.

બાદ ડો. રતિબાઈએ સુંદર શબ્દોમાં સમાને રંજિત કરી સહુનો આભાર માન્યો હતો. મહારાજશ્રીએ રાજવીના શીયલગુણની પ્રશંસા કરી તેનું અનુકરણ કરવા તમામ અમલદારોને ચેતવણી આપી હતી. ત્યારબાદ એક કલાકને અંતે વ્યાખ્યાન સમાપ્ત થયું હતું.

ત્યારબાદ પાલીતાણા નરેશ આદિ રચનામંડપનું બારીકાઈથી નિરીક્ષણ કરીને ભારે સંતોષ પામ્યા હતા.

વિદ્યાયગિરીનું સન્માન:

ત્યારબાદ સમગ્ર રાજમંડળ વ્યાખ્યાન હોલમાંથી વિદ્યાય લઈ જૈનસાહિત્યમંદિરને જોવા ઉપર ગયું હતું. ત્યાં આગળ બેઠક રાખવામાં આવી હતી, જ્યાં રાજવી વગેરે વર્ગનો હારતોરાથી સત્કારાદિક વિધિ થયો હતો. દશ વાગતાં સર્વ સમાપ્ત થતાં શ્રી બહાદુરસિંહજી નીચે ઉતરી પુનઃ મહારાજશ્રીને સસ્મિત મુખે વંદન કરી વિદ્યાય થતા હતા ત્યારે રાજવી-મહારાજશ્રી સાથે ઉભા રહેવાની સાથે જ કેમેરામેનોએ ઝડપી ફેાટા ખેંચી લીધા હતા. બાદ બેન્ડની સલામી સાથે તેઓ પોતાની મોટર હંકારી ગયા હતા. જનતા આનંદ અને ઉત્સાહભેર અપૂર્વ હર્ષ સાથે વિખરાઈ હતી.

જનતામાં ફેલાયેલું આશ્ચર્ય:

પાલીતાણા રાજવીનું જૈનાચાર્યના પ્રવચનમાં સહર્ષ અને ખુશીની સાથે આવવું, એક કલાક સુધી પ્રવચન સાંભળવું અને જૈનમહોત્સવના દર્શનાર્થે લાંબો સમય રોકાવું ખરેખર પ્રાથમિક

જ હતું, જેથી જનતામાં ભારે આશ્ચર્ય સાથે નવાઈ ઉપજી હતી. પાલીતાણા રાજવીને જૈન સાહિત્યમંદિર ઉપર કેટલો ઉડો હર્ષ અને પ્રેમ ઉદ્ભવ્યો છે તેની આ બધી નિશાનીઓ હતી.

શાંતિસ્નાત્રનો પ્રારંભ.

બપોરના શાંતિસ્નાત્ર મોટી ધામધુમથી રાજકોટવાળા પટણી શેઠ છોટાલાલ હેમચંદ તરફથી ભણાવવામાં આવ્યું હતું. હજારો માણસોનો ભારે દરોડો પડ્યો હતો. વિશાળ જગ્યાઓ પણ આજે નાની પડી ગઈ હતી. બાલમુનિશ્રીના મધુર સ્વરથી ભણાતી પૂજાઓ પણ જનતાને ભારે પ્રેરણાત્મક બનતી હતી. તે પ્રસંગે જીવદયાની ટીપ કરવામાં આવી હતી. તે વખતે જામનગર વાસી શેઠ પોપટલાલ ધારસી, શેઠ ભગુભાઈ સુતરીયા શેઠ ભુરજીભાઈ ધ્રાંગધ્રાવાળા વગેરે હાજર હતા.

રાજવીનું શાંતિસ્નાત્રમાં આગમન.

બરાબર સાડાચાર વાગતાં બીજી વાર પાલીતાણા નરેશ આનંદપૂર્વક શાંતિસ્નાત્રમાં પધારતાં આખીયે સભાએ જૈનશાસનની પ્રચંડઘોષણાઓ વચ્ચે વધાવી લીધા હતા. તે આવ્યા ત્યારે છેલ્લી પૂજા શરૂ થવાની તૈયારી હતી. શેઠ પોપટભાઈએ મહારાજશ્રીના હાથમાં તુર્ત જ છેલ્લીપૂજાનો જાતે લાભ અપાવવા રાજવીના હાથમાં શ્રીફળ, રૂપિયા, પાન સહિત થાળ આપ્યો હતો. બાદ છેલ્લી પૂજા આખીયે સભાએ દશ મિનિટ સુધી ભણાવી હતી ત્યાં સુધી પોતે સ્થિર ઉભા રહ્યા હતા.

આ વખતનો લબ્ધ દેખાવ કચે રાજવીની આવી ઉદાત્ત અને

વિશાળતા ભરી લબ્ધ ભાવનાને જોઈને સારીયે સભા આશ્ચર્યમ્મ બની હતી. જનતાના ઉત્સાહમાં પણ હર્ષનાં પૂર ઉભરાણાં, પૂન પૂરીયતાં રાજવીજીએ જાતે શ્રીફળ પ્રભુ સમક્ષ જર્થપધરાવ્યું હતું.

આવે પ્રસંગ અને દહાવે લેવાની સુંદર તક પાલીતાણા નરેશના જીવનમાં જેવી પ્રાથમિક હતી તેમ જૈન કોમ ઉપર આટલો સદ્ભાવ અને મહારાજ શ્રી અને સાહિત્યમંદિર તરફની ભલી લાગણી બતાવવાનો પ્રસંગ પણ પ્રથમ જ હતો.

બપોરે વાર તેઓ આવે, બપોરની સખત ગરમીમાં હજારો માણસોની પ્રચંડ ગીરદીમાં ટાઇમસર આવે એ અત્યારના યુગમાં ઘણુંજ આશ્ચર્યજનક હતું. હજુ પણ આર્યરાજ્યો જીવંત જાગ્રત છે તેવી આમજનતામાં વધુ ખાત્રી થઈ હતી. આ બધી વ્યવસ્થા જાળવવા પાછળ શેઠ પાનાચંદભાઈ, શેઠ ભવાનભાઈ તથા ડૉ. રતિલાલભાઈની મહેનત જરૂર પ્રસંશનીય હતી.

નવકારશીનું જમણું.

સાંજના શેઠ સુંદરજી હરચંદ તરફથી નવકારશીનું જમણું હતું, જેનો હજારો માણસોએ લાલ લીધો હતો.

રાણી સાહેબ વિગેરે મહિલા વર્ગ દર્શનાર્થે.

રાતના પાલીતાણાના રાણી સાહેબ તથા રાજકુમારી-મંડળ તથા અન્ય રાજમહિલાવર્ગ ખાસ દર્શનાર્થે આવેલા હતા. તેમનાં આગમન અગાઉ હજારો જૈસંઓનો એટલો જંગી દરોડો પડ્યો હતો કે તેઓને એવી સખત ગીરદી અને ગરમીમાં જવું

આવડું ભારે મુશ્કેલી વચ્ચે પસાર કરવું પડ્યું હતું. અર્ધા કલાક સુધી ઘણી મુશ્કેલી છતાં સભાસ્થાનમાં બેસી સંગીત સાંભળી વિદાયગીરી લીધી હતી. આમ ભારે આનંદ અને અપૂર્વ ઉત્સાહ વચ્ચે નિર્વિઘ્નપણે શાંતિથી ઉદ્ઘાટનનો દિવસ પસાર કર્યો હતો.

મહોત્સવ દશમ સુધી ચાલી ગઈકાલે જ સમાપ્તિને પામ્યો હતો.

આ પ્રસંગે આઠે દિવસ ભારે પૂજા અને રચનાઓ થતી હતી. તે માટે ખાસ ડહોઈના પ્રસિદ્ધ સંગીતકાર મુળજીભાઈ આવેલ હતા.

શુભેચ્છાના તારો તથા સંદેશાઓ:

આ પ્રસંગની શુભેચ્છા ઇચ્છતા સંખ્યાબંધ તાર અને ટપાલના સંદેશાઓ સાહિત્યમંદિર ઉપર આવ્યા હતા. આમાં ખાસ પ્રસિદ્ધ તરીકે શેર દલાલ શેઠ કાંતિલાલ ઈશ્વરલાલ, શેઠ નગીનદાસ કરમચંદ, શેઠ અમૃતલાલ કાલીદાસ, શેઠ ચુનીલાલ લક્ષ્મીચંદ ધારસી, શેઠ મનસુખલાલ મુખલાલ તારવાળા, શેઠ લાલચંદ નંદલાલ વકીલ, કોઠીપોળ જૈનસંઘ, શેઠ ધોળીદાસ ડુંગરશી, શેઠ મોહનલાલ હેમચંદ, શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપસિંહ, અજીમગંજથી મહારાજ ચંદ્રકુમારસિંહ આદિ, રાજકોટથી વકીલ ઉજ્જમસીભાઈ તેમજ દેશપરદેશના અન્ય ઘણા શહેરોમાંથી તારો આવ્યા હતા. ટપાલમાં સંદેશાઓ જથ્થાબંધ હતા. આમંત્રિત સદ્ગૃહસ્થો મોટી સંખ્યામાં હતા. રાજકોટથી પચાસ માણસ ખાસ આવ્યું હતું.

ઈનામી મેળાવડો:

જેટલે દિવસે મોટો ઈનામી મેળાવડો થયો હતો. નાનાં મોટાં સંખ્યાબંધ ઈનામો આપવામાં આવ્યાં હતાં.

વડોદરાના રાજ્યાલિપેકને અંગે જેઓ ખાસ રોકાઈ ગયા હતા તેમણે તારદ્વારા પોતાની સહાનુભૂતિના સંદેશાઓ પાઠવ્યા હતા.

(ઉદ્ઘાટન મહોત્સવનો ખીલો હેવાલ)

પાલીતાણામાં જૈન સાહિત્ય મંદિર ઉદ્ઘાટન ક્રિયાનો થયેલો લવ્ય સમારંભ:

પાલીતાણા તા. ૨૮. જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરી-શ્રરણ મહારાજના આદેશને માન આપીને હજારોને ખર્ચે બાંધવામાં આવેલા જૈન સાહિત્યમંદિરની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા કરવામાં આવી છે.

ધાર્મિક સમારંભ:

જેટલા સાત દિવસ થયા આ મંગળ સમારંભને માટે મોટા પાયા પર તૈયારીઓ થઈ રહી હતી. અને ધાર્મિક વિધિથી સમારંભ યોજવામાં આવ્યો હતો. હજારોની સંખ્યામાં યાત્રાળુઓની માનવમેદની મંદિરના દર્શનાર્થે ઉલટી હતી.

સાહિત્યમંદિરની લવ્યતામાં વિજ્ઞાનિક રોશનીએ ભારે આકર્ષણ જમાવ્યું હતું. વૈશાખ શુદ્ધ સપ્તમીને દિવસે ધાર્મિક ક્રિયાઓ કર્યા બાદ સાહિત્યમંદિરની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા કરવામાં આવી હતી.

ધનિકોના સહકાર:

શુંજશતના બાણીતાજેન આગેવાનો અને ધનિકોએ સમાજ રંભમાં ખાસ હાજરી આપી હતી. જેમાં શેઠ-પોપટલાલ ધારસી, શેઠ સુન્દરજી હરચંદ, શેઠ ભગુભાઈ મુતરીઆ, શેઠ ભૂરજી ભાઈ ધાંગધાવાળા, શેઠ કાંતિલાલ ઇશ્વરભાઈ, શેઠ નગીનદાસ કરમચંદ, શેઠ મોહનલાલ હેસચંદ વિગેરે વિગેરેની હાજરી જણાઈ આવતી હતી.

સંદેશાઓ:

શેઠ અમૃતલાલ કાળીદાસે 'શુભેચ્છા' વ્યક્ત કરતો તોરનો સંદેશો મોકલ્યો હતો અને અંજીમર્ગેજ સ્ટેટ સંસ્થાન તેમ જ વડોદરા ઠાંઠીપોળ સંઘ તરફથી પણ આશીર્વાદ મળ્યા હતા.

પાલીતાણા નામદાર ઠાકોર સાહેબે પણ સાહિત્ય સમિતિના આમંત્રણને માન આપી સમારંભમાં હાજરી આપી હતી અને આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજીનું અધ્યાપન અડધા કલાક સુધી શાંતિપૂર્વક શ્રવણ કર્યું હતું.

ત્યારબાદ મીઠાઈ વહેંચવામાં આવી હતી અને મહેમાનોનું હારતોડાથી સ્વાગત કર્યા બાદ સમારંભ પૂરો થયો હતો.

પાલીતાણા નામદાર ઠાકોર સાહેબે પૂનવિધિમાં સક્રિય ભાગ લીધો હતો અને શતના નાં મહારાણી પણ મંદિરનાં દર્શને પધાર્યા હતાં.

[જન્મભૂમિ]

[ઉદ્ધાટન મહોત્સવનો ત્રીજો હેવાલ.]

આ અઠવાડીયું પાલીતાણા માટે ઘણું યાદગાર હતું. આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજીની ભારે જહેમત અને સદુપદેશથી તૈયાર થયેલ જૈન સાહિત્યમંદિરના આલિશાન અને કલાત્મક મુકામના ઉદ્ધાટનનો મહોત્સવ ભારે ધામધુમથી ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

સાહિત્યમંદિરનો જાહેર શણગાર:

તે પ્રસંગે સાહિત્યમંદિરના રસ્તાઓ તથા બિલ્ડીંગ ધ્વજ-પતાકા સ્વાગત બોર્ડોથી શણગારવામાં આવેલ, તેમજ સાહિત્યમંદિરનો તૈયાર થઈ ગયેલ નીચેનો હોલ જ્યાં ઉત્સવ થયો હતો તે હોલને પણ દેશભી ધ્વજઓ, ઉપદેશક બોર્ડો, તથા ધર્મગુરુઓનાં વિવિધ પ્રકારના આલિશાન ફ્રેટાઓ તથા આરીસાઓ વગેરેથી ખૂબ શણગારવામાં આવ્યો હતો.

રચના વિભાગનાં અવનવા દૃશ્યો:

શ્રી સમેતશિખર તથા શ્રી ગિરનાર પર્વતની ભવ્ય રચનાઓવાળા ભાગને જરીયાન કિંમતી છોડો વગેરેથી શણગારવામાં આવેલો.

વધુ ધ્યાન ખેંચે તેવી બીના ઈલાયચીકુમાર તથા મધુબિંદુના કલાત્મક દૃશ્યોની હતી. આ જાતનો દેખાવ આ બાબત પ્રથમ જ હતો અને આકર્ષક દૃશ્યોના પરિચયનાં સાઈનબોર્ડો રાખવામાં આવ્યા હતા. એ કાર્ય ઘણું જ આવકારહાયક અને પ્રશંસનીય હતું.

જ્ઞાનની સ્થાપના આરસનો ત્રિગટો રચી ઝીણામાં ઝીણી કારીગરીવાળા સુખડના તેમજ ચાંદીના વિશાળ સાપડાઓ ઉપર જરીયાન ચંદરવા પાથરી સુંદર ઢબથી કરવામાં આવી હતી.

સાહિત્ય મંદિરના અંદર તેમજ બહારના ભાગમાં સેંકડો ઇલેક્ટ્રીક દીવાઓ નાખવામાં આવ્યા હતા.

મહોત્સવારંભ:

વૈ. શુ. એકમના દિવસે શુભ મુહૂર્તે ઉત્સવનો આરંભ કરતાં વાજતેગાજતે રથમાં પ્રભુજીને લાવવામાં આવતાં તેમને સાહિત્ય-મંદિરમાં રૂ. ૨૬ હજારનું દાન કરનાર શેઠ સુંદરજી હરચંદ કે જે પોતાના વિશાળ કુટુંબ સાથે આવેલા છે તેમણે ધામ-ધુમથી પધરાવ્યા હતા.

હંમેશાં વિવિધ પૂજાઓ, ભવ્ય અંગરચનાઓ અને ઇલેક્ટ્રીક રોશની વચ્ચેનો દેખાવ એક સ્વર્ગીય દ્રશ્ય બડું કરતો હતો.

હજારો પ્રેક્ષકોનો દરોડો:

એકમના જ દિવસથી હંમેશ યાત્રિકો અને સ્થાનિક વતનીઓનો શતના ભારે દરોડો પડવો શરૂ થયો હતો. સંગીત-મંડળીઓ પણ ઢાંડિયારાસ અને ગાયનોથી હંમેશાં ખૂબ જમાવટ કરતી.

આ પ્રસંગે ડોકોર્ડના પ્રસિદ્ધ સંગીતકાર ભાઈ સુખજી-ભાઈને બોલાવેલ હતા.

સાહિત્યમંદિરના આ પ્રસંગે આવનારા સદ્ગૃહસ્થોનું આગ-મન ખીજથી જ શરૂ થઈ ચૂક્યું હતું. બહારની વ્યક્તિઓમાં

શેઠ સુંદરજી હરચંદ, શેઠ ચકુભાઈ વખતચંદ રાજકોટ, વકીલ
દિલ્લિચંદ નંદલાલ વડોદરા, શેઠ હંસરાજ ખુશાલ પ્રભાસપાટણ,
શેઠ ભૂરજીભાઈ ધોંગધા, શાહ નેમિદાસ અલેચંદ મુંબઈ, શેઠ
જેસંગભાઈ અમદાવાદ, શેઠ પોપટલાલ ધારશીભાઈ નામનગર,
શેઠ જગુભાઈ અમરચંદ, શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી, શેઠ દેવચંદ
દામજી તથા આત્માનંદ સભાના સેક્રેટરી શાહ વલ્લભદાસ ત્રિભુવન-
દાસ ભાવનગર, શેઠ મનસુખલાલ તાલવાળા ચુડા, શેઠ આણંદજી
કચ્છાણજીના પ્રતિનિધી શેઠ ભગુભાઈ સુતરીયા તે સિવાય નવ-
સારી, ડભોઈ, સુરત, મુંબઈ, વડોદરા, વગેરે સ્થળેથી અન્ય
સદગૃહસ્થો અમુલેલા હતા.

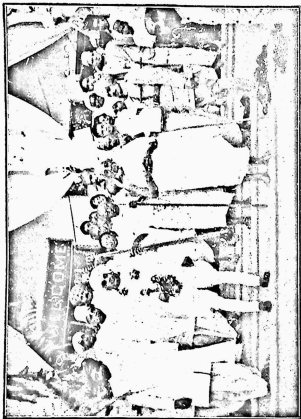
દમ્પત્યાભયો વરઘોડો.

પાંચમના દિવસે વડી દીક્ષાઓની ક્રિયાઓ પૂર્ણ આચાર્યશ્રી-
જીએ કરાવી હતી. છઠ્ઠા દિવસે જૈન સાહિત્યમંદિરના ઉત્સવનો
જ્ઞાન તથા જલયાત્રાનો ભવ્ય વરઘોડો હોવાથી સવારના જૈન
સાહિત્યમંદિરથી વરઘોડો ચઢ્યો હતો, જે શહેરના તમામ લક્ષ્મણોમાં
ફરી જયનાદોથી ગાજતો પાછો જૈન સાહિત્યમંદિરે ઉતર્યો હતો.

વરઘોડામાં ડંકા નિશાન, ઇન્દ્રધ્વજની ગાડી, હાથી તથા
ગામના બેનડો તેમજ મોટરો અને બપોળે ઘોડાઓની વિક્ટોરીયા
શણગારેલાં સાંબેલાઓ ને જ્ઞાનની ગાડી ઢરખારી બેનડા સાથે
સામગ્રી સાથે ગુજરાત, કાઠીઆવાડ, કંઠાળ, કચ્છ, મારવાડ વગેરે
દેશોની પાઘડીઓથી શોભતો હતો.

જેનાચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરીજીવરજી આ. શ્રી પ્રતાપસૂરિજી,
પંચાસ શ્રી ધર્મવિજયજી આદિ જુદા જુદા સાધુઓના મોટા

શ્રી સિક્ષેત્ર જૈન સાહિત્યમંદિર

ઉદ્ઘાટનની પૂર્વાહુતિ બાદ સહર્ષ વિદાયગિરી હેતા પાત્રીતાણના ના. દરબાર શ્રી બહાદુરસિંહજી કે. સી. એસ. આઇ., કે. સી. આઇ. ઇ. તથા પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયભોજનસૂરીસ્વરજી

સમૂહે તેમાં હાજરી આપી હતી. બપોરના નવઅડાકિકનું પૂજન થયું હતું.

સાહિત્યમંદિરનું દ્વારોદ્ઘાટન:

વૈશાખ સુદિ ૭ના સાહિત્યમંદિર ખુલ્લું મૂકવાનું હોઇને સવારના સાડાસાત વાગતાં જાણીતા જૈન આગેવાનો, આમંત્રિત સદ્ગૃહસ્થો અને પૂજ્ય આચાર્યાદિ મુનિમંડળ અતુર્વિધ સંઘ સાથે વાજતે ગાજતે શ્રી પવિત્ર ભગવતીજસૂત્ર લઇને ચંપાનિવાસથી નીકળી સાહિત્યમંદિરને દ્વારે આવી પહોંચતાં શેઠ આણંદજી કચ્છાણીજીની પેઢીના પ્રતિનિધિ સુતરીયા શેઠ ભગુભાઈ ચુનિલાલ ના શુભ હસ્તે દ્વારોદ્ઘાટન કરાવવામાં આવ્યું હતું. બાદ કેટલીક ધાર્મિક વિધિ થયા પછી આઠ વાગતાં રા. ૨૫૧) નો ચડાવો બોલી શેઠ સુંદરજી હરચંદ પ્રભાસપાટણવાળાએ શ્રી ભગવતીસૂત્રને સુંદર તૈયાર થયેલા વિશાળ કળાટમાં ચાંદીના સાપડા ઉપર જરીયાન છોડો સાથે જ્યનાદો વચ્ચે પધરાવ્યું હતું. જે વખતે સંજ્યાબંધ ફેટાઓ ઝડપી લેવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ રાજકોટવાળા શેઠ ચકુભાઈ વખતચંદે જ્ઞાનની પ્રથમ પૂજા કરી હતી.

પાલીતાણા નરેશનું આવાગમન:

ત્યાં સાડાઆઠ વાગતાં રાજ્યના તમામ અમલદારો, જૈન જૈનેતર વર્ગના જાણીતા સદ્ગૃહસ્થો, સત્તારીઓ અને પાલીતાણાના રાજવી નામદાર બહાદુરસિંહજી પોતાના એ. ડી. સી. સાથે આવી પહોંચતાં સ્ટેટ બેન્ડે સલામી આપી હતી. તેમ જ આદ્યપુરંદરબારશ્રી પણ પધાર્યા હતા.

ત્યારબાદ જૈન શ્રાવિકાશ્રમની બાળાઓએ મંગલાચરણ કર્યા બાદ બાલમુનિ શ્રી જયનાંદવિજયજીએ મંગલ શ્લોક કહ્યા પછી માસ્તર કુંવરજીભાઈએ ઉદ્દેશ સમજાવી પૂજ્ય આચાર્યશ્રીનો જન્મ આ જ પવિત્ર ભૂમિમાં થયેલ છે અને એ જ ભૂમિમાં પરચીશ પરચીશ વર્ષોની સહુની ભાવનાનું ફળ આ સાહિત્ય-જ્ઞાનમંદિર રૂપે થયું છે વગેરે પરિચય આપ્યો હતો.

ત્યાર બાદ વિદ્વદ્વર્ધ પં. શ્રી ધર્મવિજયજી મહારાજે આર્યભૂમિની મહત્તા શ્રમણ, વૈદિક અને જૌદ સંસ્કૃતિ સાથે સૌરાષ્ટ્રભૂમિનો નિકટ સંબંધ દર્શાવી જ્ઞાનસંરક્ષણ કેમ થઈ શકે? કોણ કરી શકે? ઇત્યાદિ વિષયોનો સંક્ષિપ્ત રીતે સુંદર પરિચય આપ્યો હતો.

બાદ આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરિજીએ પ્રવચન કરતાં જ્ઞાનનો મહિમા વર્ણવતાં જ્ઞાનથી જ પ્રત્યેક આત્મા હોય, જોય, ઉપાદેય પદાર્થોને સમજી ઉચ્ચ કોટીએ કેવી રીતે વધી શકે છે તે સમજાવીને આવા કાર્યોમાં રાજવીનો સહકાર અને અમલદારોની ફરજનો ખ્યાલ આપતાં જણાવ્યું હતું કે ‘જો રાજવીના રાજ્યમાં આવાં પૂજ્યનાં સુકૃતો કે સ્થાપત્યો થતાં હોય તેના સંરક્ષણમાં જો રાજ્ય સુંદર ધ્યાન આપતું હોય તો તેવા પુણ્યકાર્યનો છઠ્ઠો ભાગ રાજવીઓને ફાળે જાય છે એમ પૂર્વ મહર્ષિઓ કહે છે. મતલબ કે ધાર્મિક પ્રસંગોમાં રાજ્યના સહકાર કે દુર્લક્ષમાં હિતાહિતનો સંબંધ છે’ વગેરે જણાવીને ઉપસંહારમાં પ્રાસંગિક, ના. મહારાજશ્રીના ચારિત્ર્યની પ્રશંસા કરી ભારપૂર્વક શીયળ અને બ્રહ્મચર્યગુણનો મહિમા વર્ણવ્યો હતો. આચાર્યશ્રીનું

પ્રવચન એક કલાક સુધી ચાલવા બાદ ડૉ. રતિલાલભાઈએ સૌનો આભાર માનવા પછી સભા સમાપ્ત થતાં ઠાકોર સાહેબ રચનાના દર્શને પધાર્યા. તે વખતે પંન્યાસશ્રીજીએ રચનાઓનું રહસ્ય સમજાવ્યું. બાદ મહારાજશ્રી આદિ સદગૃહસ્થો ઉપરના સાહિત્યમંદિરના હોલમાં પધારતાં ત્યાં ફૂલહાર તોરા વગેરેનો વિધિ કરવામાં આવ્યો હતો અને મુકામની ભવ્યતાશ્રી મહારાજશ્રીએ સંતોષ વ્યક્ત કર્યો હતો.

શાંતિસ્નાત્ર:

બપોરના બે વાગતાં શાંતિસ્નાત્ર રચનાના હોલમાં ધામ-ધુમપૂર્વક ભણાવવામાં આવ્યું હતું.

આ પ્રસંગે પણ બપોરના સાડાચાર વાગતાં પુનઃ ના ઠાકોર સાહેબ શ્રી બહાદુરસિંહજી પૂજામાં પધારેલા હતા, જે વખતે શેઠ પોપટલાલ ધારશી, ડૉ. રતિલાલ, ધ્રાંગધ્રાવાળા શેઠ ભૂરજીભાઈ વગેરે સેંકડો જૈનોની હાજરી હતી. છેલ્લી પૂજામાં ના. ઠાકોર સાહેબે નૈવેદ્ય શ્રીફળનો થાળ લઈ સૌ સાથે મંત્રોચ્ચારશ્રવણનો લાભ લીધો હતો.

શાંતિસ્નાત્ર પ્રસંગે જૈન સાહિત્યમંદિરનો પરિચય આપતી ટ્રેક્ટ બુકો છુટથી વહેંચવામાં આવી હતી ને જીવહયાની સારી ટીપ પણ કરવામાં આવી હતી.

રાતના સાડાઆઠ વાગ્યે રાણી સાહેબ તથા મા સાહેબ તથા કુંવરી તથા રાજકુમાર વર્ગનું જૈન સાહિત્યમંદિરનું નિરીક્ષણ તથા ઉત્સવના દર્શનાર્થે અત્યંત ઉલ્લાસપૂર્વક આગમન

ધયું હતું. રાતની રોશનીના લબ્ધ. દેખાવો વચ્ચે સહુ અત્યંત આનંદ પામ્યા હતા.

આ પ્રસંગે પ્રભાસપાટણવાળા શેઠ સુદરજી હરચંદ તરફથી નંવકારશી કરવામાં આવી હતી.

સં. ૧૯૯૯ માં આચાર્યશ્રીનું પાલીતાણાનું ચોમાસું:

સદગત આચાર્યશ્રી વ્યવહારદષ્ટિએ સુદીર્ઘ ચારિત્રપર્યાય-સંપન્ન અને પ્રખર જ્ઞાનાભ્યાસી હતા એ તો સર્વ કોઈને સુવિદિત હતું, પરંતુ નિશ્ચયદષ્ટિએ આત્મરમણતામાં તેઓશ્રી કેટલા આગળ વધ્યા હતા તે વસ્તુ તેઓના અંતિમ વર્ષોમાં વિશેષ જણાઈ આવતી હતી. વિ. સં. ૧૯૯૯ માં તેઓશ્રીનું તીર્થાધિરાજ શ્રી શત્રુંજય ગિરિરાજની પવિત્ર છાયામાં શ્રી જૈન સાહિત્યમંદિર પાલીતાણામાં ખૂબ જાહોજલાલી ભર્યું આતુર્ભાસ ધયું. આતુર્ભાસમાં હિંમતનગરનિવાસી શેઠ ક્ષતેચંદ મોતીચંદ તરફથી મંગલમય શ્રી લગવતી સૂત્રની વાચનાનો લબ્ધ વરદોડો વગેરે મહોત્સવ સાથે પ્રારંભ થયો. સિધ્ધાચલની પવિત્ર છાયામાં આત્મકલ્યાણ કરવાની ભાવનાથી આતુર્ભાસ રહેલા ધર્મપરાયણ શ્રેષ્ઠિવર્ય શ્રીમાન્ છોટાલાલ ભીખાભાઈ સુરતવાલા, શેઠ મંગલદાસ લક્ષ્મીચંદ વડુ (વડોદરા) વાળા; શેઠ મુખલાલભાઈ ઠાકરશી વઢવાણવાળા વિગેરે સેંકડો ભાવિક આત્માઓને આચાર્યશ્રીનું સાન્નિધ્ય અને તેમાં તેઓશ્રીના પવિત્ર મુખે લગવતી સૂત્રનું વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરવાનો યોગ મળવાથી ખૂબ જ હર્ષ થયો.

આતુર્ભાસ દરમ્યાન અનેક નાની મોટી તપશ્ચર્યાઓ થઈ. પર્વાધિરાજ શ્રી પર્યુષણપર્વનું આરાધન પણ ઘણા જ ઉલ્લાસ

અને માંસક્ષમણુ જેવી મહાન્ તપસ્થાઓ સાથે થયું. ધ્રાંગધ્રા-
નિવાસી શ્રેષ્ઠિતર્થ ઉદારચરિત ળહોરા પરશોતમદાસ સુરચંદ પણુ
ખાસ પર્વાધિરાજની આરાધના માટે મુંબઈથી પાલીતાણા આવી
પહોંચતા તેમની ઉદારતાથી પર્વાધિરાજની આરાધનામાં કેઈ એર
ઝમક આવી. સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણુમાં રૂપીઆ-રૂપીઆની પ્રભાવના
થઈ. અને પર્યુપણુ પ્રસંગે થયેલી મહાન્ તપશ્ચર્યા નિમિત્તે
સાહિત્યમંદિરના વિશાલ હોલમાં શાંતિસ્નાત્ર તેમજ સુંદર તીર્થ
સ્થનાઓ સાથે લવ્ય મહોત્સવના મંડાણુ મંડાયા. નેક નામદાર
પાલીતાણુ ઠાકોર સાહેબ શ્રીમાન્ બહાદુરસિંહજી સાહેબ, દિવાન
સાહેબ વિગેરે અધિકારી મંડલ સાથે શાંતિસ્નાત્ર પ્રસંગે પધાર્યા.
આસો મહિનામાં શ્રીયુત છોટાલાલ ભીખાભાઈની સરદારી નીચે
શ્રી આગમ મંદિરમાં સેંકડો ભાઈઓ ખડેનો સાથે સમહોત્સવ
નવપદજી મહારાજનું અનુપમ આરાધન થયું. આરાધકોને
છોટુભાઈ તરફથી ચાંદીની વાટકીઓ વગેરે આપવામાં આંચું
અને પારણા કરાવાયા.

આ આરાધનાની પૂર્ણાહૂતિ બાદ, શેઠ સુખલાલભાઈ ઠાકરશી,
શેઠ છોટાલાલ ભીખાભાઈ, શેઠ મંગલદાસ લખમીચંદ વગેરે ભાઈ-
ઓની આર્થિક ઉદારતાથી શ્રુતજ્ઞાનની આરાધના નિમિત્તે મહા-
મંગલકારી શ્રી ઉપધાનતપની ક્રિયાનો પ્રારંભ થયો. જેમાં સંખ્યા-
બંધ ભાઈ-ખડેનો જોડાયા. શેઠ છોટાલાલ ભીખાભાઈ, કે જેમની
તખીયત બરાબર ન હતી તેઓ પણુ આવો જંગમ અને સ્થાવર
બન્ને તીર્થનો એક સાથે યોગ કયારે મલશે? એમ વિચારી શ્રી
નવકારમંત્રનું આરાધન કરવાની ભાવનાથી ઉપધાનમાં દાખલ થયા.

નિર્વિધપણે એ મહાન્ તપની પૂર્ણાહૂતિ થતાં શાંતિસ્નાત્ર માલા-
પ્રતિષ્ઠાપનનો લબ્ય વરઘોડો વિગેરે ધર્મક્રિયાઓ સહિત દળદળા-
લયો માલારોપણ મહોત્સવ ઉજવાયો. એ યથાય શુભકાર્યો ઉપ-
સંત સદ્ગત આચાર્યશ્રીના ઉપદેશથી ચાલુ અસદ્ય મોંઘવારીમાં
મધ્યમવર્ગના સાધર્મિક યંધુઓની ભક્તિ નિમિત્તે હજારો રૂપી-
આતું ફંડ કરાવી સસ્તા અનાજની દુકાન પણ ખુલ્લી મૂકવામાં
આવી હતી. આ પ્રમાણે અનેક ધર્મપ્રભાવનાના કાર્યો સાથે
ચોમાસું ઘણા જ આનંદથી સંપૂર્ણ થયું.

ડભોઈના શ્રી સંઘની વિનંતિનો સ્વીકાર અને વિહાર દરમ્યાન થયેલ શાસન—પ્રભાવના:

દરમ્યાન અમદાવાદ, વડોદરા, અને ડભોઈના શ્રી સંઘમાં
છેલ્લા બે ત્રણ વર્ષોથી પૂજ્ય આચાર્યશ્રીને આતુર્ભાસ કરાવવાના
સુંદર મનોરથો ચાલતા હતા. અને તેને અંગે તેઓની આગ્રહ-
ભરી વિનંતિઓ ચાલુ જ હતી. ડભોઈના શ્રી સંઘે બંને ત્યાં
મુઘી કોઈપણ ઉપાયે આચાર્યશ્રીને સપરિવાર આતુર્ભાસ કરાવવાનો
નિર્ણય કર્યો. અને વિનંતિ કરવા માટે આગેવાન ભાઈઓતું
ઉપચુરેશન પાલીતાણા આવી પહોંચ્યું.

છેલ્લા પાંચેક વર્ષથી કફના વ્યાધિ અંગે આચાર્યશ્રીતું
શારીરિક બલ જોઈએ તેવું રહેતું નહિ, તો પણ ડભોઈના શ્રી
સંઘનો ખૂબ જ આગ્રહ અને ભાવભરી ભક્તિને અંગે પૂજ્ય
આચાર્યશ્રીએ ક્ષેત્રસ્પર્શનાની મર્યાદા પ્રમાણે ડભોઈની વિનંતિનો
સ્વીકાર કર્યો. અક્ષય તૃતીયા પછી શુભમુહૂર્તે આચાર્યશ્રીએ
વિશાલ પરિવાર સાથે પાલીતાણાથી ડભોઈ તરફ વિહાર લંબાવ્યો.

વળા, ધોલેરા, ખંભાત, બેરસદ, વાસદ, છાણી વિગેરે સ્થળોએ લબ્ધ સામૈયાઓ, આંગી, પૂજા, પ્રભાવના વિગેરે શુભ કાર્યોદ્વારા શાસનપ્રભાવના કરતા કરતા પૂ. આચાર્યશ્રી વડોદરા પધાર્યા.

લગભગ ૧૬ વર્ષોના લાંબા ગાળા બાદ આચાર્યશ્રી વડોદરા પધારતા હોવાથી ત્યાંના સ્થાનિક સંઘનો ઉત્સાહ અમાપ હતો. પૂજ્યશ્રીના વ્યાખ્યાન માટે ઘીકાંટાના વિશાલ ચોગાનમાં ધ્વજ, પતાકા સ્વાગત બોર્ડોથી સુશોભિત કરેલો લબ્ધ સમીયાણો-મંડપ ઊભો કરવામાં આવ્યો હતો. મંગલમુહૂર્તે સોના ચાંદીની અંબાડીથી સુસજ્જ બનેલો હાથી, સંખ્યાબંધ ગાડીઓ અને શહેરનું સુપ્રસિદ્ધ સ્ટાર બેન્ડ વિગેરે સુંદર સામગ્રી સાથે દબદબા-ભયું સામૈયું થયું. શહેરના સંભાવિત સંખ્યાબંધ ગૃહસ્થો સામૈયામાં બેઠાયા. વકીલ છોટાભાઈ ઝવેરભાઈ સુતરીયા, રાજસ્થા પ્રો. માણિકરાવજી વિગેરે અધિકારી વર્ગે પણ સામૈયામાં હાજરી આપી આચાર્યશ્રીના દર્શન કર્યા. રસ્તામાં સ્થલે સ્થલે સૌભાગ્યવંતી બહેનોએ રૂપાનાણા સાથે અક્ષતની ગહુંલીઓ કરી, એકંદર ત્રણસો ગહુંલીઓથી આચાર્યશ્રીને વધાવ્યા.

નવ વાગે શરૂ થયેલ સામૈયું શહેરના મોટા વિભાગમાં ફરીને લગભગ બાર વાગે ઘીકાંટે પહોંચ્યું. આચાર્યશ્રી ખૂબ જ પરિશ્રાન્ત થયા હોવા છતાં લગભગ એક કલાક સુધી માનવજીવનની મહત્તા વિષે ઘણું જ અસરકારક મંગલ પ્રવચન આપ્યું અને પ્રભાવના થઈ. કોઠીપોળના શ્રીસંઘે આચાર્યશ્રીની પધરામણી પ્રસંગે ત્રણ દિવસના મહોત્સવ સંબંધી કાર્યક્રમની યોજના અગાઉથી નીકેર કરી હતી. તે મુજબ ત્રણેય દિવસ સવારે

વ્યાખ્યાન, બપોરે પૂજા, રાત્રે લાવના અને ત્યારબાદ ખડેનોના ગરબાઓ વિગેરે ધર્મકાર્યો ઘણાજ સારા પ્રમાણમાં થયા હતા. પૂજા-લાવના માટે સંગીત માસ્તર દીનાનાથને બોલાવવામાં આવ્યા હતા.

ચોથે દિવસે બાબાજીપરા દેરાપોળ શ્રી સંઘના આગ્રહથી લબ્ધ સામૈયા સાથે આચાર્યશ્રી દેરાપોળ પધારતા ત્યાં પણ વ્યાખ્યાન, પૂજા, પ્રલાવના, લાવના અને ગરબા વગેરે પુણ્યકાર્યો થયાં. વડુવાળા શેઠ મંગળલાઈ લખમીચંદ કે જેઓએ વડોદરામાં નવા મુકામે લીધા હતા, તેઓને પાલીતાણાના ગઘા આતુર્ભાસ દરમ્યાન આચાર્યશ્રીના વ્યાખ્યાનશ્રવણ વગેરેથી ઘણા જ ધાર્મિક લાભો થયેલા, તેથી ભક્તિભાવે એક દિવસ માટે પૂઠ આચાર્યશ્રી સપરિવારની પોતાના મુકામે પધરામણી કરવાની લાવના થતાં તે બાબત પૂજ્યશ્રીને વિનંતિ કરવામાં આવી અને વિનંતિનો સ્વીકાર થયો. મંગલલાઈએ પણ ખૂબ જ ઉલ્લાસથી હાથી, ઈન્દ્રધ્વજ, દરબારબેન્ડ, સંખ્યાખંધ સાંબેલાઓ વગેરે લબ્ધ સરંજામ સાથે દબદબાભર્યું સ્વાગત કર્યું. પોતાના મુકામની જોડેના ચોકમાં બાંધેલા લબ્ધ મંડપમાં આચાર્યશ્રીનું નેરદાર લાવવાહી વ્યાખ્યાન થયું. તેમજ શ્રીફલની પ્રલાવના થઈ.

વાડીના જિનમંદિરની વરસગાંઠ હોઈ ત્યાંના ભાઈઓના આગ્રહથી આચાર્યશ્રી સાંજે વાડીએ પધાર્યા. આમ છેલ્લા છેલ્લા પાંચ દિવસમાં પણ વડોદરાના આંગણે ધર્મની અમૃતવર્ષા વરસાવી આચાર્યશ્રી ડહોઈ તરફ પધાર્યા. ડહોઈના શ્રી સંઘને ઉલ્લાસ તો કોઈ નિરવધિ હતો. ન્યારથી પૂજ્ય આચાર્યશ્રીનું ખંભાત

પધારવું થયું, ત્યારથી ડલોઈના ભાવિક શ્રાવકોની આવ-જા ચાલુ હતી. બીલુપુર, કેલનપુર, જનને સ્થલોએ સેંકડો શ્રાવક-શ્રાવિકાઓ આચાર્યશ્રીને વંદન કરવા માટે આવતા. ત્યાં સંઘ તરફથી સ્વામિ-વન્ધલો થયા હતા.

ડલોઈમાં અપૂર્વ પ્રવેશ મહોત્સવ:

અનુક્રમે આચાર્યશ્રી જેઠ વદિ ૫ ના દિવસે ડલોઈ સ્ટેશન પાસે વાલજી લઘાભાઈના જીનમાં પધાર્યા. બીજે દિવસે (જેઠ વદિ ૬) શહેરમાં પ્રવેશ હોવાથી જીનમાં પણ આખોય દિવસ શ્રાવકોની આવઠજવક ચાલુ હતી. જેઠ વદિ ૬ ની સુપ્રભાતે આચાર્યશ્રીનો ડલોઈ શહેરમાં ભવ્ય સ્વાગત સાથે લગભગ નવ વાગે પ્રવેશ થયો. જૈન યુવક મંડળના સભ્યોએ દિવસો અગાઉ સ્વાગત માટે તૈયારી કરી હતી.

પૂજ્યશ્રીનો જે દરવાજેથી પ્રવેશ હતો. ત્યાંથી ઠેઠ જૈન ઉપા-શ્રય શ્રીમાલી વગા-સુધીના રસ્તાઓમાં ધ્વજ-પતાકા અને સ્થલે સ્થલે ભવ્ય કમાનો, દરવાજાઓ ઊભા કરવામાં આવ્યા હતા. સામૈયા માટે વડોદરાથી ખાસ સ્ટારબેન્ડને ખોલાવવામાં આવ્યું હતું. સામૈયામાં સામથી પણ ઘણી જ મનોરમ હતી. અહીં પણ લગભગ સોળ વર્ષે પૂજ્યશ્રીની પધરામણી થતી હોવાથી "સર્વ-કોઈના મુખ ઉપર હર્ષની રેખાઓ દેખાતી હતી. મુનિપ્રવર શ્રી યશોવિજયજી દીક્ષા ગ્રહણ કર્યા બાદ જન્મભૂમિમાં પ્રથમ પધારતા હોવાથી દ્વિગુણ હર્ષવૃદ્ધિ થઈ હતી. સામૈયામાં પચાસ કે સો ડગલા ચલાય એટલે અનેક સૌ. જહેનો ગહુંલીઓ કરી રૂપામ-હોર અને અક્ષતથી આચાર્યશ્રીને વધાવે. કોઈ કોઈ સ્થલે તો

સાચા મોતીની પણ ગહુંલીઓ થઈ હતી.

આમ સુંદર સત્કાર-સન્માનને ઝીલતા આચાર્યશ્રી લગભગ એક વાગ્યે શ્રીમાલી વગામાં પધાર્યા. અર્ધપક્ષાસને બિરાજમાન દીર્ઘપતિ શ્રી લોહણપાર્શ્વપ્રભુ તેમજ શામલાજી મહારાજના ઠરાસરે દર્શન કરી, ઉપાશ્રયે વ્યાખ્યાનપીઠ ઉપર બિરાજ્યા. આચાર્યશ્રીના પ્રાથમિક મંગલાચરણ થયા બાદ મુનિપ્રવરશ્રી યશો-ભણજીએ ઘણી જ મનનીય મંગલદેશના આપી. છેવટ શ્રીક-મુનિશ્રી ભાવના થઈ.

હલોઈના ચાતુર્માસ દરમ્યાન થયેલ સુંદર ધર્મકાર્યો:

આચાર્યશ્રી તેમજ તેમના વિદ્વાન શિષ્યો આચાર્યશ્રી વિજયપ્રતાપસૂરીશ્વરજી મહારાજ, ઉપાધ્યાય શ્રી ધર્મવિજયજી મહારાજ વગેરેના દૈનિક પ્રવચનો શરૂ થયાં. દિવસે દિવસે શ્રોતાઓની પણ ઠઠ જામવા લાગી અને ધર્મભાવનામાં વૃદ્ધિ થતી ગઈ. શ્રી સંઘના અપૂર્વ ઉલ્લાસથી મંગલમય શ્રી ભગવતી સૂત્રની વાચનાનો ભવ્ય વરઘોડો વિગેરે ઉત્સવ સાથે પ્રારંભ થયો. પર્વા-ધિરાજનું આરાધન પણ ઘણા જ ઠાઠથી થયું. મુનિશ્રી દ્વાન-વિજયજીએ માસક્ષમણની તપસ્યા શરૂ કરી અને સંઘમાં અનેક ભાઈઓ ખડેનો ૧૬-૧૫-૧૪-૧૧-૯-૮ વિગેરે મોટી તપસ્યામાં જોડાયા. સંવચ્છરી જેવા દિવસે એકાસણું પણ મુશ્કેલીથી કરનારા યુવાન ભાઈઓએ ૧૧-૧૧ ઉપવાસ કર્યા. અક્ષયનિધિતપની પણ આરાધના થઈ. અને એ બધાયની ઉજવણી નિમિત્તે પર્યુષણ પછી ઉપાશ્રયના વિશાલ હોલમાં અનેક તીર્થરચનાઓ-શાંતિ-

સ્નાત્રાદિ ધર્મક્રિયાઓ સાથે મહાન મહોત્સવ ઉજવાયો.

મહોત્સવ પ્રસંગે જલયાત્રા તેમજ અક્ષયનિધિતપનો ઘણા જ ઠાઠથી વરઘોડો ચઢાવવામાં આવ્યો, જે પ્રસંગે અમદાવાદથી સુપ્રસિદ્ધ મુસ્તુફા જેન્ડને પણ ખેલાવાવમાં આવ્યું હતું.

ડોહાઈમાં ૩૦૦ લગભગ જેનોના ઘરો હોવા છતાં શ્રી વર્ધા માનતપ આયબિલ ખાતાની સંસ્થાનો અસાવ હોવાથી આયબિલ જેવી મંગલમય તપસ્યામાં શિથિલતા હતી. તે બાબત ચાતુર્માસની ચર્યાતમાં ઉપદેશ આપતા ઉદાર ભાઈઓ તરફથી તાંત્રાલિક થોડું ફંડ શરૂ કરી આંખેલ ખાતું ચાલુ કર્યું. અનેક ભાઈઓએ વર્ધમાન તપના થડા બાંધ્યા અને દિનપ્રતિદિન તે ખાતા તરફ જનતાનો પ્રેમ વધવાથી તે સંસ્થા ચોમાસાના ચાર માસ પર્યંત પ્રતિવર્ષ માટે કાયમી જેવી થઈ ગઈ. આચાર્યશ્રીના ઉપદેશથી એ સંસ્થાનું અસ્તિત્વ થવાથી સંસ્થા સાથે આચાર્યશ્રીનું પવિત્ર નામ પણ જોડવામાં આવ્યું.

ડોહાઈના શ્રીસંઘને આચાર્યશ્રીના ઉપદેશદ્વારા અનેક લાભો અગાઉ થયા હતા. ૬૪ ની સાલમાં આચાર્યશ્રીએ ચાતુર્માસ કરેલ ત્યારે ઘણાજ ઠાઠથી ઉપધાનની ક્રિયા કરાવવામાં આવેલ. સં. ૧૯૮૦ તેમજ ૧૯૮૪ ના ચોમાસામાં પણ ઉપધાન; બ્યારાનો સંઘ તેમજ ખંડેન રાધિકા તરફથી સોના-ચાંદીનો પ્રભુનો રથ બનાવવા માટે સવા છ હજાર રૂપીઆની રકમ અર્પણ કરવામાં આવી હતી અને તે પ્રમાણે ઘણો જ સુંદર ચાંદીનો રથ તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતો.

આ ચાતુર્માસમાં પણ ઉપર જણાવ્યા મુજબ વર્ધમાન-
તપ આચાર્યજી સંસ્થાની સ્થાપના વગેરે ધર્મકાર્યો ઉપરાંત
શેઠ ચુનીલાલ કર્તુસ્ચંદ્ર છનવાળા તરફથી ઘણા જ સુંદર આંદોના
ખતાવેલા અને ગંગાજમની રસેલા લગભગ પાંચ હજારની કિંમત
ના ચૌદ સ્વપ્નો શ્રીસંઘને અર્પણ કરવામાં આવ્યા. પર્યુષણમાં તે
નવા સ્વપ્નોનો ઉપયોગ કરવામાં આવેલો હોવાથી સ્વપ્નો
સંબંધી ઉછામણીની આવક પણ પ્રતિવર્ષની અપેક્ષાએ અઢી
ત્રણગુણી થઈ હતી.

આગ્નિનમાસમાં શ્રી સિદ્ધચક્ર ભગવંતનું આરાધન પણ
સમુદાય સાથે ઘણા જ ઉલ્લાસથી થયું. સંઘમાં ધર્મની ભાવનાના
પૂર દિવસે દિવસે વૃષ્ટિ પામતા હતા. વલી સં. ૧૯૮૦ માં
આચાર્યશ્રીની અધ્યક્ષતામાં ઉપધાન થયા હતા. ત્યારબાદ
વીશ વર્ષના લાંબા ગાળામાં ઉપધાન તપની મંગલમય ક્રિયા
થયેલી ન હતી. આ બાબત આચાર્યશ્રીનો ઉપદેશ થતાં ભીલો-
ડીયાવાળા ધર્મશ્રદ્ધાળુ ખેડે ગીરજાએ આચાર્યશ્રીના એ ઉપદેશને
ઝીંઝો. અને ઉપધાન જેવી મહાન્ તપસ્યા કરાવવામાં આગેવાની-
ભર્યો આર્થિક સહાયદારા ભાગ લીધો. મંગલસુહૃતે ઉપધાનમાં
સંજ્યાગંધ લાઈ-ખેડેનોએ પ્રવેશ કર્યો અને તે શુભ કાર્ય
પણ સંઘના સહકારથી ખડું જ વ્યવસ્થાપૂર્વક ચાલવા લાગ્યું.

આચાર્યશ્રીના પુન્ય દેહમાં બીમારીની શરૂઆત:

સામાન્ય રીતે આચાર્યશ્રીની પ્રકૃતિ છેલ્લા પાંચેક વર્ષોથી
ઉધરસ, કફ અને હૃદયના દબાણના વ્યાધિને અંગે અસ્વસ્થ
રહેતી હતી, તોપણ હોમોપથીમાં આચાર્યશ્રી જેઠ વદિ ૬ ના શુભ

દિવસે પધાર્યા ત્યારથી લગભગ ચોમાસાની પૂર્ણાહૂતિ થવા આવી ત્યાં સુધી રીતસર તખીયત સારી રહી. ડભોઈના હવાપાણી તેમની તખીયતને અનુકૂલ હોય તેમ સહુ કોઈને દેખાવા લાગ્યું. શ્રી મહાવીર નિર્વાણકલ્યાણક અને જ્ઞાનપંચમીના પર્વ દિવસોમાં આચાર્યશ્રીએ ઉપવાસ વિગેરે તપસ્યા સાથે પર્વારાધન કર્યું.

દરમ્યાન કાર્તિક શુ. ૯-૧૦ થી આચાર્યશ્રીના પુન્યદેહમાં મેલેરીયા તાવની અસર શરૂ થઈ. એક દિવસ તાવ આવે, એક દિવસ ન આવે એમ ઉપલક દષ્ટિએ તો તાવનું સામાન્ય સ્વરૂપ જણાયું; પરંતુ એ દેખાતા સામાન્ય તાવની ખીમારીએ કદ તેમજ હૃદયની નળલાઈમાં વધુ અસર કરી. ત્રણ-ચાર દિવસ બાદ વડોદરાથી સુપ્રસિદ્ધ વૈદરાજ શ્રીમાન્ જમનાભાઈના ચિ. શ્રીયુત શાંતિભાઈ વૈદ તથા ડૉ. શ્રી. ચંદુલાલને બોલાવવામાં આવ્યા, તેમણે આચાર્યશ્રીને તપાસ્યા, હાર્ટ વધુ પડતું નળકું જણાયું. આચાર્યશ્રીના પટ્ટધર શ્રીમાન્ વિજયપ્રતાપસૂરિજી વિગેરે શિષ્યવર્ગ તેમજ આગેવાન શ્રાવકવર્ગને વધુ સાવચેત રહેવાની સૂચના સાથે તેઓએ યોગ્ય ચિકિત્સા શરૂ કરી. કાંઈક પ્રકૃતિમાં સુધારો પણ જણાયો.

મુનિપ્રવર શ્રી યશોવિજયજીના સંસારી વડિલખંધુ ધર્મપ્રેમી શ્રી નગીનદાસ નાથાભાઈને ત્યાં ચોમાસું બદલાવવાનું હોવાથી તેમની ખૂબ જ આશ્ચર્યભરી વિનંતિથી તખીયત હજી બરાબર નહિં છતાં એ ભાંચવંતની ભાવનાને સંતોષવા માટે આચાર્યશ્રીએ તેમને ત્યાં પધરામણી કરી તેમને સંતુષ્ટ કર્યા. પુનઃ આચાર્યશ્રી ઉપાશ્રયે પધાર્યા પણ ત્યારબાદ પ્રકૃતિ દિવસે

દિવસે વધુ અસ્વસ્થ થવા લાગી. ડા. વદિ ત્રીજાના દિવસે હેડકી ઉપડી. ચોથાના દિવસે શરદીનું જોર વધવા લાગ્યું. વડોદરા-અમદાવાદ-મુંબઈ-ખંભાત વિગેરે સ્થલોએ તારટપાલ દ્વારા તબીયતના ખબરો અપાયા. વડોદરા વિગેરે સ્થલોએથી અનેક આગેવાન લાઈઓ આવી પહોંચ્યા. ડા. શ્રીમાન ચંદુલાઈ, સર્જન સાહેબ ડા. શ્રીમાન પ્રાણુલાલલાઈ નાણાવટી વગેરે ડોક્ટરો, વૈદ્યરાજ શ્રીમાન વાડીલાલ મગનલાલ તથા વૈદ્યરાજ શાંતિલાલ જમનાદાસ વિગેરે આચાર્યશ્રીની સેવામાં હાજર થયા.

લક્ષ્મણજી જ્યારે આ પ્રમાણે આચાર્યશ્રીની સેવાભક્તિ-શુશ્રૂષામાં સાવધાન હતો ત્યારે આવી માંદગીમાં પણ આચાર્યશ્રી તો સંપૂર્ણ આત્મિક જાગૃતિમાં સાવધાન હતા. ત્રિપષ્ટિ-દશમા પર્વમાં વર્ણવેલ નંદનમુનિની આરાધનાના શ્લોકો અને તેના ભાવ વારંવાર શ્રવણ કરવામાં એકતાન હતા અને બહારગામથી આવનાર શ્રાવકો સાથે યથાયોગ્ય ધાર્મિક વાર્તાલાપ ચાલુ હતો. ડોક્ટરો તેમજ વૈદ્યોએ આવીને આચાર્યશ્રીના દેહની ચિકિત્સા શરૂ કરી.

આચાર્યશ્રીની ભવિષ્યવાણી :

વાર્તાલાપના પ્રસંગમાં આચાર્યશ્રીના મુખમાંથી પંચમીની સાંજે એ શબ્દો નીકળી પડ્યા કે-આજની રાત્રિ મારા માટે ભારરૂપ લાગે છે, જે આજની રાત સહીસલામત પસાર થઈ જાય તો હજી થોડો વધુ વખત હું મારું આત્મકથાણુ સાધી શકીશ. બન્યું પણ તેમજ. સાંજના ખૂબ જ જાગૃતિ અને સ્વસ્થતા-પૂર્વક પ્રતિક્રમણ કર્યું. પ્રતિક્રમણ બાદ રાત્રે તબીયતમાં ગંભીર

પલટો દેખાયો. વૈદ્યરાજ શાંતિભાઈ તો પૂન્યશ્રીની સેવામાં હાજર હતા. તેમણે આચાર્યની નાડી તપાસી. તપાસતાં જોયો પછુ ચમક્યા. તૂરત જ આ. શ્રી. પ્રતાપસૂરિજીને બાબુમાં બોલાવી સૂચના આપી દીધી કે—“શ્વાસ ઉપડયો છે. કદાચ અંતિમી ભારે છે” એ સૂરિમહારાજના શબ્દો સાચા પડી જાય. માટે જે કાંઈ કરવા યોગ્ય હોય તે કરી લ્યો.”

આગેવાન શ્રાવકોને તૂરત જ બળર આપવામાં આવતા જોત-જોતામાં સકલ સંઘ ઉપાશ્રયમાં ભેગો થયો. આચાર્યશ્રી તો કેવલ પોતાના ધ્યાનમાં જ મગ્ન હતા. મુખારવિંદમાંથી અરિહંત અરિહંત-વીર-વીરના પવિત્ર નામોતું ઉચ્ચારણુ કરી રહ્યા હતા. નાના મોટા સર્વ શિષ્ય-પ્રશિષ્યોને બોલાવી દરેકને ઉચિત હિતશિક્ષા આપી દીધી હતી. તેમજ સર્વની સાથે ક્ષમાપના પણ કરી લીધી હતી અને સંપૂર્ણ સમાધિમાં વર્તતા હતા. આગેવાન શ્રાવકો પૂન્યશ્રી પાસે આવ્યા. બે હાથ જોડી બધાય ભાઈઓએ આચાર્યશ્રીને વિનંતિ કરી કે, ‘અમારા લાયક કાંઈ પણ આજ્ઞા હોય તે ફરમાવો.’ શ્રાવકોની વિનંતિ શ્રવણુ કરી આચાર્યશ્રીએ ઉચ્ચાર્યું કે, ‘આ આતુર્માસમાં મારી ધારણા કરતાં ઘણા સુંદર ધર્મકાર્યો થયાં છે.’

‘હોદ્દના શ્રી સંઘની ધાર્મિક ભાવના જોઈને મને ઘણું જ હર્ષ થયો છે. મેં પાલીતાણાથી અહિં આવવા માટે જ્યારે વિહાર કર્યો ત્યારે મારી એવી માન્યતા ન હતી કે હોદ્દનેના સંઘ આવા ગૌરવભર્યા ધર્મકાર્યો કરશે અને આતુર્માસને દીપાવશે. મને બધી રીતે જો કે આનંદ થયો છે, છતાં તમે બધાય

ભાઈઓ લેગા થઈને કાંઈ પણ આજ્ઞા ફરમાવવા માટે મને જ્યારે વિનંતિ કરે છે તો મારું ખીજું કાંઈ પણ ફરમાન નથી. ફક્ત એક જ ફરમાન છે કે, તમારા શ્રી વિજય સલા (ગચ્છ)માં જે જરા કુસંપ જેવું છે તે કુસંપને દૂર કરી તમે બધામ્ એક સરખા સંપીલા બની જાઓ તો મારા આત્માને ઘણું જ સંતોષ થાય.

માંદગીમાં પણ સંઘના ઉત્કર્ષ માટે આચાર્યશ્રીની

અનુપમ ભાવના અને અપૂર્વ સદ્બોધ.

આવી ભયંકર માંદગીના બિછાનેથી પણ શ્રી સંઘ માટે આચાર્યશ્રીના અંતઃકરણમાં કેવી પવિત્ર ભલી અને કલ્યાણકારી ઉચ્ચ ભાવના !!! સંઘના ભાઈઓ પણ આચાર્યશ્રીના મુખમાંથી નીકળેલા ભાવવાહી શબ્દો શ્રવણ કરી મુગ્ધ બની ગયા. આચાર્યશ્રી પાસેથી ઊભા થઈ બાબુની અગાસીમાં લેગા થઈ, જે કાંઈ બાંધછોડ અને વિચારોની આપ-લે કરવી હતી તે કરી મનના મેલને દૂર કરવાનો નિર્ણય કરી પુનઃ આચાર્યશ્રી પાસે આવ્યા. બધાય ભાઈઓએ અતિનમ્રભાવે પૂજ્યશ્રીને જણાવ્યું કે, ‘અમારા શ્રીસંઘના કલ્યાણ અને ઉત્કર્ષ માટે આપશ્રીએ જે આજ્ઞા ફરમાવી તે અમારે શિરસાવંધ છે. આજથી અમે અંતરના મેલને દૂર કરી સંઘનું સંગઠન કરવામાં અમારી શક્તિઓ ખર્ચીશું. આજથી અમે બધાય એક જ મહાવીર પિતાના પુત્રો છીએ એમ માની પરસ્પરે ભાઈચારો રાખીશું.’

આચાર્યશ્રી પણ સંઘની આગેવાન વ્યક્તિઓના મુખથી

ઉપરોક્ત શબ્દો શ્રવણ કરી ખૂબ જ આનંદમાં આવી ગયા. આનંદના અતિરેકમાં સંધારામાં બેઠા થઈ ગયા અને સંધના સર્વે ભાઈઓને સુંદર સદ્બોધ આપવો શરૂ કર્યો. લગભગ અર્ધા-પોણા કલાક સુધી આજ સુધીના જીવન અનુભવનાં માળણ-રૂપે તારવણી જ હોય કે શું તેવા કોઈ વાર નહિં શ્રવણ કરેલા વાક્યો તેઓશ્રીના પવિત્ર મુખારવિંદમાંથી નીકળવા લાગ્યા.

“સંધ એ તો સાચા મોતીની માળા છે, અને પ્રત્યેક સંધના ભાઈઓ સાચા મોતીના દાણા જેવા છે.”

“જો સંપરૂપી દોરો વિદ્યમાન હોય તો યથાય ભાઈઓ વ્યવસ્થિત પણે શોભા પ્રાપ્ત કરે, અને એ સંપનો દોરો જો તૂટી જાય તો મોતીના દાણાઓની જેમ સંધના બંધુઓ પણ અવ્યવસ્થિત થઈ જાય.” “સંધ એ તો ગુણરૂપી રત્નનો સમુદ્ર છે. સમુદ્રમાં મોતી પણ પાકે અને છીપલા જેવી સામાન્ય વસ્તુઓ પણ પેદા થાય, પણ સમુદ્ર એ સારી-ખોટી બધી વસ્તુને ગંભીરતાથી પોતાનામાં અપનાવે. એમ સંધે પણ કોઈ વખતે કોઈ અદ્ભુત ભુખિવાળા આત્માઓ હોય તેને પણ ગંભીરતાદિ ગુણોવડે અપનાવી લેવા જોઈએ.” આવાં આવાં તો અનેક સુવાક્યો દઈંતો સાથે ઉચ્ચાર્યા અને એ સદ્બોધ શ્રેણીની અખંડ વચનધારામાં સહજભાવે પૂન્યશ્રીના મુખમાંથી એ શબ્દો સરી પડ્યા કે, ‘આ વખતે તો હું ત્રણ દિવસના આમરણાંત વ્યાધિમાંથી અત્યારે તો બચી ગયો છું.’ આ શબ્દો શ્રવણ થતાં શિષ્ય-પ્રશિષ્યાદિ સમુદાયમાં તેમજ સંધની આબાલવૃદ્ધ પ્રત્યેક વ્યક્તિમાં કેવો અવર્ણનીય આનંદ થયો હશે!!! શું માનવ-

લેખિની એ આનંદ શબ્દોદ્ધારા વર્ણવી શકે ખરી !!!

ખસ ! ત્યારથી આચાર્યશ્રીની પ્રકૃતિમાં ધીમે ધીમે સુધારો થયો. શ્રીસંઘ તરફથી આ અવર્ણનીય હર્ષના નિમિત્તે જિન-મંદિરોમાં ખીજે દિવસે પ્રભુજીને સુંદર આંગીઓ રચાવવામાં આવી. શ્રીસંઘમાં સેંકડો આયોજિતની તપસ્યાઓ થઈ. શ્રીસંઘની નાની-મોટી પ્રત્યેક વ્યક્તિઓના મુખ ઉપર આગલા દિવસે જે ઉદાસીનતા છવાયેલી હતી તેની જગ્યાએ આનંદ, આનંદ અને આનંદ દેખાવા લાગ્યો.

આચાર્યશ્રીની હાજરીમાં જ ઉજવાયેલાં ધર્મકાર્યો :

લગભગ સવા મહિના સુધી તખીયત રીતસર ઠીક રહી. મહામંગલકારી શ્રી ઉપધાન તપની ક્રિયા ચાલુ હતી તે પણ આનંદથી સમાપ્ત થઈ. માલારોપણ મહોત્સવ લઘ્ય સમારોહથી શરૂ થયો, માળનો વરઘોડો પણ ઘણા જ આડંબરથી ચઢાવવામાં આવ્યો. અને પૂજ્ય આચાર્યશ્રીએ પોતે જ માલારોપણની ક્રિયા કરાવી. માળાની ઉપજ પણ હજારો રૂપીઆની થઈ.

ખહારગામથી આ પ્રસંગે લગભગ પાંચસોની સંખ્યામાં સાધર્મી બંધુઓ આવેલ, તેમની પાંચ દિવસ સુધી સવાર-સાંજ ઉપધાન કરાવનાર ભાગ્યશાળી તરફથી સુંદર ભક્તિ કરવામાં આવી. અને છેવટ શાંતિસ્નાત્ર પણ ભણાવાયું. આ પ્રમાણે આરંભેલ મંગલમય કાર્ય પણ શાંતિપૂર્વક પાર પાડયું. ઉપધાનની માળ પ્રસંગે થયેલ ઉપજમાંથી ૮૦૧૭ રૂપીઆ વડોદરા શ્રી આદીશ્વર ભગવંતના ઢેરાસરજીના જીર્ણોદ્ધાર માટે અને રૂ. ૭૦૧૭ પેટલાદ

આદીશ્વરપ્રભુ જિનમંદિરના જીર્ણોદ્ધાર માટે આચાર્યશ્રીના ઉપ-
દેશથી અપાયા. બાકીની ઉપજમાંથી પૂજ્યશ્રીના ઉપદેશ પ્રમાણે
શ્રીસંઘ માટે આંદીતું સમવસરણ કરાવવાનો નિર્ણય થયો.

પુનઃ માંદગીએ લીધેલું ગંભીર સ્વરૂપ:

આ પ્રમાણે લગભગ દોઢ મહિના સુધી તખીયત મધ્યમ
રીતે ઠીક દેખાઈ, પરંતુ એકંદર હૃદયની બીમારીમાં ખાસ જે
સુધારો થયો નોંધએ તે ન થયો, પોષ દશમ (માર્ગ. વદિ. ૧૦)
પછી પુનઃ એ બીમારીએ ઉત્તર સ્વરૂપ લીધું. દિવસે દિવસે
શારીરિક સ્થિતિ નબળી પડતી ગઈ. મહારાજશ્રીના પરમલક્ષ્મ
શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની જૈન પેઢીના આગળ પડતા દ્રસ્ટી
ધર્મશ્રદ્ધાલુ શેઠ ભગુભાઈ ચુનીલાલ સુતરીયાએ પૂજ્યશ્રીની સારવાર
માટે અમદાવાદથી ગુજરાત આયુર્વેદિક : કાર્મસીના માલિક,
વૈદ્યકચપતર માસિકના તંત્રી વૈદ્યરાજ શ્રીમાન રવિશંકરભાઈને
ડોકોઈ મોકલી આપ્યા. તેમણે ખૂબ જ કાળજી ભરી મહારાજશ્રીની
સેવા કરી.

વડોદરાવાલા વૈદ્યરાજ શ્રીચુત વાડીભાઈ તેમજ વૈદ્ય-
રાજ શાંતિભાઈ તો માંદગીની શરૂઆતથી છેવટ સુધી લગ-
ભગ હાજર જ હતા. અનેક પ્રકારના ઉપચારો, ડોકોઈના શ્રી
સંઘની ખૂબ જ કાળજી ને ભક્તિભરી વૈયાવચ્ચ અને આચાર્ય-
શ્રીના ભક્તિપ્રધાન શિષ્યપ્રશિષ્યો સર્વેની સંપૂર્ણ ભક્તિ હોવા
છતાં દીપકમાં દીવેલ જ ન્યાં ખૂટી ગયું હોય ત્યાં શું ઉપાય
ચાલે ? માર્ગ. વદિ ૧૩ ના દિવસે ડોકોઈના સકલ સંઘ પૂજ્યશ્રી
પાસે એકઠો થયો. મહુ કોઈ ભાઈ—જેનોએ પૂજ્યશ્રી

નિમિત્તે દાન-પુન્યના માર્ગે રકમો નોંધાવવી શરૂ કરી. જોતજોતામાં સેંકડો રૂપીઆ નોંધાઈ ગયા.

જીવલેણ માંદગીમાં પણ આચાર્યશ્રીની અપૂર્વ આત્મજગૃતિ

દિવસે દિવસે પૂન્યશ્રીની તબીયતમાં જો કે વધુ નબળાઈ આવતી હતી તો પણ તેમની આત્મજગૃતિ તો દિન-પ્રતિદિન વધુ સતેજ થતી હોય તેમ પાસે બેસનાર હરકોઈ વ્યક્તિને દેખાઈ આવતું હતું. છેવટની ઘડી સુધી પોતાની એક પણ આવશ્યક ક્રિયા કરાવનાર સાધુઓ ક્રિયામાં જરા ઉતાવળ કરે તો તેઓશ્રી પોતે ફરમાવતા કે, ‘ભાઈ ! ઉતાવળ શા માટે કરે છે ? શાંતિથી ક્રિયા કરાવો, મારા નિમિત્તે ઉતાવળ ન કરશો.’

પ્રતિક્રમણ-પડિલેહણ દેવદર્શનાદિ સર્વક્રિયાઓમાં તેઓશ્રીની સંપૂર્ણ જગૃતિ હતી. પાસે બેઠેલ સાધુઓ કે શ્રાવકો પાસે પણ ધર્મની વાત સિવાય ખીજ કોઈ પણ વાત તેઓશ્રી ઉચ્ચારતા નહિ. પોતાના શિષ્યો તેમજ પ્રશિષ્યો વિગેરેને અવસરે એક જ હિતશિક્ષા આપતા કે, “સંયમ સારી રીતે પાળજો અને બધાય સંપીને રહેજો.” વડોદરાનિવાસી શ્રીયુત્ લાલચંદ નંદલાલ વકીલ જેઓ આચાર્યશ્રીના ગુણાનુરાગી પરમ ભક્ત હતા અને જેઓની સેવાભક્તિ ખૂબ જ પ્રશંસનીય હતી તેમને પણ પોતાના સમુદાય માટે યથાયોગ્ય જે કાંઈ સૂચના કરવા લાયક હતી તે કરી હતી.

પોતાના પટ્ટધર આચાર્ય શ્રી વિજયપ્રતાપસૂરિજી, તથા પ્રશિષ્ય ધર્મવિજયજી, યશોવિજયજી અને જયાનંદવિજયજી કે

જેઓની ગુરુમંત્રિ એકધારી ચોવીશે કલાક ચાલુ હતી, તેમને પણ સંઘાડાની અભિવૃદ્ધિ માટે વારંવાર યથોચિત સૂચનાઓ આચાર્યશ્રીએ આપેલ હતી.

આ પ્રમાણે આવશ્યક ક્રિયાઓમાં સંપૂર્ણ નિગૃહિત, સમુદાય માટેની યથોચિત ભલામણો વિગેરે સાથે ત્યારે જુઓ. ત્યારે તેઓશ્રી પંચ પરમેષ્ઠિમંત્ર, શ્રીસૂરિમંત્ર, શ્રી શત્રુંજય ગિરિરાજ, શ્રી લોહણ પાર્શ્વપ્રભુ વિગેરે પવિત્ર નામોનું ઉચ્ચારણ-સ્મરણ કરતા હોય તેમ સ્પષ્ટ દેખાતું હતું. આવી માંદગીમાં કોઈપણ દવા અથવા વાપરવાની વસ્તુ તેમને આપવામાં આવે કે તૂર્ત જ કહે કે-ભાઈ ! જરા થોભી નહો, નવકારમંત્ર ગણી લેવા દો, અર્થાત્ નવકાર ગણ્યા સિવાય કોઈ વસ્તુ તેઓશ્રી મુખમાં મૂકવા દેતા ન હતા. નાના બાળકો તેઓશ્રી પાસે બેઠા હોય ત્યારે તે બાળકોને પણ એમ જ કહેવામાં આવે કે-લોહણ પાર્શ્વપ્રભુની જય બોલો. યશોવિજયજી, જયાનંદવિજયજી વિગેરેને તો વારંવાર પાસે બેસાડીને સ્મરણ તેમજ ચઉસરણ-આઉસરણક્રમાણુ વિગેરે સંભળાવવાની જ માગણી કર્યા કરે ! એ પૂજ્યશ્રીના અંતરમાં કેટલી નિર્મળ પરિણતિ અને આત્મિક નિગૃહિત હશે ? તેનો સચોટ પુરાવો આપી રહે છે.

પોષ શુદ્ધિ નવમી શનિવાર-સિદ્ધિયોગનો અંતિમ દિવસ અને હંમેશા કરતાં પણ વધુ આત્મનિગૃહિત.

દિવસો ઉપર દિવસો જતા ગયા. પોષ શુદ્ધિ ૬ શનિવારનો દિવસ આવી પહોંચ્યો. હંમેશા કરતાં આજે તો આચાર્યશ્રી ખૂબ જ વહેલા નિગૃહિત થયા. શિષ્યો સાથે પ્રતિક્રિયાશીલ ક્રિયા કરી

પડિલેહણુ ણાદ, પ્રભુજીના દર્શન કર્યા. ચૈત્યવંદન-સ્તુતિ વિગેરે
 દ્વારા ખૂબ ભાવના ભાવી. આ ભવમાં જાણે આ છેલ્લા જ
 પ્રભુદર્શન-ચૈત્યવંદન કરવાનાં હોય કે શું તેમ ક્ષીણશક્તિ છતાં
 ઉચ્ચસ્વરે આચાર્યશ્રી સ્વયં અદ્યામવત્ સફલતા નયનદ્વયસ્ય ઇત્યાદિ
 શ્લોકો બોલવા લાગ્યા. ણાજીના રૂમમાં બેઠેલા સાધુઓ યશો-
 વિજયજી વિગેરે પણ પૂજ્યશ્રીના મુખારવિંદમાંથી નીકળતા
 પવિત્ર શ્લોકો શ્રવણ કરવા આવી પહોંચ્યા. પ્રભુ પાસે ખૂબ જ
 ભાવના ભાવી લીધી ત્યાર બાદ પચ્ચક્રખાણુ પારવાનો સમય થયે
 પચ્ચક્રખાણુ પરાવ્યું. દવા માટે વિનંતિ કરતા તેઓશ્રીએ જવાબ
 આપ્યો કે—

આજે મને કોઈ પણ જાતની દવા વિગેરે ન આપશો.
 હવે તો મારા આત્માના કલ્યાણ માટે મને પ્રભુના નામની
 ભાવ-દવા જ આપો. જરૂર જણાય તો પાણી આપવાનું રાખશો.
 સિવાય બીજું કંઈ પણ લેવાની ઈચ્છા નથી. બુઝાતો દીપક વધુ
 સતેજ ધાય તેની માફક હંમેશાની અપેક્ષાએ આજની જાગૃતિ
 અને મુખમંડળનું તેજ કોઈ જુદું જ હતું. કલાક પછી કલાકો
 વીતતા ગયા. પ્રવર્તની સાધ્વીજી કલ્યાણશ્રીજીની શિષ્યાઓ સાધ્વીજી
 કમલાશ્રીજી અંજનાશ્રીજી વિગેરે લગભગ અગિયાર વાગે વંદન
 માટે આવતા, પૂજ્યશ્રીના પવિત્ર હસ્તને વાસક્ષેપ નખાવવાની
 ભાવના જણાવતા પૂજ્યશ્રીએ પ્રત્યેક સાધ્વીઓને સૂરિમંત્ર ગણ-
 વાપૂર્વક બહુ જ શાંતિથી વાસક્ષેપ કર્યો અને સાધ્વીઓની પવિત્ર
 ભાવનાને પૂર્ણ કરી.

રાજકોટથી વકીલ શ્રીયુત ઉજ્જમશીભાઈ શીવલાલ

પૂજ્યશ્રીની તખીયત નરમ સાંભળી, વંદન અને સુખશાતા પૂછવા માટે ત્રણ દિવસથી આવેલા, આજે કાંઈક તખીયત ઉપરથી ઠીક જણાતા બપોરે એક વાગે ઘેર જવાની ઇચ્છાથી આચાર્યશ્રી પાસે રજા લેવા તેમ જ વાસક્ષેપ નખાવવા આવ્યા, છેલ્લો છેલ્લો તેમને પણ વાસક્ષેપ બહુ જ શાંતિપૂર્વક કર્યો. જવાની ભાવના વકીલે જણાવી એટલે પૂજ્યશ્રીએ ટૂંકમાં જવાબ આપ્યા કે-“રહો તો સરખું છે અને જાઓ તો પણ સરખું છે.” વકીલ તો આચાર્યશ્રીને વંદન કરી સ્ટેશન તરફ વિદાય થયા.

આખરે એ દિવ્ય દીપક જૂઝાયો:

લગભગ એક વાગી ગયો હતો. અન્ય સાધુઓ ગોચરી વાપરવા માટે બેઠા હતા. પૂજ્ય શ્રી ધર્મવિજયજી પૂ. આચાર્યની સેવામાં હાજર હતા. તેમને મહારાજશ્રીએ પૂછ્યું કે આજે કઈ તિથિ અને શું વાર છે ? જવાબમાં ધર્મવિજયજીએ નવમી અને શનિવાર કહેતા પૂજ્યશ્રી બોલ્યા કે, ‘ત્યારે તો આજે સિધ્ધિયોગ છે.’ પાંચ મિનિટ બાદ તેઓશ્રીએ જણાવ્યું કે, હવે મને આ સંધારામાંથી ઉપાડીને એક ચોકખું સંધારીયું પાથરી તેના ઉપર બેસાડો.

ગોચરી વાપરીને આચાર્ય શ્રી વિજયપ્રતાપસૂરિજી તેમજ યશોવિજયજી વિગેરે આવી પહોંચતા પૂજ્યશ્રીની ઇચ્છાનુસાર તેઓશ્રીને સ્વચ્છ આસન ઉપર પર્યંકાસને બિરાજમાન કરવામાં આવ્યા. પાસે બેઠેલા સાધુઓ પૂજ્યશ્રી પાસે નવકાર મંત્ર વિગેરેનું ઉચ્ચારણ કરતા હતા. આચાર્યશ્રી સ્વયં પણ એ પવિત્ર મંત્રોને ઉચ્ચારતા હતા. લગભગ સવા-બે વાગ્યા હશે. આચાર્ય-

શ્રીનો વચનયોગ સ્ખલિત થવા માંડ્યો. શ્રી યશોવિજયજીએ પૂજ્યશ્રીની નાડી તપાસતાં નાડીમાં ફેરફાર લાગવાથી તુર્ત જ વૈદ્યને જોલાવવામાં આવ્યા. વૈદ્યરાજે પૂજ્યશ્રીને જોયા, જોતાં જ જણાવ્યું કે, તખીયતમાં ખૂબ જ ગંભીર પલટો આવતો નાથ છે. ખસ, લગભગ ત્યારબાદ પંદર મિનીટ પછી બરાબર ૨-૩૫ કલાકે એ દિવ્યદીપક જુગાયો. પૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય સૂરીશ્વરજીનો અમર આત્મા શ્રી શિશ્ય-પ્રશિષ્યાદિ સકલ સંઘની અશ્રુભીની આંખો વચ્ચેથી સ્વર્ગે સીધાવી ગયો.

ભવ્ય સ્મશાનયાત્રા અને હજારો

જૈન-જૈનેતરોની હાજરી:

ડોહોઈના આબાલવૃદ્ધ સકલ સંઘની હાજરી તો અગાઉથી હતી જ. સંઘના આગેવાનોએ, પૂજ્યશ્રીનો સમાધિપૂર્વક કાલધર્મ થતાં દશમ-રવિવારે સવારે દશ વાગ્યા બાદ અગ્નિસંસ્કાર કરવાનો નિર્ણય કરી અમદાવાદ, વડોદરા, મુંબઈ વિગેરે સ્થલોએ દ્રંકકોલ દ્વારા તેમજ નાના-મોટા હિંદના ઘણા શહેરોમાં તારદ્વારા એ શોકજનક સમાચાર તુર્ત જ પહોંચાડ્યા. વડોદરા, મુંબઈ વિગેરે સ્થળોએથી સેંકડો ભાઈ-બહેનો ડોહોઈ સવારે આઠ વાગે આવતી ઢેઈનમાં આવી પહોંચ્યા.

ડોહોઈ સંઘના ધર્મપરાયણ યુવાન બંધુઓએ આખી રાત્રિ ખૂબ જ જહેમતથી તૈયાર કરેલી પાંચ શિખર અને કલશવાળી જરીયાન શિબિકામાં આચાર્યશ્રીના પવિત્ર દેહને બિરાજમાન કરવામાં આવ્યો. આખા શહેરમાં પણ જૈનોના મહાન આચાર્ય-શ્રીના અવસાન સંબંધી ખબર વાયુવેગે પ્રસરી જતા સમય

શહેરમાં પાળી પાળવામાં આવી અને હંભરે જૈન-જૈનેતરે આચાર્યશ્રીની લબ્ય શ્મશાનયાત્રામાં જોડાયા. સ્થળે-સ્થળે આચાર્યશ્રીના પવિત્ર દેહને પુષ્પોના હાર પહેરાવવામાં આવ્યા. વડોદરાના લોકજ્ઞ નાયબ દિવાન છોટાભાઈ ઝવેરભાઈ સુતરીયા, તથા રાજસ્થાન પ્રો. શ્રીચુત્ માણિકરાવજી પણ આ અવસરે આવી પહોંચ્યા. શ્મશાનયાત્રા આખા શહેરમાં ફરી લગભગ બાર વાગે નાંદોદી ભાગોળ બહાર યશોવાટિકા (જ્યાં મહામહોપાધ્યાય વાચકશેખર પૂ. યશોવિજયજી મહારાજના પવિત્ર ચરણપાદુકાનો સ્થૂભ તેમજ તેની આબુખાબુ ફરતો જૈન સંઘની માલીકીનો સુંદર વિશાલ બગીચો છે તે જગ્યા) માં આવી પહોંચી. પવિત્ર જગ્યાએ લગભગ અંદનના કાષ્ટોની ચિતા તૈયાર કરવામાં આવી અને તેમાં આચાર્યશ્રીના પવિત્ર દેહથી અલંકૃત શિબિકાને સ્થાપન કરી, અગ્નિસંસ્કાર માટે સેંકડો રૂપીઆના ચઢાવાઓ થયા. વડોદરાથી આવેલ ચુનીલાલ કપુરચંદભાઈએ આદેશ લઈ અશ્રુભીની આંખે એ પવિત્ર દેહને અગ્નિસંસ્કાર કર્યો.

ખાબુના વિશાલ મેદાનમાં વડોદરાના વર્તમાન લોકજ્ઞ નાયબ દિવાન છોટાભાઈ સુતરીયા, રાજસ્થાન પ્રો. માણિકરાવજી વૈદ્યરાજ વાડીલાલ મગનલાલ વિગેરે અનેક ભાઈઓએ હંભરે મનુષ્યોની હાજરીમાં આચાર્યશ્રીના ગુણાનુવાદ કરી એ પૂન્ય મહાત્માને ભાવભીની અંજલી અર્પણ કરી.

આચાર્યશ્રીના અવસાન નિમિત્તે વિશાળ શોકસભા:

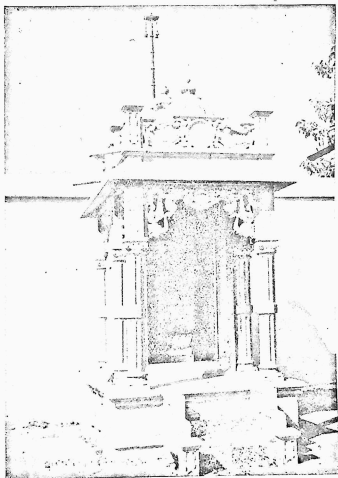
બપોરે ચાર વાગે ઉપાશ્રયના વિશાળ વ્યાખ્યાન હોલમાં વડોદરાના સુપ્રસિદ્ધ રાજવૈદ્ય મણિભાઈ બાપુભાઈના અધ્ય-

ક્ષસ્થાને શોકસભા ભરવામાં આવતા સેંકડો જૈન-જૈનેતરોએ તેમાં હાજરી આપી. અનેક વિદ્વાન વક્તાઓએ આચાર્યશ્રીના પવિત્ર જીવન સંબંધી સુંદર અને છટાદાર શૈલીમાં વિવેચનો કર્યા અને આવા એક મહાન જૈનાચાર્યના અવસાન બંદલ શોક પ્રદર્શિત કરી તેને લગતો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો. સાથે સાથે આચાર્યશ્રીના સ્થાવર અને જંગમ બંને પ્રકારના સ્મારક માટે પણ યોજનાઓ રજૂ કરવામાં આવી, જેમાં સ્થાવર-સ્મારક તરીકે ૫૦ આચાર્યશ્રીના પવિત્ર દેહનો જે જગ્યાએ અગ્નિસંસ્કાર કરવામાં આવેલ છે ત્યાં સુંદર ગુરુમંદિર બંધાવી તેમાં એ પૂજ્યશ્રીની પવિત્ર ચરણપાદુકાની પ્રતિષ્ઠા કરવાની યોજનાનો અમલ તો બરાબર એક જ માસમાં આચાર્યશ્રીના ગુણાનુરાગી ભક્ત શ્રાવકોની આર્થિક સહાય અને ડોલોઈ સંઘ તથા યુવક મંડળની સંપૂર્ણ જહેમતથી ઘણા જ ઉદ્વાસ સાથે થયો. બરાબર માહિતી શુદ્ધ ૧૧ ના દિવસે પૂજ્યશ્રીની ચરણપાદુકાની પ્રતિષ્ઠા સુંદર રીતે તૈયાર થયેલ ગુરુમંદિરમાં શાંતિસ્નાત્ર, ભવ્ય વરઘોડો, શત્રુંજયગિરિરાજ તથા સમ્મેતશિખરજી વિગેરે તીર્થરચનાનો અદ્ભૂત મહોત્સવ, સવાર-સાંજની નવકારશી ઇત્યાદિ સમારોહ સાથે દબદબાભરી કરવામાં આવી, અને જંગમ સ્મારક તરીકે યોજનાના અમલમાં શ્રાવક સમાજને અત્યંત ઉપયોગી થઈ શકે તેવો આ અમૂલ્ય ગ્રંથ તૈયાર કરવામાં આવ્યો.

શ્રી ગુરુ ચરણપાદુકા-પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ :

ડોલોઈને આંગણે ગયા અઠવાડીયામાં શ્રી ગુરુચરણ-પાદુકાની પ્રતિષ્ઠા નિમિત્તે મહોત્સવ ઉજવાયો.

શાસ્ત્રપ્રભાવક સમર્થ વ્યાખ્યાનકાર પરમપૂજ્ય
પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય દેવ શ્રી

વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીનાં પુનીત ચરણપાદુકાની
ભવ્ય દહેરી ન રથજા :: હોમોઈ.

ગત પોપ ગુદી ૯ શનિવારે શાસનપ્રભાવક આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરિજી મહારાજનું ડભોઈ મુકામે સ્વર્ગારોહણ થયું. એ પૂજ્યશ્રીના પુણ્ય સ્મરણાર્થે સ્થાનિક સંઘોમાં મહોત્સવ કરવાનાં આંદોલનો જાગૃત થયાં, પરંતુ જે જગ્યાએ એ પૂજ્યશ્રીના પવિત્રદેહનો અગ્નિ સંસ્કાર થયો છે તે (ન્યાયાચાર્ય, ન્યાય-વિશારદ, પૂં ઉપાધ્યાય-શ્રી યશોવિજયજી મહારાજના સ્તૂપની નજીક આવેલી) જગ્યા ઉપર ભવ્ય ગુરુમંદિર તૈયાર થાય અને તેમાં પૂં ગુરુદેવની ચરણ-પાદુકા ધિરાજમાન કરવામાં આવે તેમજ તે પ્રસંગની સાથે જ જે મહોત્સવ કરવામાં આવે તો ખુબજ ઉડલાસ આવે, એમ સમગ્ર સંઘની ભાવના થતાં અગ્નિ-સંસ્કારની જગ્યાએ ગુરુમંદિર તૈયાર કરવાનું કાર્ય શરૂ થયું. સંઘનાં પ્રેમી ભાઈઓનો સાથ તો હતો તેમાં વડોદરાનાં ધર્મપ્રેમી વૈદ્યરાજ વાડીલાલ મગનલાલ તેમજ તેમની દેખરેખ નીચે વડોદરા શ્રી આદીશ્વર પ્રભુનાં મંદિરમાં જીર્ણોધ્ધારનું કાર્ય કરનાર મીસ્ત્રી મુલચંદભાઈ વિગેરેનો સુંદર સહકાર મળતાં પંદરથી વીસ દિવસના ઘણાં જ ટુંકા ગાળામાં રમણીય વિમાન જેવું ભવ્ય ગુરુમંદિર તૈયાર થઈ ગયું અને તેમાં પૂં ગુરુદેવની ચરણ-પાદુકાની પ્રતિષ્ઠા નિમિત્તે ભવ્ય મહોત્સવનાં મંડાણ મંડાયા, સેવાભાવી યુવાન ભાઈઓની ઘણાજ દિવસો અગાઉની મહોત્સવ અંગેની તૈયારીઓને અંગે બાહ્ય રચનાઓનો દેખાવ ખુબજ સુંદર બન્યો.

શ્રી વિજયદેવસૂર ગચ્છના મુખ્ય ગણાતાં શ્રી શામળા પાર્શ્વનાથજીનાં દેરાસરમાં મહોત્સવ કરવાનો નિર્ણય થયેલો હોવાથી

ક્રમ
ઉપાશ્રયનો જ્ઞાનભંડાર

દેરાસર તેમજ દેરાસરની આબુઆબુનાં દરદર મુધીનાં રસ્તાઓ, ધ્વજપતાકા, કમાનો, મંડપો તેમજ સ્વાગતખોડોથી ખૂબ શણગારવામાં આવ્યા. દેરાસરજીના બાહ્યભાગના વિશાલ મંડપમાં વીશ તીર્થંકરની નિર્વાણભૂમિ શ્રી સમેતશિખરજી તીર્થની રચના શેઠ ધોલીદાસ ડુંગરશી અમદાવાદવાળા તરફથી બનાવવામાં આવી. તેમજ ગામની બહાર શ્રી ગુરુમંદિરમાં બાબુનાં આલીશાન મંડપમાં તીર્થાધિરાજ શ્રી શત્રુંઘ્ય ગિરિરાજની રચના શેઠ છોટાલાલ ભીખાભાઈ સુરતવાલા તરફથી કરવામાં આવી.

શ્રી વિજયદેવસૂર સંઘ તરફથી હિંદભરનાં નાનાં મોટાં શહેરોમાં લગભગ દરેક ઠેકાણે મહોત્સવને અંગે આમંત્રણ-પત્રિકાઓ મોકલવામાં આવી અને મહા શુદ્ધિ પંચમીવારથી ખૂબજ હર્ષ સાથે મહોત્સવનો પ્રારંભ થયો. વાસદવાળા શેઠ ચુનીલાલ મગનલાલ, પાલેજવાળા શેઠ સુરેશચંદ્ર મોહનલાલ, શેઠ પુનમચંદ છોટાલાલ, શેઠ ચીમનલાલ સરપચંદ કપાસીયાવાળા, શેઠ ત્રિકમલાલ છગનલાલ લોદરાવાલા, શાહ પુલચંદ ગુલાબચંદ અમદાવાદવાલા વિગેરે સદ્ગૃહસ્થો તરફથી હંમેશાં પૂજા, આંગી, ભાવના, ખેડેનોનાં ગરબા, પ્રભાવનાઓ વિગેરે ધર્મકાર્યો શરૂ થયાં. ધર્મ-રસિક સંગીતકલાવિશારદ શ્રીયુત મોહનલાલ પાનાચંદ સુરતવાલા, સંગીતમાસ્તર મનહરલાલ વિગેરે બહારથી આવેલ ગવૈયાઓ ઉપરાંત સ્થાનિક ગવૈયાઓ શ્રીયુત સુલજીભાઈ ચુનીલાલ તથા સુંદરલાલ વિગેરેની હાજરીથી પૂજા તથા ભાવનામાં ખૂબજ આનંદ આવ્યો અને હજારો જૈન—જૈનેતરોએ પ્રભુભક્તિનો લાલ લીધો.

મહા શુદ્ધિ ૬ શુક્રવારે શેઠ પુનમચંદ છોટાલાલ તરફથી

કુંભસ્થાપન કરવામાં આવ્યું. મહા શુદ્ધી ૮ સવિવારે નવગ્રહ દશ-
 દિક્ષાલાદિ પૂજન થયું અને મહા શુદ્ધી ૫ સોમવારે જલયાત્રાને
 વરઘોડો ચઢાવવામાં આવ્યો. વરઘોડામાં સોનાચાંદીનો સુંદર રથ,
 ઇન્દ્રધનુ, ચાંદીની પાલખી, સંઘયાળંબ સાંભેલાઓ તેમજ
 સુરતનું રઝાકળેન્ડ વિગેરે લાવવામાં આવેલ. જપોરના લગભગ
 ત્રણ વાગે શરૂ થયેલો વરઘોડો સમગ્રશહેરમાં ફરી લગભગ
 સાંજના સાત વાગે પુનઃ શામળાળના દેરાસરે આવી પહોંચ્યો.
 મહા શુદ્ધી ૧૦ સવારે દશ વાગે શ્રી આત્માનંદ જૈન પાઠશાલાનો
 ઇનામી મેલાવડો કરવામાં આવેલ હતો, થોડા દિવસો અગાઉ જ
 પરીક્ષક વાડીલાલ મગનલાલ પાઠશાલાના બાલક-બાલિકાઓની
 પરીક્ષા લઈ ગયેલા તેમાં પાસ થયેલા નંબર પ્રમાણે ઓછા
 વધતાં કુલ લગભગ રૂ. ૨૦૦૭ સુધીના ઇનામ વહેંચવામાં આવ્યા
 હતા. સંઘના સંગઠનને અંગે પણ કેટલીક યોજનાઓ રજુ કર-
 વામાં આવી તેમજ ચરણપાદુકાની પ્રતિષ્ઠાને દિવસે નવકારશીનું
 જમણુ થાય તો વધુ ઉત્તમ એમ સહુ ભાઈઓની ભાવના થતાં
 સવાર-સાંજનું નવકારશીનું પણ નક્કી થયું.

હોલોઈમાં ભૂતકાળમાં નવકારશી સાંજની જ થયેલી, જ્યારે
 આ અવસરે સવાર-સાંજે એમ બેઉ વખતની નવકારશીનો નિર્ણય
 થવાથી સંઘનાં આબાલ-વૃદ્ધ હરકોઈ ભાઈઓને અવર્ણનીય
 આનંદવૃદ્ધિ થઈ.

આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી મહારાજની ચરણપાદુ-
 કાની પ્રતિષ્ઠા કરવાના શુભપ્રસંગે એ સ્વં આચાર્યશ્રીના ગુરુદેવ
 પરમકાર્ણિક બાલપ્રદ્યાચારી શાંતમૂર્તિ આચાર્ય શ્રી વિજયકમલ-
 સૂરીશ્વરજી મહારાજની ચરણપાદુકાની પ્રતિષ્ઠા કરવાનો તેમજ

પૂઠો ઉપાધ્યાય મહારાજની ચરણપાદુકા જે દેરીમાં બિરાજમાન કરેલ છે, તે દેરી ઉપર જ ધ્વજદંડ ચઢાવવાનો પણ નિર્ણય થયો હતો, અને જે દિવસ એ બધાય મંગલ કાર્યો કરવાનો હતો, તે દિવસ મહા શુદ્ધિ ૧૧ બુધવારનો હતો. એ એકાદશીના પ્રભાતથી જ જૈનપ્રજાનો હર્ષ કોઈ અપૂર્વ દેખાતો હતો.

સવાર-સાંજની નવકારશી હોવાથી ખેંચેનોને રસોઈ-પાણીની ખટપટ મટી ગઈ હતી. અને તેથી અગીઆરશની વહેલી સવારે ગુરુચરણપાદુકા તથા ધ્વજદંડના અભિષેક અને પ્રાણપ્રતિષ્ઠાની ક્રિયામાં પણ વિશાલ માનવસમૂહની હાજરી દૃષ્ટિ ખેંચનારી હતી. એ મંગલક્રિયા થઈ ગયા બાદ એ પાદુકા તથા ધ્વજદંડને સુંદર વિક્ટોરિયામાં પધરાવી બેન્ડ-વાન્સ વગેરે સામગ્રી સાથે સકળ સંઘ શ્રી ગુરુમંદિરે આવી પહોંચ્યો. હજારોની સંખ્યાને અંગે વિશાલ જગ્યા પણ સંકીર્ણ થઈ. ગુરુપાદુકા તેમજ ધ્વજદંડ વગેરેને અંગે ઉછામણી થવા લાગી અને પ્રતિષ્ઠાનો ટાઈમ થતાં અમદાવાદનાં પ્રસિદ્ધ લોખંડની સીંઠ કેંઠોહારાની કુંઠાના માલીક શાહ ધોળીદાસ ડુંગરશી તથા શેઠ નેમીચંદ પોપટલાલ અમદાવાદવાળાએ રૂા. ૧૮૦૧૫ માં આદેશ લઈ પૂઠો આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી મહારાજની ચરણપાદુકાને બિરાજમાન કરી. સ્વં આચાર્યશ્રીના પટ્ટધર આચાર્ય શ્રી વિજયપ્રતાપસૂરીશ્વરજી મહારાજે વાસક્ષેપ કર્યો. શેઠ મંગળભાઈ લક્ષ્મીચંદ વડુવાળા, શેઠ હિંમતલાલ બાપુભાઈ, શેઠ ચુનીલાલ નરોત્તમ વાસણવાળા, શેઠ વીરચંદ ગમનાજી કડોદવાળા વગેરે ભાઈઓએ સંકડો રૂપીઆની ખોલી ખોલીને જુદા જુદા આદેશો લીધા, અને

કોમળે પૂઠ કમલસૂર મહારાજની ચરણપાદુકા ખીરાજમાન કરી, તો કોમળે જ્વળદંડ ચઢાવ્યા, ચોકંદર ઘણા જ આનંદથી પ્રતિષ્ઠાનું કાર્ય થયું. શેઠ મંગળભાઈ લક્ષ્મીચંદ વડુવાળા તરફથી પ્રભાવના કરવામાં આવી.

ખપોરે ત્રણ વાગે શ્રી શામલા પાર્શ્વનાથજીનાં દેરાસરમાં ધાંગધ્રાનિવાસી શેઠ પરશોત્તમ સુરચંદ તરફથી ઘણા જ ઠાઠ સાથે શાંતિસ્નાત્ર લાણાવવામાં આવ્યું. તે પ્રસંગે જીવદયાની ટીપ થતાં થોડા વખતમાં જ સેંકડો રૂપીઆ ભરાઈ ગયા. છેવટ પ્રભાવના કરવામાં આવી, અને સાંજે નવકારશીતું જમણુ થયું.

ખારશને દિવસે સકલ સંઘ સહિત વાજતે-ગાજતે શ્રી ગુરુમંદિરના દ્વારોદ્ઘાટનની ક્રિયા શેઠ ફકીરચંદ નેમચંદના શુભહસ્તે કરવામાં આવી. ખપોરે ત્યાં ગુરુમંદિરના મંડપમાં જ ઘણા જ ઠાઠથી નવાણું પ્રકારી પૂજા લણાવાઈ, અને રાત્રે ભાવના થતાં તેમાં પણ સેંકડો પુરૂષોએ લાલ લીધો.

જૈનશાસનના જ્યોતિર્ધર તાર્કિક શિરોમણિ ઉપાધ્યયશોવિજયજી મહારાજનો “જીવન જ્યોતિ મહોત્સવ” ઉજવવાનો કાર્યક્રમ ખારશ ગુરૂવારે રાખેલ હોવાથી પ્રારંભમાં તેઓશ્રીના ગુણકીર્તન થવાપૂર્વક મુનિવર શ્રીમાન્ યશોવિજયજીએ લગભગ દોઢેક કલાક સુધી ઉપાધ્યાયજી મહારાજના જીવન પર સુંદર પ્રકાશ ફેંકતું ધારાવાહી પ્રવચન આપ્યું હતું.

આ મહોત્સવ પ્રસંગે અમદાવાદ, મુરત, મુંબઈ, વડોદરા, પાલીતાણા, ખંભાત વગેરે દૂરના તેમજ આમુખાણુના પ્રદેશોમાંથી સેંકડો મહેમાનો આવતાં ડલોઈના સંઘે તે સર્વેનું સુંદર સ્વાગત કર્યું હતું.

શ્રી ગુરુચરણ પાદુકાની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા તેમજ શાંતિસ્નાત્રુત્વ વિધાન કરવા માટે છાણીથી શ્રેષ્ઠિવર્ચ શ્રીમાન્ નગીનદાસ ગરબડ-દાસ પધાર્યા હતા. એકંદરે સ્વ૦ આચાર્યશ્રીનો પુન્યપ્રભાવ તેઓ-શ્રીના પદ્મધર આચાર્ય શ્રી વિજયપ્રતાપસૂરિજી મહારાજ, પંચાસ શ્રી ધર્મવિજયજી (ધર્મસૂરિજી), જ્યાનંદવિજયજી વગેરે મુનિ-મંડળનો સદુપદેશ તેમજ આચાર્યશ્રીના સમુદાયનાં મુખ્ય સાધ્વી પૂ૦ કલ્યાણશ્રીજીનું સંઘની વિનંતિથી આવાગમન અને સંઘના નાના-મોટા ભાઈઓનો તન, મન, અને ધનથી એકસહકાર વગેરે કારણોથી આ મહોત્સવ શાસનપ્રભાવક તેમજ ચિરસ્મરણીય બન્યો છે. મુંબઈ, અમદાવાદ, જુનાગઢ, રાજકોટ, વથલી, વઢ-વાણકેમ્પ, વેરાવલ વગેરે સ્થાનોના ગુણીનુરાગી ભાઈઓએ પણ આ મહોત્સવમાં સારો સાથ આપ્યો છે.

વળી આ મહોત્સવ પ્રસંગે સ્વ૦ પૂ૦ આચાર્યશ્રીના સ્મરણાર્થે એક સ્મારક ફંડની પણ પંચવર્ષીય યોજના કરવામાં આવેલ છે. જેમાં અનેક ભાઈઓએ સહકાર આપવાના વચનો આપ્યા છે. સ્મારક ફંડનો ઉદ્દેશ “વર્તમાન ઉગતી યુવાન પ્રજામાં જૈનધર્મના સંસ્કારો સુદ્રઢ થાય અને જૈનધર્મના મુખ્ય-મુખ્ય સિદ્ધાંતોનું જાણપણું થઈ શકે તેવી ટ્રેક્ટ બુકો સરલ ભાષામાં તૈયાર કરાવવી, અને ઓછી કિંમતે પ્રચાર કરવો.” એ પ્રમાણે રાખવામાં આવ્યો છે. આ યોજનાના અંગે વિશેષ હકીકત હવે પછી રજૂ કરવામાં આવશે.

શાસનપ્રભાવક પૂ૦ આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરી-શ્રરજી મહારાજનું ગુણગૌરવભર્યું ચરિત્ર જેટલા વિસ્તારથી

લખવું હોય તેટલા વિસ્તારથી લખી શકાય તેવા તે મહર્ષિમાં ગુણો હતા. અહિં તેા ઘણા સંશ્લેષમાં એ જીવનને આલેખવામાં આવેલ છે. અને તેમાં બને ત્યાં સુધી ક્યાંઈ અતિશયોક્તિને અવકાશ આપ્યો નથી. એ મહાનપુરૂષના અવસાનથી જૈનસમાજે શાસનની લબ્ય ઇમારતના અનેક સ્થંભો પૈકી એક સ્થંભ ગુમાવ્યો છે. સમર્થ વ્યાખ્યાનકારોની ટુંકી નામાવલીમાંથી એક નંબરની ગણના એાછી થઈ છે. જૈન સંઘે શાસ્ત્રનમાંથી એક એાજ્ઞસ્વી અને પ્રભાવશાળી સુકાની ગુમાવેલ છે.

તપાગચ્છાધીશ પૂં શ્રી મૂલચંદ્રજી મહારાજના સમુદાયનો તેજસ્વી હીરો અદ્રશ્ય થયો છે, અને સદ્ગત આચાર્યશ્રીના શિષ્ય-પ્રશિષ્યોનો વિશાલ પરિવાર આજે શિરછત્ર વિનાનો બન્યો છે. એમ છતાં સદ્ગત પુન્યનામધેય આચાર્યશ્રીના અંતઃકરણમાં વર્તતી સ્વ-પરકલ્યાણ સાધનાની યશોગાથાઓ, શાસન-વક્ષાદારી અને શુભપરંપણાના પુન્યલોકો તેમજ શત્રુંબ્ય ગિરિરાજની પવિત્ર છાયામાં તથા ગુજરાતના પાટનગર સરખા વડોદરામાં મુપ્રસિધ્ધ જૈન સાહિત્ય મંદિર તથા જ્ઞાનમંદિરના કીર્તિ-સ્થંભો જીગજીગ સુધી અમર રહેશે. પૂં આચાર્યશ્રીનો વિદ્વાન શિષ્યવર્ગ તેમજ ગુણાનુરાગી લક્ષ્મી શ્રાવકવર્ગ આચાર્યશ્રીની આશાઓ તથા અભિલાષાઓને અમલમાં લાવી એ અમર યશોગાથાઓ તેમજ કીર્તિસ્થંભો ઉપર મુવર્ણકલશ ચઢાવી જૈનશાસનની સેવામાં અભિવૃદ્ધિ કરશે.

વંદન હો અમારા, એ સ્વં સૂરિદેવને !

[સમાપ્ત]

શ્રી રાજનગરમાં જન્મર ઠાઠથી પૂજ્ય ગુરુજને
સંવત ૧૯૮૦ ના માઘ વદ ૧૦ ને દિવસે
આચાર્યપદારોપણ થયું, તે સમયનાં

: ગીતો :

[૧]

(સુંદર શાગળીયા નામ જાપીશ નિત્ય તદ્દાર—એ રાગ)

સૂરિવર પદ પાયા, વિજયમોહનસૂરિરાયા;
સૂરિમંત્રો ધ્યાયા, સંઘે મોતીડે વધાયા.

સૂરિવર૦ એ આંકણી

રાજનગરમાં આજ દીવાળી, બાળા મંગળમાળા શાળી;
ઉચ્ચરે સ્વસ્તિક રચી ટંકશાળી, તરીયા તોરણ દ્વાર વિશાળી.
વાળંત્ર નાદ બળયાં.

સૂરિવર૦ ૧

ઓગણીસેંહને એંશી વર્ષે, મહા વદ દશમી દિન અતિ હર્ષે;
વિજયનેમિસૂરીવર ઉત્કર્ષે, વાસ ઠવે સૂરિનો શીર સ્પર્શે.
સંઘે સૂરિ ગુણ ગાયા.

સૂરિવર૦ ૨

પંચ ઈંદ્રિયનો સંવર કરવા, બ્રહ્મચર્ય નવવિધ અનુસરવા;
ચૌ કષાયનો મળ પરિહરવા, એહ અઢાર ગુણો આદરવા.
સૂરિપદ લે ગુરુરાયા.

સૂરિવર૦ ૩

પંચ મહાવ્રત પંચાચારે, પંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ પાળે;

અતિચાર દોષો સૌ ટાળે, એ છત્રીશ ગુણુ ગુરુ અજવાળે.
સફળ કરે નિજ કાયા. સૂરિવર૦ ૪

મહિતળમાં ચિરકાળ વિચરજો, ભવિ નરનારીને ઉદ્ધરજો;
જંગમતીર્થ ભવોદધિ તરજો, સંઘ સકલના પાતક હરજો.
સાંકલચંદ ગુણુ ગાયા. સૂરિવર૦ ૫

[૨]

(આવે આવે જ્યોતના કંત—એ રાગ)

આજ આનંદ આનંદ સંઘ સકલમાં થાવે રે,
આજ મંગળમાળા ગુણુમણી માળા ગાવે રે;
આજ વિજયમોહનસૂરિ સૂરીશ્વર પદવી પાવે રે,
રચી ગુંહવળી સોહાગણુ ગુરુને મોતીડે વધાવે રે. આજ૦ ૧

આજ વિજયનેમિસૂરીશ્વરના હાથે ભાળે રે,
સૂરિ મંત્રિત વાસશ્લેષ ગુરુ માથે ચઢાવે રે;
પરિસહ બાવીશ સહી ચૌદ અંથી જે ટાળે રે,
એ છત્રીશ ગુણુ ચઢી મહાવ્રતને અજવાળે રે. આજ૦ ૨

ગુરુ ગચ્છ ધુરંધર ધીર ગંભીર ગુણુ દરીયા રે,
જે સ્વ-પર સમયના જાણુ જ્ઞાનઘટ ભરીયા રે;
ગુરુ અકલુષ અમલ અમાય કષાય નિવારી રે,
સાંકળચંદ સરવા કાજ એ પદવી સ્વીકારી રે. આજ૦ ૩

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન મોટી તરફથી કરવામાં આવેલી
સૂરિસ્તુતિ

[૩]

(મંદાકાન્તા છંદ)

જેહને દેખી બહુ શ્રુતધરે પૂર્વના સાંભરે છે,
જેહના પ્રત્યે સકલ જનતા માન મોટું ધરે છે;
જેહના નામે પણ વિલસતાં મંગલો સર્વ થાવે,
તે શ્રી નેમિસૂરિ ચરણમાં હું નમું પૂર્ણ ભાવે. ૧

જે ભાનુની જિમ જગતમાં પ્રહ્લ-તેજે તપે છે,
જેહને તેજે હૃદયકમલો ભવ્યતા ઉલ્લસે છે;
ને નેત્રોમાં કુમત ધ્રુવડો અંધતાને ધરે છે,
તે શ્રી નેમિસૂરિ ચરણમાં ચિત્ત માફ ઠરે છે. ૨

સિષ્માંતોમાં સુરગુરુ સમા સર્વ ભાવો કહે છે,
જે સત્વોમાં શશી તણી પરે શાંતતાને વહે છે;
જેહને ચિત્તે સ્વ-પર મતના ન્યાયશાસ્ત્રો રમે છે,
નિત્યે તે શ્રી ઉદયસૂરિને દાસ હેતે નમે છે. ૩

શીખરણી

ધરી ચિત્તે નિત્યે જિનવચન પ્રીતિ અતિ બહુ,
વિલોક્યાં શ્રદ્ધાથી સમયસર શાસ્ત્ર વળી સહુ;
ધરે હૈયે જેઓ ચરણરૂચિને પ્રેમથી પૂરી,
સદા જયવંતા હો મુનિપ્રવર શ્રી મોહનસૂરિ.

[૭૫]

[૪]

(મનમોહન સુંદર મેળા, ધન લોક નગર ધન વેલા—એ દેશી)

સૂરિપદનો ચોચ્છવ થાયે, મન હર્ષ ન સહુને માયે.
 રાજનગર રંગ ભરાયું, અતિ ઉમળકે ઉભરાયું;
 ઠરી ચોચ્છવ લહાયો લીધો, ગુરુભક્તિ અમૃતરસ પીધો. સૂરિ
 સૂરિ વિજયકમળ ગુણવંતા, તસ શિષ્ય મોહન વિજયંતા;
 પંચાસપદે જોડ રાજે, તસ સૂરિપદ અર્પે આજે. સૂરિ
 શ્રી નેમિવિજય સૂરિરાયા, પ્રહાર્યે શ્રેષ્ઠ મનાયા;
 એ શાસન સિંહતા હસ્તે, પદ દેવા એ શુભ રસ્તે. સૂરિ
 સાલ એંશી વિક્રમકેરી, વદી દશમી માઘ ભરેલી;
 વીર ચોવીસસો પચાસે, આજ પદવીદાન ઉલ્લાસે. સૂરિ
 મળીયું આમંત્રણ મન હર્ષ્યા, ગુરુભક્તિનાં સૌ તરસ્યા;
 સિધ્ધશ્વેત્રની મોટી ટોળી, અહીં આવી હર્ષે દોડી. સૂરિ
 ધન ધન અવસર આ આવ્યો, શ્રી નેમિપ્રતાપે પમાયો;
 શ્રી વિજયમોહનને દીધું, પદ આચારજ ઠીક દીધું. સૂરિ
 —શ્રી સિધ્ધશ્વેત્ર પાલીતાણા જૈન સંઘ મોટી ટોળી.

ગુરુગુણ કાવ્ય

[૫]

(મહાવીર તમારી મોહન મૂરતિ, દેખી મન લલચાય—એ રાગ)

આજ ઉત્સવ રાજનગરમાં, પદવી આચાર્યનો થાય,

આકાશ આનંદે ગાજી રહ્યું છે, સુરપતિ જોવા મીલાય.

ગુરુ મોહનવિજય મહારાયા,

જ્ઞાનાબિંધમાં ઝીંપલાયા.

સૂરિ વિજયનેમિ મહારાજ પ્રતાપે, ઉત્સવ શોભા સાર....આજ ૧

બહુ પરિસહ પડ્યા શીર તુટી;

પણ શાંતિ બુટી નવી છુટી.

નહિ માર્ગવીરનો છોડી પામ્યા, કીર્તિ જૈન સમાજ....આજ ૨

વીર તત્ત્વ પુખ્ત ફેલાવા,

સમકિત રૂપી બીજ રોપાવા.

ઉપદેશ જળામૃત સિંચી કીધો, મંડળ બહુ ઉપકાર....આજ ૩

મહામોહ વિદારણ કાળે;

ગુરુ નામજ મોહ-ન સ્થાપે.

વિજયકમલસૂરિ ભક્તિ સાચી, પામ્યા ધર્મ પ્રતાપ....આજ ૪

ગુરુ-ભક્તિથી છલકાતા;

શ્રી વીર ઉપાસક સાચા.

યુવક મંડળ ગુરુરાજ પ્રતાપે, હૃદય ચંદ્ર વિકસાય....આજ ૫

શ્રી વીરધર્મ ઉપાસક-જૈન યુવક મંડળ-વડોદરા.

શ્રી લાલચંદ.

॥ श्री सद्गुरुचरणकमलाभ्यां नमः ॥

आचार्यदेव श्रीमन्मोहनसूरिगुणस्तुतिद्वात्रिंशिका

रचयिता : व्याकरणतीर्थ-महोपाध्यायपदविभूषित

मुनिवर श्री जयानन्दविजयः

श्रीवीरं देवं नमस्कृत्य, गुरुं च तदनन्तरम् ।
मोहनाख्यगुरोः किञ्चिद्-गुणान्स्मृत्वा प्रकाशयते ॥ १ ॥
वक्तुमीशः फणीशोऽपि, गुणग्रामं न ते गुरोः ।
कथं तदा समर्थोऽहं, जयानन्दोऽतिमन्दधीः ॥ २ ॥
तथापि ते पदाम्भोज—रजोऽञ्जनशलाकया ।
किञ्चित् प्रवक्तुकामोऽहं, निर्मलीकृत्य लोचनम् ॥ ३ ॥
परमेष्ठिनमस्कारं, कुर्वन् सिद्धासने स्थितः ।
अत्याक्षीन्नश्वरं देहं, सूक्ष्मो मोहनो गुरुः ॥ ४ ॥
वसुन्धरा निराधाराः, निरालम्बा सरस्वती ।
संसारो दृश्यतेऽसारो, योगीशं मोहनं विना ॥ ५ ॥
चारित्रदर्शनाभ्यां यत्, सम्यग्ज्ञानं चकास्ति ते ।
गुरो ! नान्यत्र कुत्रापि, साम्प्रतं तन्निरीक्ष्यते ॥ ६ ॥
व्याख्याने माधुरी या ते, चातुरी च प्रबोधने ।
कुत्रचिन्नैव सा दृष्टा, न च लब्धा श्रुताऽपि वा ॥ ७ ॥
अज्ञानतिमिराऽऽच्छन्न—दर्शने दीपवद्गुरुः ।

संसारसिन्धुमग्नानां, तारणे तरीसन्निभः ॥ ८ ॥
 साधुमुख्येष्वनेकेषु, सुशीलो मोहनो गुरुः ।
 शुद्धा सुमधुरा रम्या, वाणी यस्य मुखे सदा ॥ ९ ॥
 शम्बरारिविनाशे हि, साक्षात् श्रीवृषभध्वजः ।
 मिथ्यात्वध्वान्तसंहारे, सूरीशस्सूर्यसन्निभः ॥ १० ॥
 करालकलिकालेऽब्धौ, दुर्वाह्या धर्मनौरियम् ।
 तथापि तेन वीरेण, तारिता दुस्तरा तरीः ॥ ११ ॥
 गुरुर्यदा यदा धर्म—मुपदेष्टुमुपस्थितः ।
 तदा तस्य सुजिह्वाग्रे, शारदा स्वयमागता ॥ १२ ॥
 यदि जिह्वागता वाणी, का पृच्छा विषये गिरः ।
 सुवर्णं गन्धयुक्तं चेत्, कस्य न प्रहृतं मनः ॥ १३ ॥
 भवदुःखाग्निदग्धानां, शान्त्यै मेघसमो ध्रुवम् ।
 भानुवन्मोहनः सोऽयं, सम्यक्त्वाब्जविकाशने ॥ १४ ॥
 न्याय—व्याकृति—साहित्य—दर्शनाऽऽगमविद्यया ।
 गुरवोऽलङ्कृता धर्म—शास्त्रे प्रत्यक्षमूर्त्तयः ॥ १५ ॥
 विजित्य भुवि कामादी—नन्तःशत्रून् त्वया गुरो ! ।
 जयार्थं बाह्यशत्रूणां, प्राप्ता शक्तिरलौकिकी ॥ १६ ॥
 कुसुमेभ्यो यथा भृङ्गः, सारं गृह्णन्ति सर्वथा ।
 तथैव सर्वशास्त्रेभ्यः, सारो येन समुद्धृतः ॥ १७ ॥
 काचः काञ्चनसंयोगाद्, धत्ते मारकतिं यथा ।

तथैव सूरिसंसर्गादिबुधोऽपि बुधायते ॥ १८ ॥
 कुवाद्यनेकनागानां, मर्मस्थलविनाशने ।
 आसीत् पञ्चाननः साक्षात्, सूरिशो मोहनो नु किम् ॥ १९ ॥
 कस्तूर्यो गन्धमात्रेण, कर्षयन्ति जनान् समान् ।
 तथैवाऽऽकर्षिता लोका, गुणगन्धेन सूरिभिः ॥ २० ॥
 सर्वेषां गुणरत्नानां, धारणे सागरोपमः ।
 विषयातपतप्तानां, सुखार्थं चन्द्रवद्गुरुः ॥ २१ ॥
 शशिरश्मिर्यथा लोके, कुमुदानन्ददायिनी ।
 तथैवासीत्प्रभा यस्य, भग्यकैरवनन्दिनी ॥ २२ ॥
 अभ्रभेदी यथा वायु-स्तभोभेदी च भास्करः ।
 तत्समं संकटोच्छेदि, सुशुभं यस्य दर्शनम् ॥ २३ ॥
 यस्य वाणी सदा रम्या, शास्त्रतत्त्वानुगामिनी ।
 समासीत् सर्वलोकानां, मनोवाञ्छितदायिनी ॥ २४ ॥
 कल्पवृक्षो यथा लोके, सकलाभीष्टदायकः ।
 तथैव दर्शनं यस्य, सर्वेष्टफलदायकम् ॥ २५ ॥
 यस्य साहित्यमुत्सेहो, विख्यातो वसुधातले ।
 निर्मितं तज्जनादर्शं, जैनसाहित्यमन्दिरम् ॥ २६ ॥
 अन्याप्युद्धादिता येन, बहुज्ञानप्रपा भुवि ।
 जिज्ञासवो नरा यत्र, पिबन्ति ज्ञानकं सदा ॥ २७ ॥
 पादपास्सन्ति पान्थानां, समर्थास्तापवारणे ।

गुरवो भद्रजीवानां, स्थित्वा हि स्वयमातये ॥ २८ ॥
 गोक्षीरमुज्ज्वलं लोके, सुधांशुकिरणं यथा ।
 तथा ख्यातं यशः सूरे-र्दिशु सर्वासु सर्वदा ॥ २९ ॥
 संसारद्वयाधिमग्नानां प्राणिनां व्याधिभेदने ।
 संगीतशस्त्रमद्भूतं, वचनं तत्समं मुनेः ॥ ३० ॥
 धर्ममूर्त्ति—र्यशोमूर्त्ति—र्जयमूर्त्तिः प्रतापवान् ।
 क्वानन्दमूर्त्तिर्गतवान्, आचार्यो मोहनो गुरुः ॥ ३१ ॥
 गुरो ! लोकमनोहारिन् ! विहारिन् ! मम मानसे ।
 विहाय बालं गतवान् कुत्र मां शरणागतम् ॥ ३२ ॥
 भास्वज्ज्ञानमहं वन्दे, शुद्धात्मानं दयामयम् ।
 प्रकाशितजयानन्दं 'जयानन्दो' नतोऽनिशम् ॥ ३३ ॥

[सनाप्ता चेयं व्याकरणतीर्थमहोपाध्यायपदविभूषित-मुनिवर-
 श्रीजयानन्दविजयविरचिता श्रीमन्मोहनगुणमञ्जरद्वात्रिंशिका
 वि. सं. २००१]